44 c
129 D
10 bis

BIBLIOTHÈQUE
DE L'HERBIER BOISSIER

Doublet extrait des Bibliothèques Boissier et de Candolle lors de leur fusion

Digitized by the Internet Archive
in 2010 with funding from
University of Illinois Urbana-Champaign

http://www.archive.org/details/paulihermannipar00herm

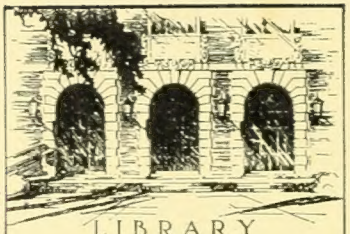
LIBRARY
OF THE
UNIVERSITY
OF ILLINOIS
580
H424p
DEC 23 1955
NATURAL
HISTORY

PAVLI HERMANNI

PARADISVS BATAVUS

SEU

DESCRIPTIO

RARIORVM PLANTARVM

LVGDVNI BATAVORVM
Apud PETRVM VANDER AA. MDCCV.

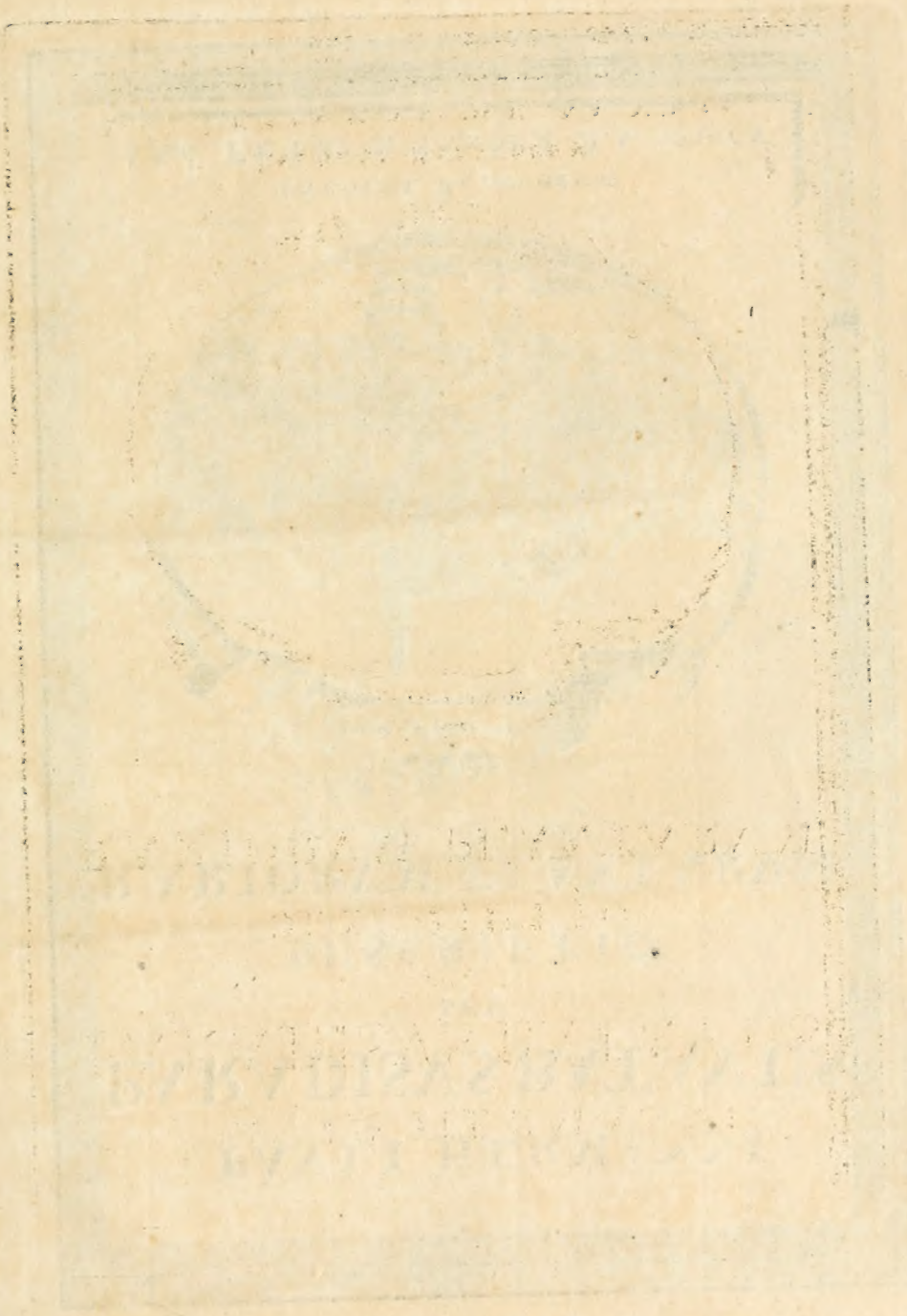

PAULI HERMANNI, M. D.

In Academia Lugduno-Batava nuper Medicinæ ac Botanices Anteceſſoris,

PARADISUS BATAVUS,

Innumeris Exoticis curioſis Herbis, & rariori-
bus Plantis, magno ſumptu & curâ ex variis Ter-
rarum Orbis Regionibus, tam Oriente,
quam Occidente, collectis, ac-
quiſitis, illuſtratus.

Ingenioſiſſima, & dexterrima artificum manu elaboratis iconibus, ad vivum æri inciſis.

Eruditiſſimâ ſuâ, & magnorum in re Herbaria verſatiſſimo-
rum Virorum, Methodicâ Deſcriptione,

&

CATALOGO PLANTARUM,

Nondum præ immatura morte Auctoris delineatarum,
locupletatus.

LUGDUNI BATAVORUM,
Apud PETRUM VAN DER Aa,

MDCCV.

580
H424p Nat. Hist.

CATALOGUS
PLANTARUM
Nondum æri Inſculptarum.

QUAS

Sequentibus Tomis componendis depingendas curaverat

CLARISSIMUS

HERMANNUS.

ABUTILON Indicum foliis rugoſis.
ALTHÆA Indica purpurea magno flore.
ALTHÆA Africana procumbens humilis rigido folio, flore luteo vix conſpicuo.
ATHÆA Africana fructeſcens bullata ſeu veſicaria flore albo.
ALTHÆA veſicaria ſpinoſa Benghalenſis, Acetoſæ ſapore.
ALOE *Pitha* dicta.
ANANAS ſylveſtris non ſpinoſa.
ANANAS *Kerbita* dicta.
ANEMOSPERMOS Africana foliis & floribus Taraxaci incanis.
ANGELICA ad ſingulos nodos florida.
ANGELICA Canadenſis tenuifolia caulibus purpuraſcentibus. H. R. P.
ANONIS viſcoſa lutea non ſpinoſa minor Luſitanica.
ANONIS ſpicata ſive *Alopecuroides* Luſitanica non ſpinoſa. Cat. Aldorf. Hoffm.

APOCYNUM ſcandens Zeylanicum radice Aſclepiadis. *Manughawæl.*

APOCYNUM ſcandens Vincæ-pervincæ folio ſubrotundo, fructu villoſo.

APOCYNUM Africanum erectum flore obſoletè purpureo.

APOCYNUM Novæ Angliæ ſubhirſutum, radice tuberoſa, flore aurantio.

ARBUSCULA quædam Americana.

ASTER Novæ Angliæ altiſſimus hirſutior.

ASTER Americanus flore albo, folio Lactucæ purpureæ.

ASTER Americanus albus latifolius, caule ad ſummum brachiato. Plukenet. Tab. 79.

ASTER Tripolii flore anguſtiſſimo folio. Hor. Bat. Fl.

ASTER Canadenſis procerior Bellidis flore minore. Sch. Bot. Pariſ.

ASTER cæruleus ſerotinus Americanus, anguſtiſſimo folio, caulibus puniceis. an *Aſter* tenuifolius Canadenſis ramoſus, flore minore violaceo. Sch. Bot. Pariſ.?

ASTER flore Bellidis ſubcæruleo, folio Conyzæ cæruleæ acris.

ASTRAGALUS Alpinus Conophorus flore pallido.

ASTRA-

ASTRAGALUS Glycyrrhizæ Germanicæ Sylveſtri ſimilis.

BELLIS Africana umbellata fruteſcens, odore Camphoræ.

BRYONIA Africana flore luteo fructui inſidente.

CAMPHORATA Africana umbellata fruteſcens.

CHAMÆMELUM Africanum aphyllon erectius & pulchrius.

CHAMÆMELUM Africanum inodorum Pſyllii folio.

CANNABIS minor *Bangue* Indorum.

CARDUUS pineus Lobel. Luſitan. Cardoſo. Viridar. Luſit. Griſl. Flos albus eſt.

CAUCALIS pumila maritima CB.

CEDRUS Africana conifera.

CENTAURIUM majus folio nucis juglandis, flore obſoletè incarnato.

CENTAUROIDES Africanum purpuro-croceo flore, craſſo folio.

CEREUS erectus altiſſimus Sirinamenſis.

CEREUS ſcandens minor trigonus articnlatus.

CHAMECISTO affinis Africana foliis diſſectis.

CHONDRILLA viſcoſa Luſitanica viminea.

CHRYSTOPHORIANA ſive Aconitum bacciferum racemoſum baccis niveis & rubris. Moriſ. Hiſt.

CHRYSANTHEMUM Americanum perenne, flore maximo.

CHRYSANTHEMI flore, planta Americana fruteſcens, foliis viridibus craſſis.

CHRYSANTHEMI flore, planta Africana baccifera ramis in aculeum abeuntibus.

CHRYSANTHEMUM Africanum Erucæ folio?

CISTOIDES Africanum fruteſcens Ulmi folio, flore luteo.

COLUTEA veſicaria Africana, veſiculis depreſſis, floribus purpureis ſpicatis parvis.

COLUTEA Hyſiquanenſis floribus & ſeminibus rubris.

CONVOLVULUS Scammonii folio ſubrotundo, flore albo umbone nigro Curaſſavicus.

CONVOLVULUS Zeylanicus folio Hepaticæ nobilis.

COR Indum Americanum trilobatum folio craſſo lucido.

CYNOGLOSSUM minus Noveboracenſe, flore albo.

CY-

CYNOGLOSSUM Americanum maritimum flore albo.

CYTISUS Africanus hirſutus, floribus atropuniceis.

CYTISUS Africanus ſiliquis teretibus, floribus ſpicatis carneis. *Cytiſus* Africanus Rivini.

ELICHRYSUM Africanum Abrotani fæminæ flore & foliis.

ELICHRYSUM Africanum odoratum luteum Gnaphalii folio.

ERUCA ſiliqua quadrangula flore albo.

ERYNGIUM pumilum Mutoni. Lugd.

EUPATORIUM Virginianum folio anguſto, floribus albis.

EUPATORIUM Africanum arboreſcens ſempervirens flore Senecionis albo.

FUMARIA Africana, *Veſicaria* ſcandens.

FICOIDES Africanum folio triangulari brevi craſſo glauco.

FICOIDES Africanum craſſo triangulari folio incano.

FICOIDES Africanum folio longiſſimo nonnunquam denticulato, flore luteo.

FI-

FICOIDES Africanum repens flore albo parvo.

FICOIDES Africanum teretifolium ſpinoſum.

FICUS Indica ſeu *Opuntia* ex inſulis Caribbæis.

FICUS Indica Scolopendriæ folio, *Epiphyllitis*.

HORMINUM Africanum fruteſcens Salvioides.

HYPERICUM petalis crenatis.

HYACINTHO affinis Africana, radice tuberoſa.

JACOBÆA Africana Senecionis folio, flore purpureo.

LACTUCA Canadenſis altiſſima, Sonchi folio.

LAMIUM flore purpureo, coma purpurea.

LAMIUM flore purpureo, coma alba.

LASERPITIUM foliis anguſtis ſaturatè virentibus. Moris.

LEONUROS Hyſiquanenſis fruteſcens Nepetæ folio.

LEU-

LECTORI BOTANOPHILO S.

Cùm poſt præmaturam deſideratiſſimi HERMANNI *mortem*, Manuſcripta, *quæ ipſe reliquerat plurima, non ſine oculorum damno perlegiſſem, eaque maxima ex parte manca mutila, nulloque ordine diſpoſita inveniſſem, non ſolum priſtinus dolor, quem indies leniri & ſopitum iri ſperabam, recruduit, verùm etiam me novo vulnere perculſum, & tantùm non confectum ſenſi. Codices nempè, quorum eximio fulgore occulta naturæ magnalia detegere promiſerat, ſingulari ſagacitate deſignatos, nec minore ſtudio ac arte contextos, me vana ſpe reperiendi lactaveram, quibus typis mandatis publicique Juris factis, nequaquam dubitavi, quin hoc, quantum, quantum diſpendium, per frequentes præ-*

li partus aliquatenùs reſarciri potuerit ; ſeu Eheu ! nil præter prima poſita fundamina , & adumbrata ſolummodò Muſarum Palatia ſeſe inſpicienti obtulêre ; quibus extruendis & ad faſtigium demùm perducendis , ingens quidem Adverſariorum Botanicorum moles ſatis materiarum ſuppeditabat. Nequeo tamen non fateri , hanc Chartarum copiam non modo rudem eſſe ac indigeſtam , ſed & Notas & rerum deſcriptiones , quas explicandi gratia , ſparſis foliis addiderat , obſcura & diſcruciatrice brevitate laboráſſe. Videtur enim Clariſſ. Auctor plura memoriæ quàm Chartis credidiſſe , quâ eum deſtituente , ad has , optima labilis memoriæ ſubſidia , extemplò fugere potuit. Verùm quod res tam inauſpicatò ſeſe habeat , neque ad ſupremum culmen hæc egregia Floræ monumenta ſint evecta , non induſtriæ aut ſudoris defectu , ſed ob temporis anguſtias , & infinita negotiorum genera , quæ jugitèr ipſum interpellârunt , accidiſſe , omnes , quos ſedula illius indoles non latuit , facilè agnoſcent. Perpetuò ſanè aut Libris inhæſit , aut operam curioſa eruditione Pupillos inſtituendo

col-

collocavit. Sed nolo in tàm patente dicendi campo latiùs expatiari iis enim, quibus docta ejus comitas perinde ac mihi cognita, probè perſpecta; quibus minus; neutiquam credenda prædicarem. Quiſquis de tanto viro vel vera loquitur, non poterit vilem ac infamem Adulatoris notam evitare. Cæterùm cùm inclyti Authoris vita, mores, munera ac ſcripta jam fuſè, ſed Romana planè eloquentia, à Clariſſimo Bidloo *celebrentur, liceat mihi ſaltem paucis exponere, quibus in ſtudiis deſudaverit, & qualia emolumenta ab antelucanis & nocturnis illius lucubrationibus ad Remp. literariam deveniſſent, ſi Deus ipſum diutiùs vivere permiſiſſet, ut inde tandem tibi magis conſtet, Benevole Lector, quàm immenſa clades per luctuoſum* Hermanni *fatum Philoſophicæ genti inferatur.*

Orat. funebr. bis impreſſ.

I°. *Itaque in ſecunda Editione* Floræ Batavæ Florum *corrigenda ac exornanda horas ſubciſivas poſuit, cujus tertiam circiter partem reviſam moriens reliquit, & cui intra unius menſis ſpacium, ſi ita viſum fuerat Numini, ultimam manum adjecerat.*

Me-

Methodum quam hoc in libello ſequutus, non ut accuratam omnibuſque numeris abſolutam exhibuit, ſed ut Tyronibus & Diſcipulis ſuis, cujus gratia eam concinnaverat, magis accommodatam. Quapropter aliam amplioris ditionis, & naturæ magis convenientem excogitaverat, non à florendi modo *nec* fructificatione *ſolâ, ſed & à* creſcendi modo *totiuſque Plantæ* habitu *deſumptam. Cùm enim characterem plantarum generalem, qui à* flore *petitur, ſpeciebus conſimilibus variare animadvertiſſet, [uti Tormentillâ vulgari & Pentaphyllo Caſſubico Tormentillæ facie, quæ flores ferunt tetrapetalos: quinquefolium verò vulgare, pentapetalos: ſolanum tinctorium Barbadenſe & Zeylanicum ſunt tetrapetaloidea, ſolanum verò ſeu Amaranthes Indicus baccifer, pentapetaloides: verbena urticæ folio, verbena paritèr ſpicâ multiplici (ut plurimùm) flores proferunt regulares, ſeu ex ſegmentis æqualibus conſtructos; cæteræ ſpecies congeneres è contrario irregulares ſeu ex ſegmentis inæqualibus compoſitos. Inter Corymbiferos etiam ita natura comparatum eſt, ut*

ut aliæ ejuſdem generis plantæ flores obtineant radiatos, aliæ nudos, aliæ nunc radiatos, nunc nudos, ut Chamæmelo, matricaria, chryſanthemo Valentino Cluſii, Jacobæa vulgari &c. accidit, cum has, inquam, ambiguas vegetabilium facies, & laſcivos quaſi floræ luſus animadvertiſſet, hanc tanquam arctam nimis & anguſtam methodum, minuſque cum ſuo inſtituto quadrantem repudiavit.

2°. *Nec Plantarum indicia à* fructificatione *ſola capi voluit. Vix certiora & magis conſtantia ſigna, ſeu ut Botanici loqui amant,* Notæ characteriſticæ, *ab hac, quàm à* florendi modo, *duci poſſunt, ut in Hyperico, Papavere, Ciſto & Chamæciſto notiſſimum eſt. Nec minorem varietatem in Fumariæ ſpeciebus obſervare licet; quarum nonnullæ ſunt ſiliculoſæ, aliæ ſiliquoſæ, &* Fumaria Africana veſicaria ſcandens *ſemper ſemina inflatis veſiculis incluſa producit; quam tamen Hortulanorum vulgus primo intuitu pro vera Fumariæ ſpecie acciperet, nec ab ejuſdem familiæ plantis ſejungeret.*

**

3°. *Ne-*

3°. *Negabat pariter peritiſſimus Author aliquid certitudinis poſſe vel* ab utroque ſimul ſumpto *derivari; ſic enim ſub diverſis vexillis*, floris & capſulæ ratione, *iis militandum eſſet; quod citra nova exempla, re herbaria verſatis, ex ſupra allatis inſtantiis facile patebit. His aſſiduè animo revolutis*, & creſcendi modum & totius plantæ habitum *reliquumque accidentium apparatum, non tantum ad ſpecies ſubalternas, ſed etiam ad genera conſtituenda neceſſariò accerſi debere ſibi perſuaſiſſimum habuit. Quid autem hac in re præſtitiſſet, quantiſque paſſibus alios, qui in eodem ſcrutinio ſeſe exercuerunt, ſuperáſſet, ob inopinam Authoris necem conjecturá tantum aſſequi conceditur.*

Nec magna hæc moliri contentus, ſe Plantas utriuſque Indiæ indigenas in proprias Claſſes partiturum, methodumque iis congruam, quod uſque adeò ab orbe Botanico deſideratur, ex inſtructiſſimo cognitionis ſuæ penu depromſurum, mihi ſpem non mediocrem ſæpius fecerat. Et quò citiùs hoc effectum daret, ultro me in conſortium operis contuli, & Plantas,

tas, Fructus & ſemina, quæ ex Orientis & Occidentis regionibus ſibi comparaverat, ſecundum affinitates & cognationes ſuas pro meo modulo diſtribuere non ceſſavi. Ipſo verò die, quo hoc quicquid erat laboris, abſolveram, Clariſſimus HERMANNUS *fatali morbo correptus moribundus decubuit, finemque noſtris conatibus mæſtiſſimum impoſuit.*

Ad Muſæum Zeylanicum *quod attinet (cui elimando in Horti Academici Lugduno-Batavi principio ſummas ingenii vires ſe abhibuiſſe teſtatur) vehementer dolendum eſt, quòd infelici Authori præ aliarum curarum mole, deſcriptiones Figuris annectendas perficere non licuit. Icones quadringentas & quinquaginta plus minùs charta Atlantica ſeu Imperiali ut vocatur, in India dum ibi degeret, elegantes delineandas curaverat, quæ in hunc uſque diem immenſo chaſmate dehiſcunt, nec vacua earum interſtitia, aliis rebus, quam ſolis Plantarum Animalium ceteriſque Hiſtoriæ naturalis nominibus implentur. Sed nuda hæc ſceleti membra ſatis pulcro orna-*

tu, ex ſplendidiſſimis ſimul & utiliſſimis commentariis, quos in India exaravit, cohoneſtentur, ſi par Labori artifex inchoato operi accedat, & utrumque non inconcinno nexu jungat, & gratiſſimam mehercule rem orbi literato faceret quicunque hanc ſpartam ornare ſuſciperet. Quippe in iis non tantum Hortum Malabaricum ad examen ſæpius revocat, ſed notas in illum conſarcinatas aliquantillum perſtringit, ſed ita, ut utrique plurimum lucis impertiat. Nec hoc onus aliorum humeris Author impoſuerat, ſi Sereniſſimus Naſſavus *non tam repentè cum victricibus turmis in Angliam deſcendiſſet. Sed cum flagrante bello nullum, qui imprimendi nedum exculpendi ſumptus facere voluit, invenire potuerit, manum de tabula ſuſtulit, non ignarus cùm in eodem ſtadio cum Chalcographis & Typographis ſibi currendum & certandum eſſet, ſe ante illos ad metam pervenire potuiſſe.*

Catalogum inſuper Plantarum in Promontorio Bonæ ſpei ſponte naſcentium, quam ejus monitu confeceram, calci hujus opuſculi ſubnectere ſtatuerat,

eo

eo nimirùm consilio, ut Prodromi Plantarum Africanarum, *aliquando forsan justo à se describendarum volumine, locum suppleret. Quem in finem non tantùm Plantas Africæ indigenas sexcentas & plures nitidè siccatas, & floribus fructuque onustas illinc deferendas; sed etiam plurimas alias, quæ ob crassitiem & succorum copiam difficultèr exsiccari poterant, ibidem nativis coloribus pingendas, non sine magna rei familiaris jactura procuraverat. Cùm verò ex illius morte novæ Plantarum species huc ex istis regionibus adducantur, & quotannis plures expectentur, satiùs duxi Onomasticon illud impræsentiarùm omittere, illumque notulis characteristicis & breviusculis hinc inde descriptionibus locupletatum, alia datâ occasione seorsim edere.*

Tractatus de Materia Medica *aureus iste* HERMANNI *liber duabus partibus comprehenditur; quarum* prima *veterum Medicorum sententias exponit, & lites inde oriundas dirimit:* secunda, *illam* Materiam *exhibet & illustrat, quæ præsentis sæculi praxi accommodatur. Porrò cum hoc opus brevi in*

gratiam Medicinæ ſtudioſorum proditurum ſit, plura de illo dicere ſupervacaneum eſſet.

Reſtat denique ut de Paradiſo *hoc* Batavo *pauca præfarer; quibus ſcilicet rationibus inductus illius Editionem ſuſceperim, & quid deinde in illo præſtare conatus fuerim. Quod ad* primum *pertinet, cum communi ſcripturientium turba dicere ſufficiat,* Aliorum utilitatem *me unicè ad hoc penſum obeundum impuliſſe. Sed ſupereſt aliud incitamentum quod me acriùs inſtigavit, Auctor ſiquidem ipſe in Plantis depingendis, iiſque ære incidendis non paulum pecuniarum inſumpſerat, adeò ut ni inveniretur quiſpiam, qui hanc provinciam aggrediretur, non tantùm opera (quod dici ſolet) ſed & oleum perditum fuiſſet. Cùm autem nullus ſeſe obtulerit, nec aliquis reperiri potuiſſet, ob amicitiam & benevolentiam, quâ à pluribus annis me prolixè proſequi non dedignatus eſt, non potui, tot Humanitatis officiis devinctus, auxiliatrices manus non porrigere, protinus igitur memet ad laborem accinxi, totiſque viribus annixus, ut impenſæ, quas in Literatorum uſum & ornamentum eroga-*

erogaverat, ab iiſdem denuò Familiæ ſuæ in integrum reſtituerentur. Atque hac de cauſa omnes (quotquot inveniri poterant) exculptas Tabulas excudendas duxi. Quæ enim numerum centeſimum ſuperant, unà cum figuris penecillo tantùm delineatis, (quorum Catalogum ad finem adjunxi) tanquam materiam futuris voluminibus componendis neceſſariam deſtinaverat. Opus enim in plures Centurias diſtribuere meditatus eſt, quibus non ſolùm Botanices pomœria, novarum plantarum acceſſionibus extendiſſet, ſed & datâ occaſione, obſcurè & confuſè deſcriptas illuſtraſſet, Auctorumque de illis controverſias exemiſſet.

Quoad ſecundum, *non opus eſt, Candide Lector, ut te longo verborum circuitu morarer. Facile dignoſci poteſt, quod ſit ab Authore præſtitum, & quid à me adjectum. Hoc unicum addere lubet, me proprio Marte nihil feciſſe, (quamquàm hæ Plantæ nec mihi ignotæ, nec perfunctoriè olim obſervatæ) ſed* HERMANNI *ſcrinia compilâſſe, & ex iis Deſcriptiones quales quales conſuiſſe. Quòd vero minùs concinnæ ſint, nec ad exquiſitiſſimum Auctoris exem-*

plar

plar elaboratæ, non ægrè à Te veniam impetrabo, cùm nec Librorum copiam nec ſupellectilem Botanicam in itinere conſulendam habuerim. Sed Icones (quæ Deſcriptionibus vix indigere videntur) adeò aptè cum Archetypis congruunt, ut hunc defectum abundè ſupplere poſſint. Quid de me & opera, quam huic libello impendi, ſenſeris Lector, non valdè ſollicitus ſum; Te tamen rogatum velim, ut mendas, quibus undique urgeor, non accuratis HERMANNI *pervigiliis, ſed Editoris incuriæ & abrupto ſtudiorum curſui attribuas. Vale.*

Dabam Genevæ.
6. Kalend. Apr.
1697.

GUILIELMUS SHERARD.

Ad Bibliopegum.

Portulaca Coraſſavica anguſto longo lucidoque folio quæ notatur in icone p. 112. referenda eſt ad p. 212. & Orchidi affinis notata p. 187. ad p. 207. quæ etiam falſo numeratur 187.

ACER

Clarissimo Viro

D. D. P. HERMAN

M. D. & Botanices Prof. Pub. Lugduni-Batavorum.

ODE.

HERMANNE, plectrum Threïcium Tibi
Movere tendo; Quod simul impulit
Orpheus, feruntur insecutæ
Harmoniam, Tua cura, Sylvæ.
Grandem canenti materiem admoves,
HERMANNE, lætis Nomen amabile
Plantis, & inscribi quod ultro
Corticibus petat omnis Arbor.
Quid arte possis, Indus & ultima
Natura sensit, cùm sapientiam
Quærens penetrabas ad ortum
Solis ab Hesperio cubili.

***

Mul-

Multas ab Indâ Gente recepimus
Merces opimas; Nulla tamen ratis
Contendat illi; quæ reduxit
In patriam Batavumque cœlum
Te dulce pondus: Te, quia conſcium
Anno feraci; Te, quia nobilem
Docere Plantas, quot recenti
Tertia Lux patefecit Orbi.
Hoc Leyda novit, cui Tua plurima
Fecere juſtam dona ſuperbiam;
Hoc omnis in Leydâ Juventus,
Non eadem patriâ fatetur.
Urbs, illa centum fertilis artium
Mirè ſagaces percutit Hoſpites,
Utcunque deducit per Hortum
Elyſio minùs invidentem.
Hâc parte ſurgunt (heu, celeres mori!)
Flores, & omnis copia narium,
Felix Odoranti placere,
Dum pariter placet Intuenti.
Hac parte, Terrâ matre remotior
Vertex decentum tollitur Arborum,
Quales in Adami beatis
Ordinibus potuere naſci:
Myrtus polita, & Pierio choro
Quæſita merces Laurea, nec minus
Quæſita vitis, & perempto
Fida comes Domino Cupreſſus,

Et

Et multa Sylvæ filia nobilis
Pulcrè explicatur; Quæ mihi, quæ tibi
Subtus recumbenti Coronam
Exhibeat foliis, & Umbram.
Locatus illo ſoſpes in angulo
Cantu perenni tempora ducerem,
Humi reclinis, inter Undas,
Inter Aves, pariter ſonoras.
Ah, nequa Sævi intemperies poli,
Aut ſidus ullum lumine noxium
Felicis Horti ſpem virentem
Afficiat, teneroſque fœtus!
Non ſic mereris, qui tua ſedulus
Tempe frequentas, &, quid opus, mones;
Seu Phœbus intrat, ſeu relinquit
Heſperiam vetus hoſpes undam.
Talis per Hortos ibat Ebraïcos
Davidis Hæres; quem neque ruſtica
Arbuſta mirari, nec Herbas,
Dedecuit ſuperis propinquum:
Hinc Ille Cedri nubibus inſitæ
Naturam, & apti lambere ceſpitem
Hyſſopi, & in campis quod uſquam eſt,
Egregius memoravit autor;
Fruſtra: Labores non meritos mori
Oppreſſit ævo dura neceſſitas,
Culpâque majorum nepotes
Ingenio Solomonis alti

Dudum caremus; dum ſupereſt adhuc
Onuſtus annis turpis Anacreon,
Manentque Ranarum pudenda
Mæonio calamo Duella.
Quin Te ſequetur parca benignior;
Nec ſi tuorum gloria tranſeat;
HERMANNE, Florum, Tu peracta
Luce brevi morieris æque;
Sed quale fuſca Marmor in Africâ
Foſſum, decoræ materies domûs,
Firmatur annis, atque longâ
Duritiem trahit à Senectâ;
Tuum vigebit non aliâ vice
Volumen; Illi cuncta dies decus
Apponet, Illi ſemper ætas
Adveniens pretium arrogabit.

ED. HANNES A. M.

Ædis Chriſti Oxon. & eidem Illuſtriſſ. Academiæ Pub. Profeſſ. Chymiæ.

ACER

Virginianum folio ſubtus incano, floſculis ex viridi rubentibus.

ACER foliorum reſpectu in majus & minus dividitur. hujuſce duæ tantum ſpecies ab autoribus deſcriptæ ſunt, ſcil. ACER campeſtre & minus *C. B.* & ACER trifolium *ejuſdem* illius plures traditæ ſunt, præſertim à prædicto *Bauhino*, quæ non tàm facile diſtingui poſſunt. Nobis tres innoteſcunt, nempe *Prima* ACER majus, multis falſò, PLATANUS, *J. B.* paſſim obvium. *Secunda*, ACERIS majoris varietas *ejuſdem*. non tantùm *foliorum* delicatiore habitu & elegantiſſima diviſura, ſed & florendi modo à ſuperiore diverſa. *Flores* enim non adeò muſcoſi, ſed ex petalis flaveſcentibus conflati ſunt, quos non in racemo, uti in vulgari, prolongatos, ſed quaſi in umbellâ patulâ expan-

ſos profert. *Tertia.* ACER majus *folio* rotundiore minus laciniato, an OPALUS Italorum? *Ray Hiſt.* quod olim in Sylvis in Italia juxta Viterbum cum ſructu frequens obſervavimus. *Fructus* vero vulgari tumidiores membraniſque bevioribus alatos, & ex breviori itidem pediculo pendentes profert. quas notulas adjungendas duximus, cùm *J. B.* de ſecunda ſpecie dubitaverit, an in flore, & fructu, à primâ aliqua fuerit diverſitas: & *Doctiſſ. Raius* ultimæ fructum diſcribere non meminerit. hiſce tribus & *Quartam* adjungimus ſpeciem à Virginia delatam, quam ACER virginianum foliis ſubtùs incanis, floſculis è viridi rubentibus nominare libet. Cæterùm hanc arborem ACERIS familiæ adjungere non dubitamus, quamvis fructum tergeminum proferat, & eo nomine, notâ Characteriſticâ à *Raio*, quoad ſemen allegatâ, abludat. cùm enim non tantùm creſcendi modo, foliis, floribus, ſed & toto plantæ habitu cum cæteris ſpecibus deſcriptis conveniat, quamvis in unâ alterâve notâ, ſeu accidente dicam, differat, iis omninò aſſociandam eſſe ſtatuimus. Quin imo *Clariſſ. Plukenetius Tab. Phytogr.* 3. arborem ACER fructu tergemino vocat, quamvis folia cum Aceris foliis nullam affinitatem habeant, ſed ſunt planè laurina.

Cæte-

Cæterùm *Caudice* assurgit crasso, cortice glabro cineritio obducto, & in plures ramos patulos brachiato. *Folia* adstant ex opposito, Aceris majoris foliis minora, subtusque glauca, pediculis triuncialibus & longioribus appensa, odore & sapore ad folia Aceris vulgaris accedentia. ad ramorum nodos erumpunt *flosculi* pediculis sesquiuncialibus, tenuibus, rubentibus insidentes, quini aut plures ex unâ quasi sede seu nodulo, veluti in caraso, prodeuntes, nodulis binis è regione oppositis. singulis pediculis insidet flos unicus, ut plurimùm ex sex petalis in imo viridantibus & circa margines, præcipue vero ad apices intensè rubentibus. intra florem continetur vasculum parvum triquetrum, ex tribus quasi alis constructum, è cujus apice prominent tria vel quatuor stamina intensè rubentia, corniculata recurva. *Fructus* antequam, ad maturitatem provenerat, decidit; Verùm non dubito, quin cum *Aceris* fructu conveniat. Patriam agnoscit Virginiam, unde in Angliam primò delata fuit, ubi illam nacti sumus. frigoris patiens est, hyeme vetò in hybernaculo nostris in oris oportet custodiri. Hæc est illa species *Aceris* occidentalis folio minore, subtùs incano, supra virente; quæ *Acer* floreſcens virginianum audit, & inodora est, cujus meminit *Raius in Hist.* 1701. *Acer* verò vir-

ginianum odoratum *H. L. B. in app.* eſt Styrax Aceris folio ejuſdem. pag. 1681.

ALCEA *minor maritima tenuifolia procumbens.* ALCEA *tenuifolia humilis maritima Gallo provincialis, foliis inferioribus nonnihil ad Geranium accedentibus Schol Bot. Hort. Reg. Par. Malva Gallo provinciæ laciniata, ſeu* ALCEA *tenuiſsimis Pulſatillæ foliis flore amplo rubente Pluck Phytogr.*

PLantæ MALVACEÆ vulgo dictæ, ſeu quæ nominibus *Malvæ, Alceæ,* & *Althææ* notatæ ſunt, in duo ſumma genera diſpeſci poſſunt, quorum primum continet eas, quæ ferunt ſemina nuda; alterum quæ ſemina habent capſulis incluſa. Quo vero generico & adæquato nomine utriuſque & inprimis poſtremi generis ſpecies vocandæ ſint, herbariæ rei ſcriptores inter ſe non conveniunt.

Fratres *Bauhini* & qui ante hos ſcripſerunt plurimi utriuſque generis ſpecies confuſè, & permixtè

tè tractarunt & nominarunt, non animadvertentes notam à natura ipſis impreſſam à qua ſpecies ſingulæ diſcretè & electè diſcernendæ & nominandæ ſint.

Robertus Moriſon primi generis ſpecies *Malvas* & *Alceas*, poſteriores vero *Althæas* appellat; *Joh. Rajus* prioris generis plantas *Malvas Althæas* & *Alceas* abſolute ſic dictas, poſtremi *Alceas Indicas* vocat; minus tamen contentus poſtremâ hac appellatione tanquam minus congruâ inquit: *Poſtremi hujus generis plantæ ſuum & proprium genus conſtituunt & ſi res foret integra, patriæ potius nomine quam Alceæ eas appellarem.*

Igitur cum poſtremi hujus generis ſpecies proprio & adæquato nomine uſque adhuc careant, viſum nobis eſt *Moriſoni* ſententiam, à modernorum plurimis receptam ſequi, & *officinarum Althæam* aliis *Ibiscus* aut *BisMalva* dictam priori nempe Malvarum generi inſcribere & *Malvæ mollis & incanæ* ſeu ut *Moriſono* placuit *paluſtris* nomine appellare tùm quod à *Malvis* non differt niſi quod mollior piloſior magis incana & mucagine plenior atque adeo partibus omnibus *Malvis* ſimilior quàm *Alceis* ſit, tùm quod ab ipſo præceptore *Dioſcoride Malvæ* ſylveſtris ſpecies enunciatur.

Sunt autem *Malvis ſemina* nuda, plurima ſemi-

lunaria in rotulæ ſeu placentæ formam circumacta; *Calyces* quaſi gemini in octo, plura vel pauciora, ſegmenta tanquam foliola diviſi; *Flores* è quinque petalis ad unguem junctis & intermedio ſtylo apicibus prædito vel hujus loco numeroſis petalis conſtructi, nunc ſingulatim, nunc acervatim nunc in ſpicam congeſti. *Folia* ſimplicia alterna vel ſubrotunda vel oblonga, vel integra vel minus profundè lobata.

His annumeratur quædam heteroclyta, ſeu degener *Malva* ſylveſtris *Betonicæ* folio *Bocconi* dicta, cujus *ſemina* nec ſemilunaria nec in rotam acta, ſed ſubrotunda, & in capitulum *Botryos* in modum congeſta ſunt.

Quæ *Alceæ* nomine veniunt duplicis ſunt generis. Prioris ſpecies partibus principibus cum *Malvis* conveniunt, *Caules* autem, & *folia* nonnihil aſperiora ſunt, & in anguſtiores & profundiores lacinias diſſecta. *Flores* nullis in medio petalis, ſed apicatis ſtylis exornantur, & vel ſingulatim, vel acervatim è foliorum alis oriuntur. Poſterioris ſpecies proferunt *ſemina* nuda trigona quina rarius plura, vel pauciora preſſè juncta, & in capitulum congeſta; in ſuperficie vel glabra; vel *Xanthii* more echinata & lappacea; *Calyces* ut plurimùm quinqui fidos; *Flores* pentapetalos velut in priori genere, aſt minores

nores; *Folia* vel integra in margine tantum crenata, *Carpini*, *Ulmi*, aut *Mori* foliorum æmula, vel in lobos plus minusve profundos dissecta.

ALTHÆÆ. producunt *semina* vel angulosa vel rotunda in vasculis quinque pluribus aut paucioribus loculis instructis, formæ & magnitudinis variæ; *Calyces* & *flores* malvaceos diverso modo dispositos; *folia* alterna nunc integra nunc lobata nunc profundius laciniata.

Pro partium dispositione & formâ variâ varias in classes distribui possunt, prout ex singularum specierum inspectione & examine facile patet.

Ad *malvaceas* plantas referunt nonnulli *Abutilum Melochiam* & *Geranium*, quas, quamvis ratione florum non nihil similitudinis cum *Malvis* obtineant, tamen ob vascula seminalia malvacearum dissimillima, à malvaceis separandas & genuinis suis familiis, quarum insignia gerunt, inserendas; nempe *Abutilum* plantis multisiliquis pentapetalis, *Melochia* pentapetalis siliquosis quinque capsularibus, *Geranium* quinque capsularibus pentacoccis.

Planta quam impræsentiarum describere exordiar *Alceis* primi generis annumeranda est; *Radicem* habet albidam aliquot in longum porrectis fibris cohærentem; *Caulículos* infirmos humi jacentes cubi-

cubitales, *Folia* ima ſubrotunda ſunt quinquifida glabra *Geranii* ſaxatilis *Apii* aut *Coriandri* foliorum æmula; Quæ vero è cauliculorum nodis exeunt ampliora & in profunda anguſtaque ſegmenta diviſa ſunt. *Flores* pentapetali incarnati Alceæ vulgaris floribus minores inſident *calycibus* quinquifidis, quos elapſis floribus, occupant *ſemina* plurima parva lunata nigricantia in rotam congeſta. Solo irriguo & opaco lætius germinat quam eo, quæ à Solis radiis colluſtratur. Utrum annua ſit aut perennis mihi non ſatis exploratum eſt. Quam hactenus in horto colui repullulavit ex ſeminibus deciduis, radice penitus corruptâ. Hæc fibroſa licet ſit, mucagine tamen haud caret atque adeo virtute molliendi leniendique congeneribus ſuis non multum inferior judicatur.

Debetur hæc planta *Cl. DN. Joſepho Pitton Tournefort*, Viro, ut in omni doctrinarum genere ita imprimis in herbariæ rei peritiâ exercitatiſſimo paratiſſimoque, nunc Academiæ Galliarum Regis ſocio digniſſimo, qui primus eam in locis maritimis Gallo provinciæ reperit, & in Hortum Regium Pariſienſem tranſtulit, è quo *D. N. Pluckenetius* ramulum quem in *Phytographiâ* exhibuit, accepit.

ALCEA

per maturitatem quinquefariam dehiſcentibus, in quibus continentur *ſemina* exigua fuſca. Multum accedit ad *Saxifragam Bavaricam Parkins.* cujus iconem *Pluckenetius Tab.* 75. nomine *Alſines alpinæ glabræ foliolis reflexis* propoſuit. Nec Diſſimilis (ſi non eadem) videtur *Alſinæ puſillæ pulchro flore, folio tenuiſſimo ſem. Saxifragæ puſillæ Caryophyllodes flore albo pulchello Raji Synops. p.* 148.

Sicut duo genera ſunt *Amaranthorum*, quorum primum in vaſculo mucronato ſeu conico per maturitatem horizontaliter diſſiliente claudit ſemen unicum orbiculatum lucidum; alterum vero in conſimili vaſculo ſemina plurima priori paria: Sic quæ ob horum affinitatem *Amaranthoidæ* vocantur duplicis generis ſunt. Prius in pellicula tenui tanquam puſillo vaſculo occulit ſemen unicum lucidum; Poſterius verò ſemina plura. *Amaranthoidis* polyſpermi ſpecies duæ proponuntur in *Hort. Malab. part.* 10. nempe.

I. BELUTTA-ADECA-MANJEN

II. TSERIA BELUTTA-ADEKA-MANJEN

AMARANTHOIDIS monoſpermi ſpecies ſeptem innotuerunt, tres nempe majores ſeu elatiores & quatuor minores ſeu humiliores.

I. AMARANTHOIDES Indicum *foliis Ocymaſtri capitulis purpureis.* Amaranthoides *Indicum monoſpermum foliis Ocymaſtri capitulis purpureis Par. Bat. Prodr. Gnaphalio adfinis Ocymaſtri folio, flore ex purpura violaceo Hort. Lugd. Bat. Amarantho affinis Indiæ Orientalis floribus conglomeratis Ocymoidis folio Breyn. Cent.* 1. *Amarantho affinis ſeu Amaranthoides major Indica Ocymoidis folio & facie flore globoſo purpureo Breyn. Pr.* 2. Wadapu *Hort. Malab part.* 10. Wadambu *Zeyl.* Fula Bouton Malai.

II. AMARANTHOIDES Indicum *foliis Ocymaſtri capitulis albis. Amarantho affinis Indiæ Orientalis Ocymoidis foliis flore conglomerato albo Breyn. Cent.* 1.

III. AMA-

III. AMARANTHOIDES Americanum *capitulis parvis albis. Amarantho affinis Braſiliana glomeratis parviſque floſculis Breyn. Cent. 1.*

SPecies duæ priores utrique Indiæ familiares ſunt. Tertia quam ſiccam ex *Sirinama* recepi prioribus ſpeciebus tenuior & gracilior eſt, *folia* ferens nonnihil anguſtiora pallide virentia pube nulla obſita, in longum & acutum mucronem porrecta. *Capitula* triplo minora ſunt & foliolis ad baſin omnimodo carent.

Inter humiliores ſpecies prima eſt.

AMARANTHOIDES humile Coraſſavicum *Cepeæ foliis lucidis capitulis albis Par. Bat. prodr. Amarantho affinis Aizoides ſive Amaranthoides minor Americana procumbens Sediteretifolii foliis & facie, flore oblongo niveo Breyn. pr. 2. Perexil Luſitanis, Crithmum marinum non ſpinoſum*

noſum Marckgr. Caaponga Ima Braſilienſium Piſon. Trifolii ſpica Crithmum maritimum non ſpinoſum Braſilienſe Raj. Hiſt.

Folia promit conjugata ſuccoſa craſſiuſcula lucida *Sedi* teretifolii ſeu potius *Cepeæ* foliis ſuperioribus ſimilia, hærentia *cauliculis* digitum longis geniculatis media inferiori parte procumbentibus, qui mox à radice in multos ramulos ſibi invicem oppoſitos divaricantur. Horum ſummitates ornant *capitula* oblongo-rotunda candida ex numeroſis rigidis foliolis quaſi ſquamis cum interjectis flaveſcentibus ſtaminulis tanquam floſculis congeſta. Singulis ſquamis includitur *ſemen* fuſcum lucidum depreſſum tenui pellicula velut vaſculo tectum. *Radix* perennis eſt albida & fibroſa, quæ cauliculis exareſcentibus nova germina emittit. Aſſervari expetit in Hypocauſtis locisve à gelu liberis. Muria velut *Chrithmum maritimum* condiri, appetitum excitare urinam movere & Viſcerum deoppilationes aperire refert *Marckgravius*. Altera eſt

AMA-

ALCEA *Coraſſavica Villoſa Aſpera Melonis Folio Par. Bat. pr.*

E *Radice* fibroſa pallida emergit *Caulis* vix pedem ſuperans, rigidis pilis undique aſper & in plures infirmos ramulos brachiatus. *Folia* adſtant ſimiliter hirſuta pediculis villoſis appenſa, *Cucumeris* aſinini foliis minora & tenuiora. Ramulorum ſummitates in *folia* expanduntur prioribus ſimilia minora tamen longe & anguſtiora, petiolis brevibus aut nullis, inter quæ faſciculatim prodeunt *flores* parvi pentapetali albi, pediculis itidem breviſſimis, quibus ſuccedunt *ſemina* quina nuda duplici roſtro donata & in orbem diſpoſita *Alcearum* ſecundi generis inſtar. *Calix* ſubjicitur quinquifidus, ex quinque ſcilicet foliolis acutis compoſitus, more congenerum.

ALCEA *Curaſſavica hirſutiſſima parvo flore; Foliis lobatis. Malva Curaſſavica folio trilobato molli & hirſuto. Par. Bat. pr.*

E *Radice* pluribus longis fibris capillata, exſurgit *Caulis* aſper, ſubhirſutus, bicubitalis pol-

licem craſſus, in ramos brachiatus, cui adſtant *folia* pediculis biuncialibus & longioribus, pilis undique rigidis obſitis appenſa, trilobata & quinque lobata, dentata, lobo extremo longiori non nihil mucronato, pilis itidem utrimque aſpera, tribus majoribus nervis in dorſo elatis inſcripta. *Folia* ſuperiora minora ſunt in tres tantum lobos diviſa. *Flores* ad ramorum faſtigia tres aut quatuor ſimul juncti, albi aut incarnati, parvi, vix perfectè ſeſe aperientes, cum piſtillo in medio pallido, apicibus rubentibus coronato. *Calyx* conſtat ex decem villis tenuiſſimis cui inſidet calyx alius in quinque ſegmenta diviſus. Antequam ſemina perfecerat, hyemis injuria periit.

ALSINE *Americana Nummulariæ foliis.*

ALSINE eſt Planta unicapſularis, capſulis parvis vel oblongis vel ſubrotundis *ſeminibus* multis exiguis refertis; *Floribus* vel pentapetalis vel tetrapetalis, petalis nunc bifidis nunc integris; *Caliculis* nunc quinquifidis nunc quadrifidis, ut plurimum floris in modum expanſis; *Foliis* in pleriſque ſpeciebus ad ſingulos cauliculorum nodos conjugatis nunc binis nunc pluribus rariſſime alternis ſeu ſingularibus. Do-

Doctiſſimus *Rajus Alſinarum* ſpecies haud inconcinno ordine in tres claſſes diſtribuit nempe Io in tetrapetalas anomalas. IIo in pentapetalas genuinas petalis bifidis & IIIo in *Alſines* petalis integris aliaſque affines incertæ ſedis; poſtremæ claſſi inſerenda eſt *Alſine* Nummulariæ foliis.

ALSINE *Americana Nummulariæ foliis.*

Nata eſt Seminibus ex Sirinama delatis. *Radiculæ* prætenuibus candicantibus fibris capillantur. *Coliculi* teneres valde ramoſi longo varioque reptatu per humum divagantur, & ad ſingula genicula *foliolis* ſubrotundis glabris hilare viridantibus, minori *Nummulariæ* proximis conjugato ordine exornantur. Circa ſummitates ramorum hærent *floſculi* puſilli ex quinque petalis integris albidis conſtructi, quos excipiunt *ſemina* exigua fulva in vaſculis parvis unicapſularibus, quinquifido calyci inſidentibus. Quanquam è delapſis ſeminibus copioſe pullulet atque etiam ex ſingulis ramulorum geniculis, ubi terram attigerint radices agat ſeſeque quaſi ſua ſponte propaget; at-

tamen brumam aeremque pruinoſum ferre neſciens in Hypogæis ſolicite cuſtodienda eſt. Nullo evidenti ſapore linguam imbuit. Quam *CL. Plukenetius in Pythographia* hoc nomine propoſuit, minus perfecta & de ramulo ſicco quem pridem *CL. DN. Sherardo* conceſſimus, expreſſa eſt.

Ad eandem claſſem quoque reducenda eſt

ALSINE *Alpina glabra tenuiſsimis foliis, floribus albis.*

HAnc inter alias rariores ſtirpes ex Alpibus lectam, Auguſtâ Vindelicorum ad nos miſit *Joh. Fridericus Heinrich* Stirpium Alpinarum indagator & cultor ſolertiſſimus. *Radice* nititur albida multis capillamentis, è lignoſo ceſpite prodeuntibus fibrata. *Coliculis* numeroſis glabris geniculatis, longitudine palmum nonnunquam ſuperantibus ſingulis annis exareſcentibus & è radice repullulantibus; *Foliolis* anguſtiſſimis acuminatis ad ſingulos nodos conjugatis; *Floſculis* candidis pentapetalis aliquot pallidis apiculatis ſtaminibus exornatis, petalis integris (haud acuminatis uti ſculptor expreſſit ſed) obtuſis, *Calyculis* pentaphyllis ſtellæ inſtar expanſis. *Conceptaculis* unicapſularibus per

AMARANTHOIDES humile Coraſſavicum *foliis Polygoni. Par. Bat. Prodr.* Amaranthoides *minima Americana procumbens Polygoni foliis & facie, flore oblongo cinereo ſeu ſubalbido. Breyn. prodr.* 2.

Cauliculos habet teneriores & in ramos crebriores diviſos; *Folia* pallide virentia minus ſuculenta facie *Polygoni* polyſpermi; *Capitula* pallida ſeu cinerea molliora & graciliora tam ramulorum ſummitatibus quam foliorum ſedibus inſidentia. Cætera ſuperiori ſpeciei reſpondent. *Radix* annua videtur. Multiplicatur ſeminibus deciduis. Tertia dicitur.

AMARANTHOIDES humile Coraſſavicum *anguſtiſſimo gramineo folio. Par. Bat. pr.* Amaranthoides *perexiguum foliis tenuiſſimis longioribus Breyn. prodr.* 2.

HUic ſunt *coliculi* tenuiſſimi erecti; *Folia* anguſtiſſima Polygoni *Knawel Tragi* æmula; *Capitula* perexigua. Poſtrema vocatur

AMARANTHOIDES humile Coraſſavicum *ferrugineum. Par. Bat. prodr.*

A ſecunda ſpecie differt colore ferrugineo atque foliis nonnihil latioribus.

ANEMONE Virginiana *tertiæ Matthioli ſimilis parvo flore Hort. Lugd. Bat.*

ANEMONE ſylveſti albæ majori *C. B. P.* ſeu tertiæ *Matthioli* perquam ſimilis eſt. Aſt *folia* ad radicem ſunt ampliora in tres lobos trifariam ſectos diviſa acrimonia ſua linguam pungentia; *Flores* minores in viridi pallentes; *Capitula* tenuiora horumque lanugo, in quam fatiſcunt, minus candida.

ANTHIRRHINUM Luſitanicum *flore rubro elegantiſſimo. An* ANTHIRRHINUM *majus ſemper florens Grisl. Virid. Luſit.*

Ex

EX seminibus Ulyssiponæ lectis nobis ortum est. *Caulibus* adstant *folia Anthirrhino* majori alteri *C. B. P.* paulo breviora nunc alterno nunc conjugato ordine disposita. *Flores* ampliores sunt quam in vulgari, hilarique rubore elegantissime nitent. In Hypocaustis asservatum tota hyeme viret & viget.

STirpes, quæ siliquas ferunt unicapsulares univalves per longitudinem dehiscentes, & in his semina cum propendente promissa lanugine, imbricum modo stylo nutritivo incumbentia, vocantur ab herbariæ rei peritis vel *Asclepiades* vel *Apocyna* vel *Neria*. Inter has autem id discriminis ponendum ducunt ut *Asclepiadibus* sint siliquæ ex singulis calycibus singulæ; *Apocynis* & *Neriis* ex uno calyce geminatæ. *Neria* stirpes arboreas esse succumque limpidum flavescentem fundere; *Apocyna* lacteum stillare perhibent.

His autem distinctionum notis prædictarum stirpium species invicem discerni non posse vel ex inde evincitur, quod, quæ uni soli convenire dicuntur, simul & cæteris promiscue contingant. Nam siliquarum in *Asclepiade* numerus non semper deprehenditur singularis, sed sæpe pro naturæ lusu ex uno calyce geminatus; Et è contra *Apocynum*

non conſtanter gerit ſiliquas ex uno calyce geminas, ſed nonnunquam ſolitarias. Neque ſolum *Nerium* arboreſcit flavumque ſuccum fundit; ſed & *Apocyna* quædam ſunt, quæ in arborem adoleſcunt & limpido flaveſcenteque ſucco turgent. Præterea *Nerium* non ex ſingulis partibus uniformem ſuccum emittit, ſed *Fab. Columna* & autopſia teſtibus e ramis & trunco ſuccum limpidum & flaveſcentem, è radice lacteum. Imo vero in *Aſclepiade* & *Apocynis* quibuſdam ſub æſtatis initio ſuccus limpidus; circa autumnum ſpiſſus lactis inſtar animadvertitur.

Nonnulli *Aſclepiadem ab Apocyno* diſtingui poſſe opinantur, florum foliorumque ſtructura, ut & radicis graveolentia, & virtute alexipharmaca; ſed cum hæc attributa ſimul *Apocynis* quibuſdam communia ſint, *Aſclepiadi* propria dici nequeunt.

Si igitur *Aſclepiades Apocyna* & *Neria* nulla conſtanti & perpetua nota ab invicem diſcerni poſſint, nihil profecto obſtat, quin uno eodemque generico nomine *Apocyni* nempe nominentur.

Horum genus cum numeroſiſſimum ſit, herbariæ rei ſtudioſis non inutile nec ingratum fore judicavi, ſi harum ſpecierum varietatem quæ vel ab aliis vel â me ipſo hactenus detectæ ſunt, hac occaſione ſubjungerem.

APO-

APOCYNUM Americanum *erectum tuberosa radice non incanum foliis rigidioribus latis· subrotundis, floribus albis intus purpureis, summo caule corymbum magnum efformantibus. Fortè Apocynum erectum non ramosum latiori folio umbellis florum albicantibus. Banist. Cat. Stirp. Virg. Plucknet. phyt.*

Num sit *Apocynum Americanum arboreſcens foliis rigidis subrotundis ampliſſimis Par. Bat. Pr.* ipse cum *Plucknetio* dubito. Hoc etenim antequam flores conceperat, brumæ rigore periit. *Radix* lignosa quidem, sed tuberosa non erat. *Folia* cum *Plucknetiano* conveniebant. Conspeximus in Horto *Fageliano* e semine educatum.

APOCYNUM Americanum *arboreſcens fructu omnium maximo Par. Bat. Pr.*

Natum in Horto *Beverningiano* altero à satu anno antequam nihil præter *caulem* & *folia* exhibens

bens denatum est. *Illud* altitudinem pedalem crassitiemque digiti adimpleverat. *Hoc caulem* acquisiverat lignosum bipedalem; *Folia* læte viridia palmam ampla, subrotunda in basi cordata, conjugato ordine ex triuncialibus petiolis hærentia. *Semina* erant depressa congenerum more lanuginosa candida cæsarie donata. *Siliquæ* magnitudine ovum anserinum longe superabant, constabantque cortice coriaceo crasso glabro in fusco viridante parte superiori per longitudinem hiulco.

Apocynum Portoricense *frutescens foliis crassis hastæ cuspidi similibus Hort. Beaumont.*

IN *Paradisi Batavi Prodromo* proponitur nomine *Tithymali Portoricensis folio crasso hastæ cuspidi simili.* Verius *Apocynis* inserendum est, ob fructus, quos cum his convenire non ita pridem intellexi-mus. In horto *Beaumontiano* stirpium exoticarum feraciſſimo, trienni spatio *caulem* acquisivit sesquipedalem pollicem crassum lacte turgidum, quem absque ullo ordine cingebant *folia* densa, digito longiora, ex angusto principio in latum mucronem palæ vel hastæ cuspidi similem exeuntia. *Flores* & *semina* videre nondum licuit.

Apo-

Apocynum erectum Africanum *villoso fructu Salicis Folio lato glabro.*

INsigni fibrosarum pallidarumque *Radicum* latè porrectarum contextu luxuriat *Apocynum* hoc ornatissimum. *Caule* assurgit ut plurimum unico, quatuor aut quinque cubitos alto glabro viridi, inferius non nihil purpurascente, in multas alas diviso. Hunc adornant *Folia* salici quadantenus accedentia, glabra, ad ambitum integra, bina ex adverso brevissimis petiolis hærentia; quæ parti caùlis inferiori adstant, latitudine pollicem, longitudine digitum cum semisse superant, cœtera sensim angustantur abbreviantur que. Ad quamcunque foliorum conjugationem à medio ad fastigium caulis usque exit *Pediculus* digitalis, in septenos denos pluresve radios in corymbum seu umbellam actos divisus. Singuli sustinent in caliculo parvo quinquifido *Capitulum* pentagonum futuri *Floris* rudimentum quod radiis incurvescentibus deorsumque nutantibus in quinque candidissima *segmenta* ad ambitum rara lanugine pubescentia se laxat medium occupante rigidiusculo concolore *Capitulo*, ex quinque concavis quasique bifidis costulis, melleo punicante succo turgidis, constructo, qui nisi formicis muscis apibusve absumatur sæpe

in

in ſubjectis foliis lachrymarum inſtar deciduis appa-ret. *Floribus* marceſcentibus ſuccedunt *Folliculi* nunc in ſingulis radiis & calycibus ſinguli nunc gemini in extremitate acuminàti veſicæ inſtar infla-ti, ex duobus tenuibus membranis conflati quarum exterior gallinacei ovi magnitudine, mucronati oblique ſurſum tendentes, longis viridantibus vil-lis quaſi inermibus aculeis præditi armati. Hi maturitatem adepti ſumma parte per longitudi-nem ſe aperiunt oſtenduntque *Semina* parva ob-longa non compreſſa pyriformia fuſa plumoſa imbricata ſerie intermedio nutritivo ſtylo incum-bentia, & candidiſſima ſplendenteque lanugine donata.

Apocinum erectum Africanum *villoſo fru-ctu Salicis Folio lato ſubhirſuto.*

Apocynum erectum Africanum *villoſo fru-ctu Salicis Folio glabro anguſto.*

UTrumque præcedenti conforme eſt. Prius autem profert *folia* mollia leniterque hirſuta; poſterius folia anguſtiſſima glabra atrovirentia, & *Flores* paulo minores in viridi pallentes; *Follicu-los*, quoque minores villis crebrioribus & te-nuioribus exaſperatos. Tri-

Triplex hoc *Apocynum* debetur *DN. Henrico Bernhardo Oldenlandio*, Viro in rerum naturalium maxime vero vegetabilium ſtudio verſatiſſimo, qui anno 1690. ex Promontorio Bonæ ſpei hujus ſemina ad nos tranſmiſit. *Radicibus* eſt perennantibus brumam non multum reformidantibus. De facili *propagatur* tum germinibus ſubinde è radice pullulantibus, tum ramulis avulſis & media æſtate terræ commiſſis, tum etiam ſeminibus, quæ in hybernaculis ad maturitatem perducuntur. *Lac*, quod ſauciatæ partes ſingulæ ſub noſtro climate profundunt, guſtanti minus acre & ferme inſipidum deprehenditur.

Apocynum erectum Africanum *ſubhirſutum foliis undulatis.*

HUjus *Apocyni* ramulum ſiccum ex monte petroſo vulgo *Steenberg* ad promontorium Bonæ Spei collectum tranſmiſit idem laudatus *Oldenlandius*. Totus rara quadam *lanugine* pubeſcebat; *Color* erat in viridi puniceus, craſſities calami anſerini, longitudo cubiti; *Folia* digitum longa, ad baſin pollicem lata ſenſim in mucronem abeuntia ad margines eleganter ſinuata undulataque, bina ex adverſo ſita. Cacumen ornabat venuſta *florum*

corona effigie umbellæ, ſingulis *floribus* ex quinis ſegmentis deorſum flexis & intermedio prominente umbone compoſitis, coloris, prout ex ſicco exemplari conjicere licuit, in viridi flaveſcentis. *Semina* congeneribus paria erant plana nigricantia, & ob forſan imperfectam maturitatem nonnihil corrugata. Telluri enim commiſſa non pullularunt.

APOCYNUM erectum Africanum *ſub incanum foliis Telephii*

Acceptum debemus ſæpius laudato *DN. Oldenlandio.* Secundo à ſatu anno adolevit in *caulem* altitudine duorum cum ſemiſſe pedum craſſitie digiti teretem parte inferiori juxta radicem ubi in aliquot ramos dividebatur nodoſum inæqualem incana lanugine pubeſcentem. Hunc conjugata, cruciataque ſerie cingebant *folia* ſubrotunda craſſa denſa, formâ *Telephio*, colore vero & conſiſtentia *Apocyno Syriaco Cornutiano* nonnihil ſimilia, carinata, è baſi lata in acutam brevemque cuſpidem deſinentia, pallide virentia quaſi incana multiſque venulis inſignita, quorum inferiora amplitudinem pollicis æquabant, Superiora verò holum latitudinem & longitudinem duplo triplove ex-

excedebant. E ſupremo ramorum apice & ipſorum etiam foliorum conjugationibus, medio menſis Novembris apparebant parvi *florum* corymbi, qui antequam ſe explicare & perficere poterant ob aëris rigidioris qui illo tempore ingruere ſolet, in clementiam, peribant. Videbantur autem floribus *Telephii* vix majores ex quinque ſegmentis & intermedio parvo umbilico, aliquot ſtaminulis circumdato conſtructi coloris expuniceo & violaceo obſoleti. Singulis ſubjiciebatur *calyx* in quinque foliola veluti foret flos ipſe expanſus quem & magnitudine omnino adæquabat. *Radix* multa fibrarum pallidarum copia denſe contexta numeroſæ ſobolis ferax eſt. *Semina* è quibus Apocynum hoc enatum, erant plana depreſſa nitidi caſtanei coloris, candidiſſima promiſſa lanugine prædita; Horum *folliculos* Apocyno Syriaco Cornutiano haud abſimiles eſſe ex fragmentis, quæ inter ſemina reperi, conjicere licuit. *Succo* gaudet viſcoſo lacteo acri amaricante & nauſeoſo. In fictili loco calido coli deſiderat.

APOCYNUM erectum *incanum latifolium Ægyptiacum floribus croceis. Apocynum Ægyptiacum lacteſcens ſiliqua Aſclepiadis*

C. B. P. Apocynum erectum majus latifolium Ægyptiacum flore luteo ſpicato. Breyni Prodr. 2. Beidelſar Alpini ſive Apocynum Syriacum J. B. Beideloſſar Alpini Oſſar Hon. Belli & ex ejuſdem ſententia Haoſer ſeu Alaſer ſeu Alhuſar Serapionis.

APOCYNUM erectum *incanum latifolium Malabaricum floribus ex albo ſuave purpuraſcentibus. Apocynum latifolium Ægyptiacum incanum erectum floribus magnis pallide violaceis Par. Bat. Prodr. Ericu Hort. Mal. Part. 2. VVaraghaha Zeyl.*

IN Horto Lugduno-Batavo dicitur *Apocynum latifolium Ægyptiacum latifolium incanum erectum floribus ſpicatis maximis pallide violaceis ſiliquis folliculatis rugoſis.* Tria verò Synonyma, quæ citato loco Apocyno huic aſſignata ſunt, nempe 1. *Apocynum Ægyptiacum lacteſcens ſiliqua Aſclepiadis C. B. P.* 2. *Beidelſar Alpini ſive Apocynum Syriacum J. B. &* 3. *Bedeloſcar Alpini in Lib. de Pl. Ægypt.* transferenda ſunt ad Apocynum

num præcedens nonum, à quo hoc decimum solo floris colore differt.

Comelinus in notis *Hort. Mal. Part.* 2. falsò prodidit, *Ericu Beideloſſar Alpini* & *Beidelſar Veſlingi ſeu Apocynum Syriacum Corn.* unam eandemque plantam eſſe. Tres autem diſtinctæ plantæ ſunt, prout in infra dicendis evidenter apparebit; proinde quæ *Comelinus* citato loco *Ericu* adſcripſit quod nempe *in Belgicis hortis ſit notiſſimum* quod ejus *folia quotannis intereant* & quod *radix inſtar lolii procurrat* ea nequaquam de *Ericu* ſed de *Apocyno Syriaco Cornutiano*, quod decimum quartum in noſtro ordine eſt, intelligenda ſunt.

APOCYNUM erectum *incanum latifolium Malabaricum floribus omnino albis. Belericus Hort. Malab. part. 2.*

COpioſe mihi occurrit in arenoſis Inſulæ Zeylan & Regionis Malabaricæ. In notis *Hort. Mal. part.* 2. ſcripſit idem commentator *Comelinus Belericu* vocari in Catologo Horti Regii Pariſienſis *Apocynum Syriacum rectum caule viridi flore ex albido.* Et in Horti Amſtelodamenſis Part. pr. *Belericu* cum *Apocyno Majori Syriaco recto Cornuti* conjunxit. Utrobique vero peccavit quippe 1. *Apo-*

cynum Syriacum rectum caule viridi flore ex albido Hort. Reg. Par. 2. *Apocynum Majus Syriacum rectum Cornuti* & 3. *Belericu Hort. Mal.* Generis communione quidem ſimiles ſpecie autem differentes plantæ ſunt. Primum varietas eſt *Apocyni* ſecundi, Tertium vero varietas *Ericu.*

Hactenus nec *Ericu* nec *Belericu* in Horto Amſtelodamenſi viguerunt, quamquam utrumque à *Comelino* Catalogo ejuſdem Horti inſertum eſt.

Apocynum erectum *incanum latifolium Americanum floribus ex incarnato ſuave violaceis. Apocynum erectum majus latifolium Indicum flore concavo amplo carneo ſuave purpuraſcente Breyn. pr.* 2.

Apocynum hoc ex vulgi errore pro *Ericu* Hort. Mal. habetur a quo tamen ſpecie diſtinctum eſt. *Ericu* enim incola eſt Indiæ orientalis imprimis Regionis Malabaricæ *flores* proferens ad caulium ſummitates ſparſim congeſtos multo majores & pulchriores quam Americanum, majoris ex albo intenſius pupuraſcentis; Hoc verò Americanum in Sirinama provenit eſtque partibus omnibus *Ericu* minus, *floribus* coloris ex incarnato dilutius violaceis pluribus ſimul quaſi in *umbella* cumulatis,

tis, quamvis nonnunquam unicus duo tresve circa ramorum extrema conſpiciantur. Aeris inclementiæ impatientiſſimum toto fere anno maxime vero rigente bruma in hypocauſtis vitreis quàm diligentiſſime fovendum eſt.

Apocynum erectum *latifolium Americanum glabrum floribus longiſſimis tubuloſis.*

Hujus *Apocyni* ramulo ſicco ex Sirinama delato nos donavit *Philippus de Flines.* Habebat longitudinem dodrantis cum ſemiſſe craſſitiem calami; *Folia* ad genicula bina, ex adverſo, glabra rigida nervoſa quatuor transverſos digitos lata, palmam longa, in mucronem deſinentia; Circa extremum findebatur in breves aliquot *petiolos* (tre decim numeravi) ſuſtinentes quinquifidos oblongos *calyces*, e quorum medio prodibat *tubus* tenuis ſeptem uncias longus, qui in quinque ſegmenta tanquam *petala* ſe laxabat coloris purpuraſcentis, medium occupabant totidem *apices* longiuſculi flaveſcentes. cœtera nobis incomperta ſunt.

Apocynum erectum *latifolium incanum Syriacum floribus parvis obſolete purpuraſcentibus. Apocynum latifolium Syriacum*

cum incanum erectum floribus umbellatis minoribus obsolete purpurascentibus siliquis folliculatis rugosis Hort. Lugd. Bat. Apocynum Majus Syriacum rectum Corn. Apocynum Syriacum forte Clusi. Apocynum rectum Americanum latifolium sive majus. Park. Beidsar VVeixii Clus. Beidessar Veslingi. Esula Indica Patavinorum Ger. Desor.

Habendam esse hanc plantam pro *Beidelsar* Alpini seu *Ossar Hon. Belli*, crediderunt *Clusius* & ab hoc persuasus *Casp. Bauhin*, qui in Pinace *Apocynum Syriacum* cum *Beidelsar* Alpini miscuit. His quoque assentitur *Rajus in Histor.* motus auctoritate *Veslingii*, qui in observat. ad *Prosp. Alpinum*, *Apocynum Syriacum* Cornuti pro *Beidelssar* Alpini depinxit & descripsit. Non obstante autem, quod *Weixius* (referente *Clusio*) *Apocynum Syriacum* circa Hiericho nascens ad flumen Jordanum observaverit; Tamen ab *ossar Belli* sive *Beidel ossar* Alpini multum differre *Cornutius* & *Parkinsonius* optime annotaverunt.

Idem hoc *Apocynum* est, quod *Comelinus* in Hort. Mal. part. 2. cum *Ericu* & *Beidelossar* Alpini atque in

in catalogo Horti Amſtel. cum *Belericu* confundit, malè ſimul ibidem ab hoc *Apocyno Syriaco Americano* ſeparans *Apocynum rectum latifolium Americanum Park.*

Variat hoc *Apocynum* pro varietate Climatis è quo defertur; Eſt enim *foliis* vel magis vel minus incanis ; *Caulibus* nunc atropurpureis nunc viridantibus nunc incanis: *Floribus* in obſoleta purpura aut ſaturatioribus aut dilutioribus aut prorſus albis. Hinc præter illud *Cornutianum* innotuerunt.

APOCYNUM Syriacum *rectum caule viridi, flore ex albido Hort. Reg. Paris.*

APOCYNUM erectum Virginianum *caulibus & nervis foliorum puniceis Par. Bat. Pr.*

Enatum eſt in Horto Beverningiano ſeminibus ex Virginia illatis.

APOCYNUM erectum Noveboracenſe *foliis minus incanis flore ex obſoleto dilute purpuraſcente, An Apocynum erectum medium latifolium peregrinum flore umbellato ex obſoleto dilute purpureſcente Breyn. Prod. 2.? An Apocynum rectum latifolium Novæ Belgiæ Comelin. Cat. Hort. Med. Amſtel.*

Conſpeximus in Horto Beaumontiano ex quo habuit *Comelinus*.

APOCYNUM erectum Canadenſe *anguſtifolium*. *Apocynum minus rectum Canadenſe Corn. Apocynum anguſtifolium Canadenſe viride erectum floribus rubicundis Hort. Lugd. Bat. Apocynum rectum Americanum anguſtifolium ſive minus Park. Apocynum Americanum Aſclepiadis folio; & Apocynum umbellato rubro flore Horti Hermans Joncquet. Hort.*

Siliquas fert erectas nunc ex uno calyce geminas nunc ſingulares.

APOCINUM erectum *Canadenſe latifolium*.

Ab *Apocyno* præcedente diſtinguitur potiſſimum foliorum forma & florum colore. *Folia* quippe multo ſunt latiora & longiora, colorisque in viridi pallidioris. *Flores* rubent ſaturatius quam *in Apocyno Syriaco* Cornutiano, ſeu ſi mavis dilutius quam in *Apocyno* præcedente. *Stolones* ex nigro nunc purpuraſcunt nunc vireſcunt, aſt parilis coloris in caule luſus Apocyno quoque præcedenti familiaris eſt. Hujus *ſemina* primum ex Canada poſtmodum etiam ex Noveboraco huc illata

illata ſunt. *Flores* ſub noſtro climate exhibet ſerius, *ſemina* raro aut nunquam perficit. Amat quodvis ſolum, ſeſeque multiplicat propaginibus ab radice reſectis. Huc forſan pertinet.

APOCYNUM erectum Virginianum *Viſanck, ſeu Vincetoxicum Indicum dictum Gerard.*

QUantum enim ex Icone à *Gerardo* propoſita animadverto, vel eſt idem *Apocynum erectum Canadenſe latifolium*, vel ejuſdem varietas. Qua vero ratione à *Rajo* in Hiſtor. *Apocyno Syriaco* & ab utroque Bauhino *Aſclepiadi* adjunctum ſit, non conſtat.

APOCYNUM erectum Canadenſe *humilius anguſtiſſimo folio Hort. Lugd-Bat.*

AB *Apocyno erecto Canadenſi anguſtifolio* ſola foliorum anguſtia cauliumque brevitate deflectit.

APOCYNUM Novæ Angliæ *ſubhirſutum radice tuberoſa floribus aurantiis Hort. Lugd. Bat. App. Apocynum erectum minus latifolium Americanum*

flore umbellato aurantio petalis reflexis radice tuberosa Breyn. Prod. 2.

APOCYNUM Coraſſavicum *ſeu Americanum fibroſa radice floribus aurantiis Chamænerii foliis anguſtioribus Par. Bat. Pr. & Pluckn. phyt. Apocynum erectum minimum anguſtifolium Americanum flore umbellato aurantio petalis reflexis Breyn. pr. 2.*

APOCYNUM Coraſſavicum *ſeu Americanum fibroſa radice floribus aurantiis Chamænerii foliis latioribus Par. Bat. pr.*

VTriuſque *Apocyni Curaſſavici* flores, ſtructurâ & magnitudine *Apocyno Novæ Angliæ tuberoſa radice* adeo conſimiles ſunt, ut in ſolo colore differentia animadvertatur. *Apocyni* Noveboracenſis *flores* unicolores ſunt petalis ſ. ſegmentis ſingulis intenſo aurantiaco colore tinctis; Coraſſivi vero bicolores ſunt intermediis peralis erectis, dilute croceo ſeu aurantiaco flaventibus, externis vero deorſum inflexis fulgenti cocco ſplendentibus. *Caules* mox ab radice in multas alas diviſi ad pedis altitudinem attolluntur ornati ad ſingulos nodos *foliis* ex oppoſito binis, ad *Chamænerium* ſeu *Lyſimachiam* ſiliquoſam quadantenus accedentibus, attamen

men glabris gracilibus magis mucronatis coloriſque in viridi dilutioris. Speciei priori latiora ſunt & longiora; poſteriori vero anguſtiora & breviora. Ex ſingulis foliorum conjugationibus ſurgit petiolus biuncialis cui *flores* velut in umbellam ſparſi inſident, in ſingulis radiis in quos petiolus finditur, ſinguli. Floribus marceſcentibus ſuccedunt *ſiliquæ* ut plurimum ſingulares raro geminatæ erectæ ſiliquis *Aſclepiadis* craſſiores & breviores *ſeminibus* lanigeris velut in congeneribus refertæ. *Radix* numeroſis fibris ab uno ceſpite prodeuntibus capillatur, novas ſubinde ſoboles emittens, quæ ſi tranſplantantur prompte adoleſcunt, Flores perficit Auguſto, Semina Septembri. Amat ſolum fervidius ſolis radiis colluſtratum; Proinde mox ab ineunte autumno ad inſequentem æſtatem uſque in hybernaculis cuſtodiri expetit. *Succum* fundit lacteum, guſtanti inſipidum

APOCYNUM erectum *fruticoſum folio ſubrotundo glauco. Apocynum folio ſubrotundo C. B. P. Apocynum folio ſubrotundo floribus ex albo palleſcentibus I. B. Periplocca latifolia Gerard. Apocynum latifolium non repens Park.*

Cætera *Apocyni* hujus Synonyma videantur in Pinace *Caſp. Bauh.*

APOCYNUM erectum *Fruticoſum folio ſubrotundo viridante.*

In Catologo *Hort. Lugd. Bat.* ut & in *Flora Batava* nomine *Apocyni recti Americani latifolii majoris Park.* quo Dn. *Watſius* ex Anglia miſerat perperam propoſitum eſt. Nam varietas eſt *Apocyni*, præcedentis a quo ſolo foliorum colore differt.

APOCYNUM Indicum *minus Nummulariæ foliis Breyn. Ephem. Germ.*

In Inſula Zeylan, ubi *Breynius* provenire ſcripſit, nobis non occurrit. Neque unquam in Horto Amſtelodamenſi apparuit, cujus Catalogo a *Comelino* inſertum eſt.

APOCYNUM Virginianum *flore herbacco ſiliqua longisſima Mor. Præl. Bot.* Apocynum Canadenſe *maximum flore minimo herbaceo Hort. Reg. Bles & Cat. Hort. Reg. Par. Pluck. Phyt.*

Ico-

Iconem vide in *Pluck. Phyt.* de ſcriptionem autem in *Moris. Præl. Botan.* Cui Adde, *ſiliquas* fert ex uno *calyce* ſemper geminas propendentes mucrone coaleſcentes. *Radix* late ſerpendo multas propagines emittit, ſingulis annis ex radice repullulans. *Floret* ſub finem æſtatis, *ſemina* perficit exeunte autumno.

Hoc opinor idem illud Apocynum eſſe, quod *Joncquetus* in Horto vocavit *Apocynum erectum folio Eſulæ rariæ Venetorum?* Foliis enim varie ludit. Alia Eſulæ raræ Venetorum valde reſpondent, alia duplo aut triplo ampliora ſunt.

Apocynum maritimum *erectum Venetum flore purpureo Hort. Lugd. Bat. Tithymalus maritimus purpuraſcentibus floribus C. B. P. Eſula rara è Lio Venetorum Inſula. Lob.*

Apocynum maritimum *erectum flore albo Hort. Lugd. Bat. Tithymalus maritimus, ſeu Eſula rara è Lio Venetorum Inſula flore albo Cat. Hort. Reg. Par.*

Ambas haſce plantas non *Eſulis* ſed *Apocynis* inſcribendas eſſe evincunt *Seminea* lanigera in ſili-

ſiliquis univalvibus anguſtis ſumma parte per longitudinem dehiſcentibus. Differunt inter ſe potiſſimum florum colore. Poſterior

APOCYNUM Americanum *foliis Androſæmi majoris, floris Lilii convallium ſuave rubentis Cat. Hort. Reg. Par. Apocynum Canadenſe foliis Androſæmi majoris Bocc. Ic. & Deſcr*

Frigus innoxie tolerat hoc *Apocynum* amans ſolum udum compactum, frequentem transplantationem ægre ferens.

APOCYNUM Zeylanicum *Indicum fruteſcens Nerii flore candidiſſimo.*

In ſolo Zeylanico ſabuloſo provenit hoc fruticoſum *Apocyni* genus, quod flexilibus ſuis & obſequioſis virgulis tam late varieque diffunditur, ut inter *Apocyna* erecta & ſcandentia medium locum obtinere poſſe videatur. Adoleſcit *caudice* craſſitudinis pollicaris nunc quatuor nunc plurium cubitorum altitudinis, *ligno* molli conſimilique medulla repleto, *cortice* glabro in fuſco rubente, cinereis lituris anguineo more maculato. *Radix* ſubeſt albida

albida lignosa surculosa longo ductu summam tellurem perreptans. *Ramulos* undique luxuriantes ornant *folia* utrinque adversa *periploccæ* scandenti folio longo purpurante flore non multum absimilia glabra pinguia, parte superna saturate virentia, infernâ pallidula, numerosis venulis pulchrè cancellata, mucrone acuto deorsum flexo, magnitudinis valde inæqualis, sed quæ maxima sunt, nec digitum longitudine nec duos transversos latitudine excedunt. In ramorum apicibus laxior apparet *corymbus* ex octonis nonnunquam pluribus aut paucioribus oblongis acuminatis in viridi pallentibus capitulis congestus, quæ sensim & successive in *flores* forma & magnitudine *Nerio* æquales expanduntur; *Odorem* quidem singularem nullum præ se ferunt sed structuræ & immaculati *candoris* pulchritudinem tam eximiam ut à Zeylanensibus nomen *Iddaghas*, quod florem arboris denotat, *Apocynum* hoc meruerit.

Oblongi & tubulati sunt *flores* summa parte quinquepartiti e medio prominentibus quinque flavescentibus staminulis in conum coalescentibus cum quindecim parvis albentibus foliolis trilobatis, lobis singulis laciniatis quasique fimbriatis stamina ista coronæ instar ambientibus. Ex singulis demum florum caliculis demittuntur *siliquæ* geminæ digi-

tum longæ glabræ ab *Apocyno* Americano *Androſæmi* foliis *Bocc.* ſola magnitudine deflectentibus. In his *Semina* continentur depreſſa membranacea flava lanuginoſa velut in coëteris hujus ſortis. *Lacteo ſucco* viſcoſo acris mordaciſque ſaporis turget. Florum quovis anni tempore ferax eſt.

APOCYNA *ex Horto Malabarico.*

APOCYNUM Malabaricum *erectum flore tetrapetaloide.* Parparam *Hort. Mal. Part. 9.*

NUm *Parparam Apocynis* ſit annumerandum dubitat præter omnem rationem *Comelinus:* inquit enim in notis ſuis ad *Parperam: Si Parperam plenarie eſt deſcripta: vix inter Apocyna recenſeri poteſt. Flos enim tetrapetalus eſt, Siliquæ vero cum* Apocynis *conveniunt; ſi flos eſſet pentapetalus & caules vel album vel viridem ſuccum fuuderent, inter Apocyna numerari deberet. Aſt ex deſcriptione hac non liquet.* Liquet autem evidentiſſime tum ex icone tum ex deſcriptione in *Horti Mal. Part. 9.* propoſitis, *Parparam* nulli plantarum familiæ niſi *Apocynorum* eſſe inſerendum. In Icone enim exprimuntur *Siliquæ* univalves per longitudinem ſe aperientes; In deſcriptione vero edocetur *Semina*

mina ita esse disposita, ut se invicem *scutellatim obtegant & filis penicillatis filamento medio communi annectentur.* h: e: *Semina* cum appendicibus suis lanuginosis imbricum more stylo nutritivo incumbunt. Constat autem neque flores pentapetaloides nec succum lacteum viridemve ut *Comelinus* opinatur; sed solam prædictam seminum in siliquis dispositionem notam *Apocynorum* characteristicam constituere.

APOCYNA *Asclepiades dicta. Asclepias flore albo C. B. P. Asclepias sive Vincetoxicum cum multis floribus albicantibus I. B.*

Asclepiadis hujus varietates duas in horto colui, quarum prima est *Cauliculis* tenuioribus lentis infirmis & deorsum flexis nisi baculo alligentur: altera est *Cauliculis* robustioribus rectà assurgentibus, nullo adminiculo egentibus.

ASCLEPIAS angustifolia *flore flavescente Cat. Hort. Reg. Par.*

Quod hoc nomine in horto nostro colitur *folia* habet æque lata ac præcedens, sed paulo breviora.

ASCLEPIAS *ſiliquâ bifido mucrone C. B. P. Aſclepias Cretica Cluſi J. B. Park.*

APOCYNUM Malabaricum *arboreſcens foliis quinis in orbem congeſtis* Pala *Hort. Mal. Part. 1.*

APOCYNUM erectum *Malabaricum fruteſcens Iaſmini flore candido.* Codaga Pala *Hort. Mal. part. 1.*

FRequens eſt in Inſula Zeylan, ubi *Wal Idda* id eſt flos Sylvaticus appellatur.

APOCYNUM Malabaricum *arboreſcens Nerii ſiliquis & ſemine floribus ex flavo rubeſcentibus.* Nelam pala *Hort. Mal. part. 9.*

APOCYNA *ex Antonii Rechii Hiſtoria Mexicana.*

APO-

APOCYNUM erectum *Tezcoquenſe*. *Verbaſci foliis, floribus variis*, Cenanam *Tezcoquenſis ſeu Mater Spicæ Maizii Rech.*

COloris in flore varietatem probat *Columna*, in notis ad *Rechium*, inquiens. *In Rechii exemplari flores depinguntur coccineo colore ex Calycibus virentibus, altero vero ramulo baſis coccinea, & flos inſidens luteus.* Rechius autem *flores candentes* adſcripſit. Idem *Columna* ad *Nerium vel ejus ſpeciem referri poſſe* cenſet, folia *Lyſimachiæ ſiliquoſæ dictæ* comparans. *Terentius* inter *Periploccas* ſeu *Apocyna* reponendum eſſe rectiſſime conjicit. Rationes vide in ejuſdem commentario. An planta ſit erecta an ſcandens à *Rechio*, eodem monente *Terentio*, præteritum eſt. Si quæ conjectura ex Icone ſit facienda, potius erecta cenſenda eſt.

APOCYNUM erectum *Tezcoquenſe Periplocæ anguſtifoliæ foliis.* Cenanam *Tezcoquenſis Rech. Terent.*

PRæcedenti ſimile fecit *Columna* in notis ad *Rech.* *Cenanam* autem *De Quahuna hoac* quam idem

Columna Apocynis congenerem fecit, ad plantas bacciferas ſpectare videtur. Ei enim adſignavit *Terentius* baccas in unam congeſtas virides ut in *Solano*.

APOCYNUM erectum *Mexicanum tuberoſa radice fructu ſpinifero.* Quaquahutzontic ſeu *Truncus ſectus.* Quaquauhton *Rech. ſeu Truncus parvus.* Coatzontecomatl *ſeu Radix rotunda.* Huchueli caton. Ytztacpatli *Hoitzocenſibus ſeu candida Medicina Rech.*

APOCYNUM erectum *Mexicanum nodoſum tuberoſa radice folio ſalicis.* Ytztacpatli *Rech. Terent.*

FRuctus in Icone expreſſus ſpinulis videtur armatus velut fructus proxime præcedentis. Ambo hæc *Apocyna* ob ſpinoſi fructus ſimilitudinem forte ſubjicienda ſunt *Apocynis* Africanis fructu villoſo.

APO-

APOCYNUM erectum *Mexicanum Limonis folio purpuraſcente.* Tepezentli. *Spica Maizii Montani Rech.*

APOCYNUM Virginianum *Aſclepiadis folio erectum floribus pallide coeruleis radice craſſa. An* Moyotliayacatli *Rech? Pluckn. Phyt.*

TErentius hujus folia *Lilach* ſeu *Periplocæ* latifoliæ *ſimilia* fecit & floribus *colorem rubrum* aſſignavit. *Radicis* formam nec in Icone nec deſcriptione expreſſit. Cœterum Icon *Rechii* cum Icone *Pluckenetii* conſonat.

Apocyna NERIA *Dicta.*

NERIUM *floribus rubeſcentibus C. B. P. Nerium ſive Rhododendron flore rubro J. B.*

NERIUM *floribus albis C. B. P. Nerium ſive Rhododendron flore albo I. B.*

NE-

NERIUM *Indicum anguſtifolium floribus odoratis ſimplicibus Hort. Lugd. Bat.* Belutta-areli *aut* Fula Meſtica *alba Hort. Mal. part. 9.*

NERIUM *latifolium floribus odoratis plenis Hort. Lugd. Bat. Nerium Indicum flore rubeſcente pleno Breyn. Prodr. 2.* Tſiovanna-aleri *vel Fula Meſtica incarnata Hort. Mal. Part. 9.*

VTriuſque *Nerii* Indici plenam deſcriptionem vide ſis in *Hort. Mal. part. 9.* quam ſupplesequentibus: *Siliquas* profert erectas ex uno calyce geminas, quibus includuntur *ſemina* oblonga teretia in ruffo flaveſcentia lanugine concolori criſtata, imbricum modo duplici ſerie ſtylo intermedio adhærentia. Speciei priori *folia* ſunt anguſtiora ad ſingula genicula ut plurimum bina ſibi oppoſita; Speciei poſteriori *folia* ſunt latiora ad ſingula genicula terna. Utraque fundit *ſuccum* limpidum flaveſcentem.

Comelinus in notis ad *Belutta-areli* prodidit, *Nerium* ab *Apocyno* diſcerni quod hoc ſit herba, illud vero arbuſcula ſed cum *Apocyna* quædam fruteſ-

teſcunt imo & arboreſcunt, differentia iſta admittenda non eſt.

NERIUM Americanum *maximum folio longiſſimo nonnihil mucronato Par. Bat. prod.* Quam hutlepatles *ſeu Arbor ignea Rech.*

NERIUM Americanum *maximum folio longiſſimo obtuſo Par. Bat. prod.*

VTrumque ex America ſub Nomine *Nerii floribus luteis* odoratis in Belgium invectum eſt. Præter *folia* & *caulem* hactenus nihil protulit. *Illa* dodrantem longa ſunt, lata pollicem, rigida numeroſis tranſverſalibus venis inſignita. *Hic* pollicem craſſus, duos pedes altus foliis abſque ordine veſtitus.

NERIUM Americanum *lacteſcens longiſſimo folio flore albo odoratiſſimo Hort. Beaumont. Cat.*

VAlde accedit ad *Nerium* præcedens, ſi non ſit idem. Florem nondum protulit.

NERIUM Portoricenſe *craſſo anguſtiſſimo folio.*

INter plantas ſiccas exoticas Ampliſſimi *Beaumontii* occurrit.

NERIO *Similis arbor C. B. P. Nerii facie arbor J. B.*

NIſi obſtaret tomentum quod arboris hujus ſeminibus adſcripſit *Pena*, dixiſſes potiori jure *Palega pajanelli* & *Pajanelli Hort. Malab. part.* 1. quam *Nerio* congenerem eſſe. *Paja pajanelli* & *Pajaneili ſemina* ſunt depreſſa membranacea more imbricum in ſiliquis invicem incumbentia. Conſimilem diſpoſitionem habent ſemina *arboris Nerio ſimilis*. *Siliquæ* enim, docente *Pena*, infarciuntur pelliculis cepaceis exuvium ſerpentis ementientibus, aſt, quod difficultatem parit, tomentoſis. Si igitur per tomentum intelligendum ſit cauda lanuginoſa, ut *Lobelius* uterque *Bauhinus* & alii intelligere videntur, utique *Neriis* non *Palapajanelli* aut *Pajanelli* annumeranda eſt.

NERIUM Mexicanum *Perſicæ foliis ſiliquis luteis*. Mexochitl *ſeu* Omexochitl *Rech. Terentius* ad *Apocyna*, *Columna* ad *Nerium* referendum cenſet.

NEriorum familiæ adſcripſerunt *Terentius* & *Jonſtonius* Yccotli *Rech.* Hinc NERIO *ſimilis arbor altera Jonſtonio* vocatur. Aſt fructus quos ipſe *Teren-*

Terentius Burſæ Paſtoris ſimiles fecit, docent ad arbores *capſulatas* emandandam eſſe arborem iſtam Mexicanam.

VIX NERIUM *forte Apocyno congener* inquit *Terentius*, eſt Arbor illa Mexicana *Rechio* TETLATIA ſeu urens arbor Haitinis *Guao* dicta. At repugnat fructus, qui à *Nerio* & *Apocyno* valde alienus & *Rechio* ipſo teſte *Uredonis* forma & magnitudine eſt.

NEriis quoque annumerat *Zanoni in Hiſt. Bot.* duas plantas Creticas quarum primam vocat *Leandro di Candia fruttifero majore fœtido. Mentzelius in Ind.* tranſtulit *Nerium Creticum fructiferum majus fœtidum. Rajus* in Hiſt. App. *Oleander minor frugifer fœtidus Creticus.* Alteram nominat *Leandro di Candia fruttifero minore fœtido. Mentz. in Ind.* vertit *Nerium Creticum fructiferum minus fœtidum* & Rajus *in Hiſt. App. Oleander Creticus fruticoſus major fœtidus.* Iſtas autem plantas nequaquam ad *Neria* ſed ad arbores bacciferas & forſitan ad *Periclymena* ſeu *Caprifolia* ſpectare, id evincere videntur florum forma & baccatorum fructuum diſpoſitio. Huic ſententiæ Calculum ſuum adjecit *Rajus* inquiens in *Hiſtoriæ plantarum*

appendice p. 1919. *Hanc* (denotans ſpeciem majorem) *plantam eſſe exiſtimo quam prope Scaleam in Regno Neapolitano inveni & poſtea ſiccam apud inſignem Botanicum Joh-Mariam Ferro Pharmacopœum vidi* Peryclymeni ſupini pumili *appellatione. Floris equidem forma ad periclymenum accedit, flos etiam ſummo fructui inſidet ut periclymeno qui fructus qualis fuerit, in ſicca diſcernere non licet, pyriformis tamen videtur & umbilicatus.*

APOCYNA *ſcandentia ſeu Volubilia*

APOCYNUM *Sive* Periplocca *ſcandens, folio longo flore purpurante* J. B. *Apocynum folio Oblongo* C. B. P.

APOCYNUM *Anguſto Salicis folio* C. B. P. *Apocyni ſecundi ſpecies altera* Cluſi.

APOCYNUM Scandens Ægyptiacum *Seſelios Æthiopici foliis anguſtioribus.* Secamone *Alpin. Libr. de pl. Ægypt. Phaſeolus Indicus* IV. *Bont.*

IN Zeylona & Malabara mihi non occurrit hoc *Apocynum*, quanquam *Bontius* hujus mentionem inter ſtirpes Javanenſes fecerit, Icone, quam propoſuit,

poſuit, ex *Alpino* deprompta. Hoc ab *Apocyni ſecundi ſpecie altera Cluſii* deferre, recte monuit *Parkinſonius*: *Bauhinus* in Pinace cum eodem conjunxit. Siccum ramulum abſque floribus & ſeminibus miſit ex Promontorio Bonæ Spei *DN. Oldenlandius* ſub appellatione *Apocyni ſcandentis Africani foliis rigidis*.

APOCYNUM Scandens *fruticoſum fungoſo cortice Braſilianum*. *Apocynum Braſilianum amplexicaule fructu magno Beidelſaris Raji Hiſt.* Ibati *Marckgr.*

APOCYNVM Scandens *fruticoſum fungoſo cortice Sirinamenſe fructu magno pentagono* Pipu Simeron *Sirinam.* Armen Dupbel *vulgo.*

HOc à *Braſiliano* diſcrepat potiſſimum fructu. Quem ex *Sirinama* habeo *fructus* totus glaber eſt, magnitudine & forma ovi gallinacei coloris in flavo viridantis quinque membranaceis rigidis alis per longitudinem excurrentibus & in extremitate in parvum obtuſumque mucronem coeuntibus, donatus. Huic magnitudine & colore

ſimilis eſt fructus Apocyni *Braſiliani* ; aſt alis caret, harumque vice, referente Marckgravio, *exterius multis prominentiis inſtar aculeorum præditus eſt.*

APOCYNUM Scandens *Scammonii foliis latioribus & acutioribus. Apocynum latifolium amplexicaule* J. B. *Scammoniæ Monſpeliacæ affinis foliis acutioribus* C. B. P.

APOCYNUM Scandens *Scammonii foliis latioribus & acutioribus viridantibus* Fl. Bat.

Prioris varietas eſt.

APOCYNUM Scandens *Monſpeliacum Scammonii foliis rotundioribus. Scammonia Monſpeliaca foliis rotundioribus* C. B. P.

ADolevit ſeminibus Ulyſſipona illatis. Octobris initio floret, Semina rarius perficit.

APOCYNUM *Aſclepiadis folio flore nigro Hort. Lugd. Bat. Aſclepias nigro flore* C. B. P. *Aſclepias flore nigro quorundam* J. B.

APO-

APOCYNUM Scandens *Zeylanicum radice Aſclepiadis. Apocynum ſcandens foliis Laurinis Par. Bat. Pr.* Manughawæl Zeyl.

LOcis aridis incultis Inſulæ Zeylan obvium, & Incolis ob inſignes *radicum* virtutes expetitiſſimum eſt. Hæ albidæ ſunt prælongæ tenues fibroſæ, odore *Vincetoxicum* æmulantes, ſapore ſubdulci moderate acri & ſub finem non nihil nauſeoſo, ut proinde purgando pectori tota proprietate dicatæ ſint, tuſſique quam ſtomachalem vulgus vocat in ſpecie medeantur. Tenacem pulmonum mucum attenuant, acrem mitigant, & ad excretionem promovent. Decoctum & Syrupus puerorum alvum blande ſubducit & nonnunquam vomitum concitat. *Cauliculos* emittunt ramoſos teneros longitudinem duorum triumve cubitorum ſuperantes, nunc humi procidentes nunc vicina fulcra ſcandentes. Obducti ſunt *membrana* duplici, quarum exterior tomentoſa eſt, interior, quæ medullæ incumbit, velut cannabis in fila ductilis. Singulis nodis adnaſcuntur *folia* bina ex oppoſito duos pollices longa, unum lata, denſa raris brevibus & lanuginoſis villis quaſi pube obſita, in ſummo obtuſa emedio nervo nonnulli prominente. Ad horum ſedes apparunt *floſculi* in umbellam congeſti parvi flaveſ-

veſcentes, medio dilate purpuraſcentes in quinque ſegmenta diſſecti: tabeſcentibus ſuccedunt, *ſiliquæ* lanigeræ longæ anguſtæ utplurimum geminæ quæ ex *calycibus* quinquifidis, velut in Aſclepiade propendent. Hactenus cœli noſtri intemperiem adeo reformidavit hoc *Apocynum* ut Martio conſitum pulchre quidem progerminaverit, aſt Octobri ſenſim ingruente inclementiori aura, quantumvis ab hac diligentiſſime fuerit cuſtoditum conſenuerit & perierit.

APOCYNUM Scandens *Zeylanicum Scammonii foliis hirſutum.*

IIſdem natalibus, quibus antecedens, gaudet hoc Apocynum. *Radicem* habet vivacem pallide flaveſcentem fibroſam; *Coliculos* ramoſos longos lentos volubiles, craſſitie calami, velut Cannabis in fila ductiles. In ſingulis nodis *folia* ex oppoſito bina, cordiformia, Scammoniæ Monſpeliacæ rotundifoliæ foliis rotundioribus *C. B. P.* ſimilia, aſt paulo minora. *Floſculos* ſeptem aut decem umbellæ effigie tenui digitali ramulo dependentes, parvos, è quinque ſegmentis pallide virentibus villoſis craſſiuſculis & intermedio umbilico pentagono candicante lucido, in mucronem faſtigiato, con-

conſtructos. *Siliquas* ex calyce quinquifido nunc ſolitarias, nunc geminatas pilis hirſutas mucronatas deorſum ſpectantes, longitudine uncias tres cum ſemiſſe, craſſitie unam, præcipue in medio ubi craſſiſſimæ, adæquantes. In his continentur *Semina* candida de more cœterarum hujus familiæ ſpecierum. Tota planta villoſa hirſutie obducta eſt lacteque acri ſcatet.

APOCYNUM Scandens *Africanum foliis Laurinis Lucidis glabris Par. Bat. Prodr.*

HOc Conſpexi Floribus viduum in Horto plantarum rariorum feraciſſimo *DN. Johannis Van Riedt* in quem illatum erat ex promontorio Bonæ ſpei. *Cauliculos* habebat cubitales graciles lentos glabros & ad ſingula genicula folia conjugata, digitum longa ſeſquipollicem lata, rigidiuſcula Lauri foliis quadantenus ſimilia, in extremitate vero obtuſa, parte ſuperna coloris in viridi nitentis, inferna palliduli, multis tranſverſis venulis inſignita. *Radix* erat prælonga albicans fibroſa. *Lac* fundebat paucum fere inſipidum.

APOCYNUM Scandens *Vincæ pervincæ foliis viride fructu villoso.*

ABsque ulla difficultate adolevit seminibus à DN. *Oldenlandio* ex Promontorio Bonæ Spei transmissis. *Radicibus* est tenuibus albis longis reptatricibus fibrosis; *Viticulis* lentis subhirsutis calamo tenuioribus, valde ramosis tres quatuorve ulnas longis pedementa quævis multiplici circumvolutione amplectentibus; *Foliis* ad singula genicula binis ex adverso *Clematidis Daphnoidæ* majoris facie, pollicem & amplius latis, unum cum semisse longis è basi sinuata in obtusum ambitum tendentibus, cum prominulo brevissimo mucrone, crassiusculis lucidis supina parte in viridi pallentibus multisque cancellatis venulis inscriptis; *Floribus* parvis albidis septem novem aut undecim in uno communi petiolo ex foliorum alis emergente, in umbellam congestis, unico petalo in quinque profundas crenas dissecto & intermedio pentagono concolori umbilico constantibus; *Calycibus* quinquifidis viridantibus magnitudine ipsos flores excedentibus ut *hos*, potius umbilicum, *istos*, flores dixeris. *Seminibus* nigricantibus de more lanuginosis in *siliquis* villis aculeorum instar armatis nunc singularibus nunc geminatis ex uno calyce, *Lacte* sca-

ſcatet acri amaricanti & nauſeoſo. Floruit Octobri menſe, ſecundo à ſatione anno, ſiliquis, dum hæc ſcribo, nondum maturatis.

APOCYNUM Scandens *Africanum Vincæ pervincæ foliis ſubincanum. Apocynum ſcandens Africanum hirſutum Par. Bat. Prod.*

A Præcedente diſtinguitur, quod *Vitriculi & folia*, mox à tenera adoleſcentia, lanuginoſa rara quaſique ſenili canitie albeſcant. Coetera conveniunt. Auguſto menſe hujus anni floruit in Horto Dominæ *de Block.* ſtirpium rariorum feraciſſimo. *Fructus* nondum conſpexi. Eos priori non multum diſſimiles eſſe, conſimilis partium ſtructura indicare videtur.

APOCYNUM Scandens *Africanum Aſphodeli radice anguſtiſſimo folio* Oldenlandii.

HUjus *Radices* ab uno capite numeroſæ ceu glandes circiter octo vel ſeptem Aſphodeli modo coacervatæ deſcendunt, digitum craſſitudine, palmum excedentes, carnoſæ ſucco plenæ, in fibras inæquales exeuntes, guſtus primum ſubdulcis poſtmodum pungentis nauſeoſi, odoris vehe-

mentis hircini. Virgulas emitunt tres quatuorve vitigineas prælongas, lignoſas ramoſas, tenues multiplicibus gyris vicina ſtatumina involventes; Ad ſingulos nodos quadruplici digito intervallatos erumpunt *folia* bina ex oppoſito anguſta *Pulegio cervino* ſeu *Saturejæ Virginianæ Horti Lugd. Bat.* non diſſimilia, rigidiuſcula leviter mucronata altera parte pulchre viridia, altera candidula nervo in longum porrecto inſignita. Ex horum ſede exit pediculus brevis, qui ubi in radios finditur quinis ſeniſve parvis foliolis in orbem fuſis circumvallatur, ſinguli radii ſuſtinent *florem* monopetalum tubuloſum urceolatum in quinque inciſuras ſectum Coloris intenſiſſime miniati, quem delapſum excipit *ſiliqua* Aſclepiadis effigie incurva fuſcis lanuginoſis *ſeminibus* plena, è parvo quiquifido *calyce* propendens. Ita fere ſcripſit Ornatiſſimus *Oldenlandius* cum ſiccum hoc *Apocynum* ejuſque iconem ex Promontorio Bonæ ſpei ad me mitteret. An lacte more congenerum turgeat, Additum non erat.

APOCYNUM Scandens *Coraſſavicum Saturejæ foliis.*

INter plantas ſiccas ſumptibus & cura Ampliſſimi *Beaumontii* ex Coraſſavia delatas conſpexi. *Foliis*

liis priori Apocyno brevioribus eſt, *Siliquis* quoque anguſtioribus & brevioribus, *Radice* pro plantæ magnitudine ſatis craſſa, *Flores* dignoſcere haud potui.

APOCYNUM Scandens *Americanum hirſutum flore amplo purpureo Pluckn. Tab.* LXXVI.

Apocynum Scandens Africanum hirſutum *Par. Bat. Prodr.* ab hoc alienum eſſe, id ex ſuperioribus colligere eſt; An idem ſit ? dubitat *Plukenetius.*

APOCYNUM *Guineenſe mere Aphyllum flore albo tetrapetalo odoratiſſimo. Hort. Beaumont. Catal.*

Auliculos fert glabros teretes viridantes lacte turgidos prælongos articulatos, *Foliorum* vice (in quantum hactenus apparuit) ramulos ad ſingulos articulos ex oppoſito binos & ex his alios atque alios quibus vicina ſtatumina ſcandit. *Flores* mihi hactenus non viſi, perhibentur tetrapetali albi oderatiſſimi *Gaſmini* æmuli. *Semina* lanuginoſa in *ſiliquis* longis anguſtis ex Guinea delata oſtendit DN. *Kiggelarius* rerum naturalium inſigni non tantùm copia, ſed & cognitione inſtructiſſimus, cujus indefeſſâ induſtriâ cariſſimum hoc Apocynum inter multas alias utriuſque Indiæ delicias in Hortis

ampliſſimi *Beaumontii* in hunc uſque diem vernat.

APOCYNUM *Humile Aizoides aphyllum Africanum. Apocynum humile Aizoides ſiliquis erectis Africanum Hort. Lugd. Bat. Fritillaria craſſa Prom. Bon. Ex. Stapelj.*

APOCYNA *Scandentia ex Horto Malabarico.*

APOCYNUM *Scandens Malabaricum fruticoſum floribus Nerii caryophyllos redolentibus*, Belutta Kakakodi *Hort. Mal. Part. 9.*

APOCYNVM *Scandens Malabaricum, flore vario folliculis triplici coſta inſignitis* Adakodien *Hort. Mal. Part. 9.*

Apocynum *Scandens flore variegato ſiliquis Ericu ſimilibus* vocatur à *Comelino* in Comment. *Hort. Mal.* At in ſiliquis *Adakodien* & *Ericu* notabilis eſt diſparitas.

tas. Hoc, nempe *Ericu* ſiliquas habet in ſuperficie inæquales & rugatas & hinc inde lacunoſas, Illud, tribus pro minulis coſtis inſignitas, coetera glabras.

APOCYNUM Scandens *Malabaricum fruticoſum ſiliquis bifidis expanſis floſculis flavis omnium minimis.* Kakadodi *Hort. Mal. Part 9.*

APOCYNVM Scandens *Malabaricum ſiliquis ſingularibus floribus flavis ſtellatis.* Kudici Kodi *Hort. Mal. part. 9.*

APOCYNVM Scandens *Malabaricum ſiliquis ſingularibus floribus flavis ſtellatis abſque ſtaminibus.* Wallia palvalli *Hort. Mal. Part. 9.*

APOCYNUM Scandens *Malabaricum ſiliquis bifidis expanſis floribus minoribus viridantibus.* Katupalvalli *Hort. Mal. part. 9.*

In

In deſcriptione *Katupalvalli Hort. Mal.* dicitur: *Fructus ex uno flore in communi calyce proveniunt quinque.* At cum hoc in *Apocynis* nunquam contingat, locum iſtum ita corrigendum eſſe cenſeo: Nimirum unum florem ſequuntur ſiliquæ gemellæ (ſeu unitum par ſiliquarum in uno calyce) duobus tribus aut quinque paribus ex uno communi pediculo (non calyce) dependentibus. Miror *Comelinum* commentatorem id non animadvertiſſe.

APOCYNUM Scandens *Malabaricum ſiliquis bifidis expanſis floridantibus majoribus viribus umbone rubeſcente.* Nansjera Paſia *Hort. Mal. part. 9.*

APOCYNUM Scandens *Malabaricum ſiliquis bifidis longiſſimis & anguſtiſſimis floribus nonnihil villoſis* Palvalli *Hort. Mal. part. 9.*

APOCYNUM Scandens *Malabaricum ſiliquis bifidis expanſis floribus jaſmini intus candidis extus rubris.* Kamettivalli *Hort. Mal. part. 9.*

APOCYNUM Scandens *Malabaricum ſiliquis bifidis expanſis profunde liratis floribus viridantibus.* Watta Kakacodi *Hort. Mal. part. 9.*

APO-

APOCYNUM *Scandens Malabaricum ſiliquis ſingularibus floribus Ariſtolochiæ ad oras quinque partitis.* Niota nioden valli *Hort. Mal. part. 9.*

APOCYNA *Scandentia ex Hiſt. Mexic. Rechii.*

APOCYNUM Scandens *Michuacanicum diureticum Solani foliis. Mas* 1. Tlallantlacuacuit lapilli *ſeu cauda parvi* Tlacuatzin *Rech.*

APOCYNUM Scandens *Michuacanicum diureticum. Mas* 11. *Rech.*

APOCYNUM *Michuacanicum diureticum. Mas* 111. *Rech.*

Hoc erectis *Apocynis* inſerendum eſſe judicare licet, tum ex imagine a *Rechio* propoſita tum etiam ex notis *Terentii, qui craſſiori è caudice erectum magis* eſſe aſſerit.

APOCYNUM Scandens *Michuacanicum diureticum Fœmina fructu parvo Peponi ſimili Rech.*

Tres priores ſpecies, quarum florum fructuumque ſtructura licet ex *Rechio* non conſtet, conjungendas eſſe cum ſpecie poſtrema nempe

Fœmina vel ex eo liquet, quod ſingulis unam eandemque naturam tribuerit *Rechius*, & ipſe *Terentius* qui *Rechii* autenticum exemplar vidit, in ſuis notis fructum, quem Rechius *Fœminæ* adſcripſit, tribus prioribus ſpeciebus quoque communem feciſſe videtur.

Cui vero plantarum generi quatuor iſtæ ſpecies annumerari debeant ipſe *Terentius* ambigit. Nam in notis ad *Tacuache Tlallantlacuacuitlapilli* convolvulis miſcuiſſe videtur, in notis ad *Tlallantlacuacuitlapilli* dubitanter proponit annon Mediæ inter *Cucumeraceam & Apocyni familias* ſtatuendæ ſint? inquit enim: *Lanugo illa argentea (quæ inſtar filamentorum ſericeorum ſeminibus appendet) foliaque bina Apocynum petunt, cum in alio nullo volubilium genere reperiantur, at peponi ſimilis in Apocyno fructus nunquam ſed ſiliquæ duæ ex uno flore ortæ.* Igitur ſubjungit: *Quid ſi medias inter Cucumeraceam & Apocyni familias ſtatueris?* Ego vero, non obſtante fructu ſingulari haud gemino parvo peponi ſimili, quatuor illas ſpecies *Apocynis* annumerari debere nullus dubito. Primo enim *diſpoſitio ſeminum* in fructu *Apocynis* eſt conſimillima; Deinde *Apocyna* quandoque *ſiliquas* ſingulares quandoque geminas proferunt; poſtremo *fructus* externa facies (ſive illa ſit peponiformis

ſive

ſive ſolliculata glabra villoſa ſiliquata aliove quovis modo conſtituta) *Apocyna* deſignant; ſed ſola *ſemina* lanigera imbricatim in ſiliquis univalvibus diſpoſita, uti ſuperius annotatum eſt. Dulcedo quam *Rechius* radici tribuit nihil quicquam ſententiæ meæ derogare poteſt. Quippe *Apocynorum* ſapor in ſpeciebus ſingulis non eſt unus idemque. Licet in pleriſque ſit acris amarus nauſeoſus fauces & linguam inflammans, tamen in nonnullis ſubdulcis aut prorſus inſipiens deprehenditur. De *ſucco lacteo* flavoque cujus *Rechius* non meminit quid ſtatuendum ſit in ſuperioribus indicatum eſt.

APOCYNUM Scandens *Michuacanicum Catharticum Mas.* Tacuache *ſeu Radix Michuacanica Rech.*

APOCYNUM Scandens *Michuacanicum Fœmina Rech.*

APOCYNUM *Michuacanicum radice tenuiore Rech.*

Horum Apocynorum nullum *Mechoacannis* à *Monarde* propoſitis ſimile eſſe, id in annotationibus & additionibus ad *Rechium* rectiſſime

monuit *Fabius Columna*, taxans ſimul *Terentium*, qui tertiam ſpeciem pro *Mechoacanna Bryonide Monardis* habere videtur.

Demiror *Fabium Columnam*, qui in citatis annotationibus *Tacuache* ſpecies *Apocynis* annumerare dubitavit, cùm tamen ex *Rechii* deſcriptione perpenſis illis quæ de *Tlallantcuacutlapilli* nullibi aptius quam in familia *Apocynorum* collocari poſſe, manifeſto liquet.

An tertia ſpecies volubilis ſit aut erecta ex *Rechio* ægre dijudicatur. Nam præter plenariam deſcriptionem deeſt quoque Icon.

APOCYNUM Scandens *foliis Scammonii* Neicotlapatli.

Hujus fructificationem *Rechius* non prodidit. *Terentius* tamen inter *Apocyni* genera repo nendum eſſe judicat.

APOCYNUM Mexicanum *Pyri folio*. Tepecuitlacotl *ſeu* Cuitlacotl *montana Rech.*

Neque hujus plantæ *fructum* deſcripſit *Rechius*. E *foliis* binis ex adverſo poſitis & ſapore acri *Apocyno* forte adjungi poſſe ſuſpicatur *Terentius*.

APO-

APOCYNUM Mexicanum *procumbens foliis obrotundis flore candente.* Tlaltzilocayotli ſeu Tzilacayotli *humile. Siliquaſtrum Mexicanum Rech.*

An hæc planta inter *Apocyni* ſpecies referenda ſit, incertum eſt, *Rechius* enim nec *florum* nec *fructuum* ſtructuram expreſſit. *Terentius* inclinat parti affirmanti, aſt ficulneis utitur rationibus quæ hìc adſcribi vix merentur.

Veteres Græci in duo ſumma genera contraxerunt ARI ſpecies in Ἄρον εδώδιμον *Arum eſculentum,* & Ἄρον δρακόντιον *Arum Draconinum.* Poſteriores in Ἄρον Ἥμερον *Arum ſativum* & Ἄρον ἄγριον *Arum ſylveſtre.* Recentiores in Ἄρον *abſolute Arum* & Δρακόντιον *Dracontium.*

Dioſcorides diſtribuit in Δρακόντιον, Ἄρον & Ἀγρίαρον, quibus quoque adjunxit, dummodo legitima ſint duo illa capita, quæ in quibuſdam codicibus Dioſcorideis extant, Δρακοντίαν μεγάλην, *Draconteam majorem* & Δρακοντίαν μικρὰν *Draconteam minorem.*

Arabes ſimiliter duo genera fecerunt *Luf* & *Luf ſerpentum.*

Plurium *Ari* generum *Plinius*, aſt non ſine confuſione, meminit

Galenus attulit *Ari* genus in *Cyrenaica* naſcens radice dulci, quod nonnulli à Cyrenaica & Ægypto uſque culinis Romanis importatum & modernorum *Colocaſſiam* eſſe ſuſpicantur, quamvis & hæc acrimonia, *Aris* communi, non careat.

Varia autem & intricatiſſima ſunt, quæ Priſci de ſpecierum iſtarum tum nominibus tum cæteris notis memoriæ prodiderunt. Nam neque inter ſe conveniunt neque ſpeciebus, quæ iſtis nominibus exhiberi ſolent reſpondent. Equidem non defuerunt & noſtri & ſuperioris ſæculi Doctiſſimi Viri qui in difficultatibus iſtis expediendis omnem ſuam operam impenderunt, quam irritam infectamque cum animadverterent horum cordatiores, vel veterum in tradenda ſtirpium hiſtoria negligentiam & fidem, vel propriam in iis agnoſcendis inertiam incuſare nullatenus dubitarunt.

Relictis igitur Veterum intricatiſſimis de *Aro* tricis, ſubjicere libet, quæ ſpecies noſtro & ſupe-

ſuperiori ſæculo ſub nominibus *Ari, Ariſari, Colocaſiæ* & *Dracontii* innotuerint, & quibus notis a ſe invicem diſcernantur.

Singulæ ſunt plantæ *Bacciferæ monopetalæ cucullatæ*. Floribus nempe ex oblongo convoluto petalo cucullum mentiente & in intermedio ſtylo cornu genitale ſeu piſtillum referente conſtructis.

ARUM

Abſolute ſic dictum

Hujus plurimæ varietates proſtant nimirum.

1 ARVM *rotundiori folio maculis harumque colore in foliis conſpicuis varium.* Arum *venis albis* C. B. *P.*

ARUM *venis albis liturisnigris ſignatum* Mor. Hort. Bles. Arum *venis albis majus nigris lituris maculatum* H. R. Par. *nigricantibus lituris aliquando purpureis ſignatum* C. B. Matth. Cum hoc congruit

ARUM

ARUM *vulgare folio ſubrotundo maculatum maculis nigris* Jonquet. Hort.

ARUM *Vulgare folio ſubrotundo maculatum maculis nigris ſpica violacea* Des Bertinieres Jonqu. Hort.

ARVM *Venis albis maximum Italicum* H. R. Par.

His Succedit.

II ARVM *Vulgare foliis longioribus maculatum aut non maculatum*, hinc notatur.

ARUM *maculatum maculis candidis* C. B. P.

ARUM *Maculatum maculis nigris* C. B. P.

ARUM *Vulgare non maculatum* C. B. P.

Sequentium ſpecierum differentias ipſæ nomenclaturæ docebunt.

ARUM

ARUM *Maximum*, *Macrorrizon Zeylanicum*. Arum *Maximum Zeylanicum foliis nervoſis* Par. Bat. Pr. Habara vel Habaraalla *Zeylan.*

Radix à *Colocaſia Macrorriza* Alpini non multum abludit, carnoſa namque eſt brachium craſſa tranſverſum acta foris flaveſcens intus pallida multis in ſuperficie tuberculis & Zonulis quaſi geniculis notata. *Folia* ex tuberculis coacervatim prodeunt. *Forma* quidem *Arum* æmulantur, aſt longe ampliora ſunt amplitudine *Muſæ* folia adæquantia validiſſimis prominentibus nervis firmata, & ad ambitum undulata læti pulcherrimique nitoris. Horum prælongi excavati pediculi, parte inferiori qua ſe invicem preſſiſſime amplexantur in caulis ſpeciem coaleſcunt, qui nonnunquam proceritatem trium pedum craſſitiem brachii implet. *Flos* albicat & odorem ſuaviſſimum ſpirat. De cœtero congeneribus reſpondet, ſolâ magnitudine exceptâ: Conſimilem quoque habet temperamenti & facultatum harmoniam. Exit in Inſula Zeylan ad foſſarum margines, ut & in paludibus quæ æſtate exareſcunt. Prompte multiplicatur tuberculis ab radice avulſis & terræ inſitis. Sub Belgico vero cœlo culturæ impatientiſſimum eſt, adventante enim hyeme etiamſi frigori ſubducatur flacceſcit & putreſcit.

treſcit. Radicibus elixis ſiccatis & a volatili acredine vindicatis indigæ veſcuntur velut cœteris *Ari* generibus.

Idem *Arum* videtur quod *Comelinus* in *Catal. Horti Med. Amſtel.* nominat *Arum maximum Ceylonicum radice craſſa longa rotunda geniculata Colocaſiæ folio.* Welila *Hort. Malab. part.* 13. nondum editæ. Aſt appellatio iſthæc non arridet, Noſtri enim folia nihil cum *Colocaſiis* habent commune, ſed forma ad *Arum* accedunt, pediculumque cui incumbunt non in medio ſed extremo foliorum inſertum habent.

ARUM *Africanum flore albo odorato* Par. Bat. Prod. Arum *Æthiopicum flore albo odorato moſchum olente Hort. Lugd. Bat.*

Vix à ſequenti *Aro Indico* diſcerpat niſi floris odore gratiſſimo. Abundat ad Promontorium Bonæ ſpei. Indigenæ radicibus uſtulatis ſiccatis & acrimonia liberatis veſcuntur.

ARUM *Indicum amplo flore* Moris Hort. Bles. & Jonq. Hort. Arum *Indicum bicubitale amplo flore* Mor. Hort. Bles. Delin. Arum *Indicum magno flore* H. R. Par.

ARUM

ARUM *Bizantinum Cluſi.*

Vulgator Prodromi *Paradiſi Batavi* falſo inſcripſit *Arum Luſitanicum majus folio auriculato.* Huc ſpectare videtur, cujus florem ſiccum in Horto Oxonienſi lectum, ad nos transmiſit, Claniſſimus Vir *Guilielmus Sherard* in Stirpium doctrina exercitatiſſimus Amicus plurimum æſtimatus, nempe:

ARUM *Syriacum flore maculato.*

ARUM *Minus Matthioli.*

Ico *Bauhini* florem; *Matthioli* vero fructum exhibet.

ARUM *Zeylanicum minus Sagittariæ folio* Par. Bat. Prodr.

ARUM *Zeylanicum ſpinoſum Sagittæ foliis.* Kohi Wila Zeyl.

Radicem in obliquum agit longam craſſam multis quaſi geniculis cinctam & quaquaverſum aculeatis tuberculis exaſperatam. *Folia* inſident pediculis ſpinoſis pluſquam cubitum altis *Aro* vul-

gari longiora nullis maculis infecta, parte inferiori, quâ pediculus inſeritur, auriculata, auriculis in longulum mucronem acuminatis. *Flos* conſimilibus aculeatis pediculis incumbit, conſtans longiſſimo in carinam excavato & recto habitu ſurſum aſcendente petalo ut & piſtillo parvo craſſitie & longitudine vix digitum implente, qui, ubi maturuit, in craſſam & denſiſſime compactam uvam extuberat. Provenit in paluſtribus & umbroſis Inſulæ Zeylan. *Sapor* acris & mordaciſſimus eſt cum vehementi faucium adſtrictione in receſſu.

ARUM *Bifolium Ægyptium.* Arum *minus Ægyptium* Veſlingii.

ARUM *Bifolium Arabicum maculatum* Ardabar *Matth. a Joſeph.* Arum *Orientale* Ardabar *dictum* & *Raji* Arum *Indiæ Orientalis* Ardabar *dictum foliis ſecuris inſtar maculatis. Mentz. Ind.*

Ob enormem & inſolitam foliorum figuram ſuſpectum conjicit Doctiſſimus *Rajus in Hiſt.* ſuſpicionem autem tollit experientia noſtra. Nam cum anno milleſimo ſexenteſimo ſeptuageſimo ſeptimo Coutſchinæ hæreremus, inter alia tum raritate tum ſingularitate elegantiſſima mirabilis hujus

jus plantæ folia ſicca conſpicienda nobis conceſſit *R. Pater Matthæus* Ordinis St. Joſephi Carmelita diſcalceatus, Vir ſane honeſtiſſimus omni prædicatione & fide digniſſimus. Idem ille eſt, qui ſuas quas de plantarum orientalium virtutibus conſignaverat obſervationes, in Hortum Malabaricum fideliter tranſtulit, & cujus plantarum Orientalium deſcriptiones & delineationes propria manu exaratæ in *Zanonii* manus inciderunt. Oriundus eſt laudatus *Mattheus* Neapoli non è Lombardia ut *Zanonius* in Hiſtoria ſua Botanica perhibet.

ARUM *Braſilienſe, anonymum, floſculis phœniceis elegantiſſimis folio unico Colocaſiæ Theatr. Braſil. Mentz. Ind.*

ARUM *Zeylanicum minus Colocaſiæ foliis pediculis punicantibus* Par. Bat. Pr. Ghahala *Zeyl.* Arum *Ceylonicum minus cauliculis nigricantibus foliis Colocaſiæ ſimilibus. Comel.* Cat. Hort. Med. Amſt.

ARUM *Zeylanicum minus Colocaſiæ foliis pediculis viridantibus.* Arum *Ceylonicum minus cauliculis viridantibus foliis Colocaſiæ ſimilibus. Comel. Cat. Hort. Med. Amſt.*

Utriuſque *Ari* Zeilanici folia formâ & lævore *Colacaſiam* imitantur quanquam pediculi foliorum non inſerantur.

ARVM *montanum Colocaſiæ radice rotunda.*
ARVM *montanum Alpini Exot.*

ARVM *trilobato folio* elatius & majus *Braſilianum.* Serpentaria *triphilla Braſiliana* C. B. Prodr. & *Dodart. Mem.* Dracunculus *minor Indicus Hort. Reg. Par. vaginula lineis dilute carneis & atro purpureis ſtriata piſtillo nigro* Jonqv. Hort.

ARVM *trilobato folio elatius & majus foliis latioribus.* Serpentaria *triphylla Braſiliana foliis latioribus & vaginula inferiore?* Jonqv. Hort.

ARUM *trilobato folio humilius & minus Zeylanicum.* Panualla *Zeylan.* Arum *humile* Ariſarum *dictum latifolium Ceylonicum piſtillo longiſſimo miniato colore. Comel. Cat. Hort. Med. Amſt.* NelenSchena *Hort.*

Hort. Mal. part. 13. nondum edita. Serpentaria *triphylla Zeylanica Breyn. Prodr. 2.*

Locis opacis irriguis Inſulæ Zeylan provenit pumilum hoc *Ari* genus, quod Zeylanenſibus *Panuala* nominatur. Id nominis meruit a putridorum ulcerum vermiculis *Panu* dictis quos acris plantæ ſuccus interimit. *Ala* idem eſt ac radix vel potius *Inhame* ſeu *Ignome* Luſitanorum, quæ vox ad quasvis radices tuberoſas eſui aptas extenditur. Eſt enim *radiculis* albidis tuberoſis oblongo rotundis pluribus invicem cohærentibus avellanæ & nonnunquam juglandis nucis magnitudine, e quarum ſede numeroſæ craſſiuſculæ fibræ in terram deſcendunt. *Folia* prima pubertate emittit integra aro vulgari ſimilia aſt minora multo, per adoleſcentiam vero duplo aut triplo ampliora, & in duas tresve profundas lacinias quaſi totidem folia diſſecta. Inſiſtunt hæc pediculis ſeſquipalmaribus, qui parte inferiori in profundam cavitatem ſulcantur. E ſingulis radicum tuberculis proſilit foliacea convoluta *vagina*, ſenſim in mucronem turbinata, coloris extrinſecus herbacei cum intercurſantibus rubeſcentibus ſtriis, intrinſecus punicei holoſerici pulchre

pulcre nitentis. Hæc dum ſolvitur demonſtrat *Julum* Aro vulgari graciliorem brevioremque qui conſpiciendus ſic extat : Totus palmi longitudinem vix adæquat. Inferiori parte nonnihil intumeſcit & ſuave rubentibus parvis acinis concoloribusque molleculis cirroſis ſtaminulis circumdatur, paulo ſupra contractior levior & tenerior & immaculato candore tinctus eſt; Media acinoſus grandiorque apparet roſeo colore pulchre nitens; Tandem in ſpicam deſinit productiorem longitudine digiti, levem glabram intenſe rubram quæ faciem piſtilli ſeu genitalis refert. Hæc, dum marceſcunt ſequuntur *baccæ* magnitudine & facie formicarum ovi haud abſimiles coloris albidi, *Ari* congenerum more inſtar *botrios* congeſtæ, binos oblongos arillos continentes, è quibus in terram nutricem procidentibus foliola *cochleariæ* paria progerminant.

Tota planta *guſtus* fervidi & mordacis eſt *Ari* & *Dracunculi* virtutibus reſpondens. Incolæ radices vel coctas vel ſole ſiccatas atque adeo acredine orbatas eſitant.

Hactenus in Belgio hoſpitari non didicit, nam vel leviſſimum frigus reformidans perit.

ARUM *aquaticum non maculatum Belgarum Jonq. Hort.*

An

AN ſit *Dracunculus paluſtris* ſive radice arundinacea C. B. P. an ab hoc diverſum? ex nomenclatura aſſequi non licet.

Forte *Ari* ſpeciebus ſubjiciendæ ſunt duæ illæ *Aninghæ Piſon.* Suſpicionem movent inter alia Flos, *qui ex unico folio carinato coloris pallide flavi, & intermedio ſtamine craſſo flavo conſtare* dicitur. Deinde Julus, *qui fructus illius eſt*, & in priori ſpecie *magnitudine & figura ovum ſtruthionis* ſeu ut in prima Piſonis editione extat, *Ananas* adæquat; *multis quaſi quadratis conſtans coloris viridis intus refertus pulpa alba humida*; In ſecunda verò, *oblongus craſſus compactus ac veluti granis & punctulis diſtinctus eſt, coloris primo viridis mox ex cinereo flaveſcentis.* Sane flos ille *carinatus* monopetalus cucullum, & julus utriuſque piſtillum baccis onuſtum non inepte referre videntur, quanquam alter contractior alter productior ſit. aſt difficultatem parit, quod nec *Margravius* nec *Piſo* acrimoniæ quæ *Aris* omnibus communis eſt, mentionem fecerint. Uterque inquit *fructus tempore neceſſitatis comedi*, & quod majus eſt, *utriusque Aninghæ radicem eſſe qualitatis frigidæ tenuium quoque partium & deobſtruentem.*

Priorem *Aninghæ* ſpeciem olim in horto *Fageliano* ſemine ex America delato enatam animadverti. Prima folia *ſagittariam* referebant cœtera *Aninghæ* prio-

ri ſimillima erant ea præſertim, quæ plantæ cauli adſtabant. Hanc ob rationem in *Par. Bat. Prodr.* nominata eſt

ARUM *Braſilianum arboreſcens folio Sagittariæ*, debuiſſet addi *aquaticum* vel *paluſtre.*

ARUM *paluſtre Braſilianum*, *Anonyma Theatr. Braſil. Menz. Ind.*

AN hoc cum priori vel poſteriori *Aningha* conveniat, an ab utraque differat hæreo, mallem tamen affirmare poſtremum, ex eo quod *Menzelius* in elencho Autorum quorum nomina in Indice abbreviata continentur, aſſerat, in Theatro rerum naturalium Braſiliæ (quod in Bibliotheca Electorali Brandenburgica aſſervatur) comprehendi eas quos *Cl. Piſo & Markgravius* nondum ediderunt.

ARIS ARUM *forma* Arum mentitur ſed partibus omnibus præcipue *flore* & *fructu* minus & gracilius eſt, hinc quoque nomen ἀεὶς & ἀείδα per diminutionem, ſeu ἴσῳ herba *Aro* ſimilis [pro quo ἀείσαρον inolevit] obtinuit, Quamvis nonnulli dubitent an ἀεὶς & ἀείσαρον apud priſcos

priſcos unam eandemque plantam denotent. *Pediculis* florum in plurimis ſpeciebus nudis. Cæteræ notæ, quibus *Ariſara* ab *Aro* & à ſe ipſis diſcrepent, id ex eorum cognominibus facile apparebit.

ARISARUM *Latifolium primum* Cluſi. *Ariſarum latifolium alterum* C. B. P. *Foliis longioribus.*

Hujus & Ariſari anguſtifolii C. B. P. Synonyma à *Caſp. Bauhino* in pinace, *Matthiolo & Tabernæ montano* tradita inter ſe non conveniunt. Differunt quoque ſcriptorum de hoc *Ariſaro* icones.

ARISARUM *Latifolium alterum* Cluſi. *Ariſarum latifolium majus* C. B. P. *Foliis rotundioribus & amplioribus.*

ARISARUM *paluſtre radice arundinacea. Dracunculus paluſtris ſive radice arundinacea* C. B. P.

ARISARUM *anguſtifolium* Cluſi. Dioſcoridis *forte.* C. B. P. *Fructu albo.*

ARISARUM *cum flore Myconi anguſtifolium* Hiſt. Lugd. *fructu rubro.*

ARISARUM *anguſtifolium aliud Promontorii magni* Griſley Virid Luſit.

ARISARVM *Hercyniæ Thalii.* Quid ſit, ignoratur.

ARISARVM *foliis longis anguſtiſſimis gramineis flori ſuccedentibus* Mentz. Pugil. An *Ariſarum gramineo folio promontorii magni Griſley Virid.* Luſit?

ARISARVM *anguſtifolium minimum* Bocconi.

ARISARVM *Potamogeti folio.* Boccon.

ARISARUM *triphyllum minus pene atrorubente* Banniſt. Cat. plant. Virgin. Raj. *Arum triphyllum minus pene atrorubente Virginianum* Pluck. Phyt.

ARISARVM *triphyllum pene viridi* Banniſt. Cat. plant. Virg. Raj.

ARISARVM *Dracontii foliis pene longo acuminato* Banniſt. Cat. plant. Virg. Raj.

ARI-

ARISARVM *fluitans pene nudo Virginianum* Banniſt. Cat. Manuſcr. & *Arum Moſchatum ophioglossiodes pene nudo Jamaicenſe.* An melius *Ophioglossum Moſchatum Jamaicenſe Limonii in extremo ſinuatis* Pluck. Phyt.

COLOCASIA ab *Aro* diſtinguitur *Foliis* umbilicatis lævibus nullis maculis aut lituris infectis; *pediculis* non in extremo velut in *Aro* ſed pene in folii medio, ubi umbilicus eſt, more Cotyledonis ſe inſerente; *Floribus* nunc ſingulatim nunc pluribus ex uno folliculato pediculo egredientibus; *Stilo* intermedio *Aro* craſſiori & breviori in tenuem mucronem gracileſcente.

COLOCASIA *ſtrongylorrhiza* Alpin. Exot. *Arum maximum* quod vulgo *Colocaſia* C. B. P. *pediculis viridantibus.*

COLOCASIA *ſtongylorrhiza Zeylanica pediculis & limbis foliorum atropuniceis. Arum maximum Ægyptiacum*, quod vulgo *Colocaſia cauliculis nigricantibus Zeylanica*, Hort. Lugd. Bat.

A priori differt pediculis & limbis foliorum nunc puniceis nunc atropuniceis nunc prorſus atris.

COLOCASIÆ ſi non *Aro* ſubjiciendæ videntur tres ſpecies *Tajaobæ Markgravii*, ut & quarta, quam *Piſo* adjunxit. Hic quatuor hasce ſpecies, quod à Braſilianis inter olera recipiantur, communi nomine *Braſſicas* vocat ſingulorum tamen appellationes Braſilianis uſitatas apponens. Conjecturam juvat præter *foliorum* & *radicis* formam in iconibus expreſſam & *Colocaſiis* non adeo diſſimilem deſcriptio tertiæ ſpeciei *Markgravii*, nempe quod *flos* ſit longus conſtans unico *folio* per mediam longitudinem ſecto & velut in ſcapham excavato, ut & *ſtamine* cylindraceo faſtigiato, craſſitie pennæ anſerinæ, longitudinis paulo majoris duorum digitorum ac ſemis brevibus villis luteolis veſtito. Sane folium illud longum in ſcapham excavatum & ſtamen faſtigiatum non inepte cucullum cum piſtillo referre videntur. Quatuor iſtas ſpecies, quod à Braſilianis inter olera recipiantur, communi nomine *Braſsicas* vocat *Piſo* ſingularum tamen appellationes ſpecificas Braſilianis uſitatas apponens. Quas ni conjectura me fallat ſic appellari poſſe opinor:

COLOCASIA *Braſilania lacteſcentis latifolia caule fuſco.* Tajaoba *Piſon. & Markgr.*

CO-

COLOCASIA *Braſilia lacteſcens latifolia caulè viridi.* Mangaze peuna *Piſon.*

COLOCASIA *Braſiliana non lacteſcens ſagittæ foliis anguſtis.* Tajaobo vel Mangaza miri *Piſ.*

COLOCASIA *Sylveſtris radice cauſtica.* Tajaobo *Sylveſtris.* Tajobaraon *nonnullis* Majara brava. *Piſon.*

DRACONTIUM Dracunculus, Serpentaria, Colubrina, Dracunculus *polyphyllus* Arum *polyphyllum Arum draconinum* dictum, à cœteris hujus ſortis differt potiſſimum *foliis* multifidis, profunde & varie inſectis. Hujus ſpecies ſequentes detectæ ſunt.

DRACONTIVM *majus* Ger. *Dracunculus polyphyllus* C B. P. *Arum polyphyllum Dracunculus & Serpentaria dictum caule maculato majus & elatius* Hort. Lugd. Bat. *Foliis viridantibus.*

DRACONTIVM *majus caule maculato foliis ex luteo variegatis* Hort. Reg. Par.

DRA-

DRACONTIUM *majus caule glauco immaculato. Dracunculus polyphyllus major Indicus ſerotinus immaculato caule* Hort. Reg. Par. *Dracontium polyphyllum caule non maculato* N. D. Hort. Lug. Bat. Raj. Hiſt. *Dracunculus polyphyllus alter medius caule glauco nullis variegato coloribus, foliis vaginulam nondum cruentatam cingentibus corollæ inſtar, Ari vulgaris flore.* Jonqv. Hort. *Ariſarum Serpentariæ majoris folio viridi flaveſcente?* Horti Hermans. Jonq. Hort.

Ico quam autor *Hiſt. Lugd.* nomine *Dracunculi* ſive *Serpentariæ* majoris *Dod.* proponit non inepte referre videtur hoc *Dracontium.*

DRACONTIVM *caule immaculato minus & humilius. Arum polyphyllum Dracunclus & Serpentariæ dictum caule non maculato minus & humilius* Hort. Lugd. Bat.

Hujus *caulis* proceritate parum cubiti longitudinem excedit, *coloris* in glauco viridantis abſque ullis maculis, Cœtera *Dracontio* majori *Ger.* quod primum in ordine eſt, conveniunt. Viget in *Horto Lugduno-Batavo* ex Galliis invectum.

DRA-

DRACONTIUM *Zeylanicum ramoſo folio caule ex viridi & flavo variegato aſpero.* Kidaram *Zeyl. Serpentaria polyphylla Indica caule maculato aſpero* Breyn. Prodr. 2. *Arum polyphyllum Dracontium & Serpentaria dictum folio ramoſo Pœoniæ inſtar caule aſpero Zeylanicum* Par. Bat. pr. *Arum polyphyllum Dracunculus & Serpentaria dictum Ceylonicum caule aſpero cum maculis viridi fuſcis & viridi dilutis albicantibus pulchre notatum majus & elatius* Comel. Cat. Hort. Med. Amſt. *Mulen Schena* Hort. Mal. part. 13. nondum editæ.

Huic non abſimile genus in aggeribus & foſſarum marginibus Inſulæ Zeylan obſervavi. quod ob partium magnitudinem nominare libuit.

DRACONTIVM *Zeylanicum ramoſo folio maximum.*

Caules omnes trichotomi erant nempe in tres ramos & hi rurſus in aliquot foliaceas alas diviſi, quas longuli & in margine ſinuati fimbriati-

que lobi pinnata ſerie cingebant. *Flos* coeteris ſpeciebus quidem brevior ſed multo amplior & ſpecioſior non in mucronem ſed obtuſum ambitum deſinebat, parte media qua in latitudinem pandebatur quaſi auriculatus, auriculis diverſimode laciniatis & perpulchrè fimbriatis florem corollæ inſtar ambientibus. *Color* intensè purpuraſcebat albis hinc inde maculis & lituris undulato flexu varie ductis elegantiſſimè exornatus. *Piſtillus* in flaveſcentem & densè congeſtam uvam exibat, qui quo cœteris longitudine inferior eo quoque craſſitudine ſuperior erat.

DRACONTIVM *Zeylanicum ramoſo folio caule ex viridi & albo variegato lævi. Serpentaria polyphylla Indica caule maculato lævi* Breyn. Prodr. 2. *Arum polyphyllum Dracontium & Serpentaria dictum folio ramoſo Pœoniæ inſtar caule lævi* Par. Bat. pr. *Arum polyphyllum Dracunculus & Serpentaria dictum Ceylonicum caule glabro viridi diluto maculis albicantibus notato majus & elatius* Com. Cat. Hort. Med. Amſt. *Schena* Hort. Mal. part. 13. nondum editæ.

Valde

Valde congruit hæc planta deſcriptioni *Serpentariæ majòris ſeu Dracunculi majoris* Luſitanis *Erva de St. Maria* dicti *Marckgr.* & *Pis.* Dubitationem tamen moveant *folia*, quæ plus quam *Hieracii* aut *Chondrillæ* folia exſecta eſſe *Marckgravius* ſcripſit; Noſtri autem *Dracontii* folia compoſita, verius decompoſita ſunt & ramoſa pinnis ſeu lobis rarius laciniatis coſtas & ramòs alarum inſtar amplexantibus. At vero ambiguitas tollitur, ſi integer ramus pro folio ſumatur. Hic enim utique in pinnas ſeu lobos diſſectus dici poteſt.

Ico quam *Piſo* in poſteriori editione ſub prædicta appellatione exhibuit deprompta videtur ex *Hiſtoria Lugdun.* exhibens potius *Dracontium* quod in ordine noſtro tertium eſt.

DRACONTIVM *Mexicanum.* Hoacaxochil *Hern.*

Hujus deſcriptionem *Hernandes* non attulit. *Fructus* non in caule qui folia fert, ſed in ſingulari pediculo juxta caulem e radice egrediente pinguntur. *Caulis* abit in ſeptena *folia.* *Radicem* Aro ſimilem facit *Terentius.*

Huic ſubjicit quoque aliam ſpeciem *Hernandes* nomine *Hiuca* ſeu *Mizmaitl* Dracontium quoad

picturam referentem, quæ ſi ex hujus familia ſit vocari meretur.

DRACONTIUM *Mexicanum aromaticum.*

De hac planta dicit Terentius: *Aromatica eſt, cortice præſertim & fructu, caulis nitidus ad colorem tendit caſtaneum, folium ſeptifariam partitum habet. Uva ex albo ad flavum tendit; admodum ſimilis eſt majori Serpentariæ ſi baccæ eſſent rubræ.* Subdit tandem: *Monardes vocat Caſſavi.* At vero *Caſſavi* ſeu Americanorum panis de quo Monardes ſcripſit fit ex radice *Mandi*, *Marckgr.* & *Piſon*, quæ ab *Hiuca* ſeu *Mizmaitl* diverſiſſima eſt, ut icones & deſcriptiones conferenti ſponte apparebit. Interim dubitandum non eſt, quin ex hujus quoque plantæ radice *Caſſavi* apud Mexicanos paretur, tum quod eodem nomine ſcilicet *Hiucca* ſeu *Yucca*, quo Mexicani *Caſſavi* ſeu panem ex radicibus paratum exprimunt, vocetur, tùm quod ex omnibus *Dracontii Colocaſiæ* & hujus ſortis radicibus ſimile quid *caſſavi* vices ſupplens conficiatur. Hanc ob rem ſequens Dracontium *Rumphal* Matth. à Joſeph vulgo *Ignome* (*Igname*, *Inhame*, quæ vox radicem eſui aptam denotat, appellatur. Viſum eſt nobis vocare.

DRA-

DRACONTIVM *Orientale folio quinquifido.* Rumphal *Matth. à Joſeph. &* Conſal Vincent. *Zan. Hiſt. Bot. Arum Indicum* Rumphal *dictum Raj. Hiſt.*

Dracontiis Zeylanicis ramoſo folio adjungendum eſt *Dracontium Americanum*, quod laudabili cura Strenui & nullis ſumptibus parcentis Viri *Simonis* a *Beaumont* ex Sirinama in Belgium invectum eſt, dictum

DRACONTIUM *Americanum ſcabro puniceo caule radice Cyclaminis. Arum Surinamenſe caule atro rubente & eleganter variegato* Hort. Beaumont. Cat. *Arum polyphyllum Dracontium dictum caule ſcabro punicante Sirinamenſe* Par. Bat. Prodr.

Hujus *caulis*, qui innumeris è nigro puniceis parvis tuberculis exaſperatus & intermicantibus albentibus maculis pulcherrimè expictus eſt, ſquamoſum & verſicolor anguinum corpus appoſite repræſentat. Proſurgit ad altitudinem cubiti nunc ſimplex nunc ſtatim ab exortu bipartitus, pollicem craſſus, vertice in tres nonnunquam in quatuor partito *frondes*, qui in quinque aut ſex alios minores ſubdiviſi & ad coſtas lucidis atrovirenti-

bus *foliis* Dracunculo vulgari minoribus, inæqualiter ſectis abſque petiolis alarum inſtar veſtiti ſunt. Caule elangueſcente, altera radicis parte egreditur *cucullus* totus nigricans coeteriſque ſpeciebus longe contractior craſſo brevique pediculo fultus involvens concolorem piſtillum craſſitudine duos pollices longitudine vix ſemidigitum adæquantem qui quaquaverſum craſſiuſculis puniceis ſtaminulis in anguſtiſima coloſſina quaſi plumoſa foliola fatiſcentibus ornatus eſt. *Radix* ſubeſt tuberoſa in fuſco punicea forma & magnitudine *Cyclaminis*, multis ad ambitum tophis obſita eaque parte qua cucullus emergit aliquot in longum porrectas fibras demittens. De *fructibus* nihil habeo compertum. An hoc ſit *Arum triphyllum*, *Dracunculus & Serpentaria dictum ex Sirinama caule atro rubente*. Comel Bat. Hort. Med. Amſt. affirmare vix audeo. Illud affirmo, quod, dum *Dracontium* noſtrum pullulare incipit, caulium extremitates primum in tres ramos quaſi totidem folia findantur, poſtmodum in quatuor rarius plures dividantur.

DRACONTIUM *Zeylanicum ſpinoſum Polypodii foliis radice repente.*

Radicis & pediculorum quibus flos & folia nituntur, aculeato habitu, *Aro* Zeylanico ſpinoſo

noſo ſuperius propoſito convenit, Gaudet quoque conſimilibus natalibus & virtute. *Folia* vero pinnata ſunt inſtar *Polypodii* inſecta, ſed multo ampliora. *Florem* conſpicere non licuit, *Aro* vero ſupra dicto haud diſparem eſſe vel conſimilem piſtillus qui velut arum iſtud in uvam terminatur confirmare videtur.

ASTER *Novæ Angliæ Linariæ foliis Chamæmeli floribus.* Aſter *Americanus multiflorus flore albo bellidis diſco luteo* DN. de *Flines* Schol. Bat. Hort. Reg. Par. *Tournefortii* & *Plukenetii Phytograph.* Aſter *Virginianus fruteſcens minor ericoides, linariæ folio flore albo parvo* Breynj. Prod. *2.*

Creſcunt ex *radice* vivaci, quæ ex innumeris tenuiſſimis repentibus fibris capillata eſt, *folia* per initia numeroſa glabra ſaturate viridia anguſta *Linariæ* æmula digitum longa & in mucronem extenuata, quæ dum flores apparere incipiunt marceſcunt & penitus diſparent. Inter ea attolluntur *caules* altitudinis plusquam ſesquicubitalis craſſitie calamum ſcriptorium adæquantes nonnunquam excedentes duri & propemodum lignoſi,

ſi, annis tamen ſingulis intercidentes. Hi dividuntur in multiplices ramos maxime circa ſummitates in quibus tanta copia luxuriant, ut integram ſylvam conſtituere videantur. *Folia* quæ de more *Aſterum* absque petiolis alterna ſerie caulibus hærent magnitudine & diſpoſitione inſigniter diſcrepant. Ima namque & quo terræ propiora, eò latiora productiora & longius ab invicem diſſita ſunt, remotiora vero & quæ ramulorum cacumina veſtiunt denſius congeſta contractiora *Ericæ*que foliis ſimillima apparent. Apices ramulorum ſinguli exeunt in longula ſqvamoſa capitula, quæ ſe in florem pandunt *Bellidi* ſylveſtri minori verius *Chamæmelo* ſimilem petalis ſcilicet albis & intermedio flaveſcente orbiculo in pappoſum *ſemen* fatiſcente.

Patriam, culturam, indolem & florendi tempus cum *Aſtere* ſuperiori habet commune. Uterque vero in florentiſſimo horto laudatiſſimæ Dominæ *de Block* primum educatus eſt.

ASTER *Novæ Angliæ purpureus Virgæ aureæ facie & foliis undulatis.*

Eo quod hujus plantæ *flores* in prolixas ſpicas velutique jubar longa denſiſſimaque ſerie congeſti

gesti sint, dubitavi an ad *Asteres* an *Virgas aureas* reducenda esset, ast cum flores præcipuis notis ad *Asteres* propius quam *Virgas aureas* accedere videbantur, libuit prius eligere & hanc *Asterem* cognomento *Virgæ aureæ* appellare.

Radicem habet vivacem & repentem, ex cinereo in fuscum tendente fibratam, è qua exeunt *cauliculi* complures sesquipedales & certe majores duriusculi infra leviter purpurascentes in progressu vero viridantes, crebros ramos de se spargentes. *Folia* pallidula sunt, undulata, elata cordata basi in modicum acumen desinentia. Ima, quæ primis æstatis caloribus è radice proficiscuntur, longis sulcatis petiolis insistunt, & magnitudine *Asterem* latifolium autumnalem *Cornuti* quadantenus æquant, ast rotundiuscula sunt, subhirsuta & in ambitu levissimè crenata: Cætera multo minora sunt asperiuscula rigida ad margines integra atque cauliculis sine ullis petiolis perfoliatæ instar juncta. Cultura operosa quidem non indiget hic *Aster* sed per radicum excrescentias velut superior conterraneus ejus propagatur, tamen naturæ tenerioris est & hyeme, acrius stringente bruma, stragulis contegendus est, ut subsequente æstate numerosiore prole repullulet. Sub finem Septembris fastigiantur caules in *spicas* dodrante nunc longiores nunc breviores quos

pulchrâ numerosâque ſerie exornant *flores* prominulo in ruffo flavescente disco purpureisque radiis *Aſteri* Tripolii flore adeo conſimiles ut ſola parvitate ab his diſcriminentur. Superiores tum dehiscunt, inferiores langueſcunt velut in pleriſque floreis ſpicis uſu venit. Diſcus reſolvitur in pappum e pallido pauliſper ruffeſcentem.

ASTER *Novæ Angliæ altiſſimus hirſutus floribus ampliſſimis purpuro-violaceis.* After *Novæ Angliæ hirſutus floribus majoribus ſaturate violaceis* Dominæ de Flines. Turnef. Schol. Bot. Hort. Reg. Paris.

Quamvis hoc *Aſteris* genus floream ſuam comam ſerius & longe poſt æquinoctium autumni apud nos explicare incipiat, ob *florum* tamen amplitudinem & venuſtatem coeteris ſuæ ſortis minime poſtponendum eſt. Hi namque inopiam hybernorum florum ſupplentes, in caulium ramorumque faſtigiis eo numero & ſerie diſponuntur, ut non ſimplices flores, ſed artificioſe contextum faſciculum mentiri videantur. Conſtructi ſunt ex prominulo flaveſcente umbone numeroſisque longulis petalis in orbem diradiatis violaceo colore ſplendidiſſime purpuraſcentibus. *Caules* hominis

minis proceritatem ſuperant rarisque lanuginoſis pilis præcipue parte inferiori pubeſcunt, & à medio ad ſummum uſque in complures ramos quorum ſupremi breviſſimi ſunt ſe expandunt. His circumſtant *folia* mollia undulata ſeſquidigitum longa pallide virentia è latiuſcula auriculata ſede in mucronem gracileſcentia quorum auriculæ ita inter ſe connivent, ut eminus conſpicienti à caulibus perfecta videantur. *Radix* vivax eſt, ex crebris fibris ab uno capite deſcendentibus & in longum ſparſis compacta, anniſque ſingulis folia & caules, quæ duo hyeme intercidunt, renovans. *Semina* velut in reliquis hujus familiæ pappeſcunt. Brumam rigidiorem innoxie tolerat & licet per radicum ſoboles avulſas in quovis ſolo prompte multiplicetur, lætius tamen multo adoleſcit, floreſque plenius & maturius perficit, ſi loco horti ſolis meridiani radiis expoſito implantetur.

Hic *Aſter*, ſemine ex nova Anglia illato, primùm educatus eſt a DOMINA *Agneta* de *Block*, SPECTATISSIMI DOMINI *Sybrandi* de *Flines* conjuge honeſtiſſima, ſtirpium omnium imprimis exoticarum cultrice & indagatrice ſine exemplo ſtudioſiſſima, cujus eximia liberalitate poſtmodum in aliorum hortos tranſiit.

Conſimilem ortum ſibi vendicat quoque ſequens

varietas, caulium proceritate florum colore & dispositione priori simillima, deflectens tantum *ramis* in caulibus rarioribus; *foliis* angustioribus & mollius undulatis, *auriculis* amplioribus altiusque incisis & *floribus* paulo minoribus.

ASTER *Novæ Angliæ altissimus hirsutus alter, floribus nonnihil minoribus.*

ATRIPLEX *Argentea dentata Coraſſavica.*

Plantæ quas *Atriplices* vocant Herbarii, in duo summa genera distribui possunt. Utrique post *floris* staminei herbaceique exantheſin *semen* quidem singulare est, sed duobus modis dispositum. *Semen* enim prioris generis involvitur tenuissima pellicula tanquam exiguo subrotundo rugoso & anguloso vasculo in summo aperto; posterioris vero reconditur intra duo conniventia foliola depressam quasi theculam mentientia.

Cum *Atriplice* miscent nonnulli scriptorum genuinas quasdam species *Bliti*, hasque rursus confundunt cum legitimis *Amaranthis* non capientes genericas harum plantarum notas esse diversas. *Blitum* enim post herbacei stamineique floris defluvium perficit *semen* unicum in vasculo oblonge acumi-

minato orbiculatim ſeu ut Botanici loquuntur horizontaliter in duas partes diſſiliente, *Amaranthus* autem poſt florem pentapetaloidem ſtamineo affinem, conſimile fert vaſculum aſt *ſeminibus* pluribus & plerunque quaternis refertum, uti ſupra in expoſitione *Amaranthoidum* indicatum eſt.

Ad *Atriplicem* prioris generis pertinet hæc Americana, quam nunc deſcribendam ſuſcepimus. Tota *Halimi* inſtar candicat, & quaſi argenteo ſplendente polline conſperſa ad ſolem lucet. Pingui & appoſito ſolo inſita ad duorum pedum altitudinem adoleſcit crebris brachiata *ramis* adeo infirmis, ut plerumque reſupini procumbant & humi fundantur. *Folia* atriplicem odoratam *Botris* dictam quadantenus æmulantur, ad ambitum ſcilicet dentata ſinuata & nonnihil undata. *Floſculi* ſtaminei ſunt herbacei perexigui nudis oculis vix conſpicui, conferti velut in breviſſimis racemulis, qui ſummo caule & ramulis è foliorum ſede egrediuntur. Hos ſequuntur *ſemina* minutiſſima tenuiſſimis rugoſis vaſculi pelliculis pro congenerum more tecta *Radix* pallida eſt aliquot fibris capillata & annua, quæ è delapſis ſeminibus annuatim ſeſe renovat. *Odore* & *ſapore* nidoroſo coeteris ſuæ ſortis reſpondet. Nec dubitandum eſt quin conveniat quoque facultatibus. Legimus in Horto Fageliano.

Huc pertinet.

ATRIPLEX *Americana, lanuginoſa foliis phylli, ſeu Origani incanis*, iconem *Pluckenetius in Tab.* 75. propoſuit ſub nomine *Amaranthi Indici verticillati albi Origani foliis lanugine incanis.*

BALSAMINÆ nomine duo genera interſe diverſa a Botanologis proponuntur. *PRIMUM M* Pomiferum eſt, & ſcandens; *Viticulis* claviculatis; *Foliis* alternis vel integris, vel lobatis, lobis nunc magis nunc minus profundis; *Floribus* in quinque plerumque ſegmenta uniformia diviſis; *Fructubus* vel majoribus cucumerinis vel minoribus baccarum inſtar, utriſque *vel* levibus *vel* verrucoſis ſcabris aut hirſutis; *Seminibus* magnitudine forma & diſpoſitione variis. *ALTERUM* capſulatum eſt & non ſcandens; *Capſulis* communiter pentagonis per maturitatem, in totidem partes ſeſe contorquentes, diſſilientibus; *Seminibus* ſubrotundis; *Floribus* monopetalis difformibus, anterius rictum poſterius calcar habentibus; *Caulibus* erectis, *Foliis* integris, in margine crenatis, vel alternis vel conjugatis.

PRIORIS GENERIS SPECIES duodecim repe-

reperiuntur apud auctores prima *Balſamina rotundifolia repens ſeu Mas*; a Bauhino in Pinace. Ab aliis *Cucumis puniceus. Balſamina cucumerina. Momordica* &c: dicitur, cujus fructus vel puriolus eſt vel ex luteo rubeſcit. Reliquæ undecim ſub nonenclaturis Malabaricis exhibentur in *Horti Malabarici parte octava*, quibus interſunt tres ſpecies in *Horti Lugduno Batavi* Catalogo & *Paradiſi Batavi Prodromo* propoſitæ, duæ nimirum ſub nomine *Cucumeris punicei Indici majoris & minoris*, Tertia verò ſub appellatione *Bryoniæ Zeylanicæ foliis aſperis profunde laciniatis*, quæ forſan rectius vocanda eſt *Balſamina ſcandens* ſeu *Momordica Indica Bryonioides fructu levi minori rubro albis lineis virgato*. Zeylanenſibus *Baſangilli* dicitur.

His decimam tertiam ſubtexemus dictam.

BALSAMINA *Scandens ſeu Momordica Indica foetida Bryonioides fructu levi majori rubro*. Kopalam Zeyl.

Ex hujus *radice* exeunt tres pluresve *viticulæ* prælongæ claviculatæ congenerum more vicina ſtatumina involventes, anguloſæ nonnihil lignoſæ & nodoſæ, nodis quaſi in tubera excreſcentibus & ubi terram attingunt novas radices agentibus.

Foliis

Foliis ornatur *Balſaminæ* mari *C. Bauh.* ſimilibus, ſed amplioribus in longiora anguſtiora & profundiora ſementa diviſis, atroviridibus & ſubinde pallidis maculis infectis. Majores quoque ſunt flores quinque fariam ſecti flaveſcentes, *calici* parvo, in quinque anguſta ſetacea foliola deſinente, inſidentes. Hos excipiunt fructus glabri nitide rubentes teretes ſemidigitum longi pollicem craſſi, in quorum pulpa continentur *ſemina* oblonga lurida, quadruplici ſerie ſecundum longitudinem diſpoſita. *Radix* lignoſa vivax & albida eſt nunc ſimplex nunc bipartita ac velut *Bryonia* ſæpe rapaceæ craſſitiei, modo ſummo telluri obliquo ductu hærens, modo altius terræ impacta. Uti *ſapore* acri amaro ingrato odoreque viroſo imo etiam toto fere habitu ad *Bryoniam* accedit; ſic quoque virtute catharctica ab hac non multum diſcrepat. Sed cum tardius & ſumma cum violentia operatur, inter venena reponitur à Zeylanenſibus. Locis ſordidis umbroſis ad macerias & parietinas frequens occurrit in Malabara & inſula Zeylan. ſolum Belgicum valdopere averſatur. Niſi enim in Hypocauſtis ſolicite colatur, facile marceſcit & interit.

POSTERIORIS GENERIS SPECIES novem innotuerunt; prima eſt *Balſamina Foemina C. B. Pin. Flore vel candido vel incarnato vel excandido*

dido & rubro variegato punctatove; Secunda eſt *Balſamina lutea*, ſeu *Noli me tangere C. B. Pin. Flore vel luteo vel pallido.* Cæteras ſex exhibet *Horti Malabarici pars nona* ſub nominibus *Onapu.* Nonam nos adjungimus, indictam:

BALSAMINA *Erecta ſeu fœmina, Perſicæ anguſto folio Zeylanica.* Dijakudalu Zeyl.

Hæc nomen accepit à *Dija* aqua & *Kudalu* hirudine, quaſi diceretur hirudinaria aquatica. Primum enim locis irriguis & paludoſis naſci amat, deinde hirudines vel plantæ hujus foliis inſidere ſolent, vel ſeminalium capſularum formam quadantenus referre videntur. Facie ſimillima eſt *Balſaminæ Fœminæ* C. B. P. Aſt *folia* ſunt anguſtiora & longiora; *Flores* minores rubello elegantiſſimo colore nitentes; conceptacula minora & glabra. *Seminibus* ſtrato prægnanti inſitis facile quidem adoleſcit; ſed ſub noſtro climate hactenus ad frugem non pervenit. Mox enim autumni initio, poſtquam vix unum alterumve florem concepit, nullo ſubſequente fructu, exaruit. Huc referendæ ſunt tres ſpecies *Balſaminæ fœminæ Indicæ Breyni in prodr.* 1. nempe flore albo, flore purpureo folioſiore, & flore purpureo fructu hirudinis facie, nam Zeylanicæ noſtræ varietates, neutiquam ſpecies diverſæ ſunt.

BETONICA *Maxima Scrophulariæ folio, floribus incarnatis*

Ad quinque pluriumve pedum proceritatem assurgit *caulibus* quadrangulis geniculatis glabris & instar *Scrophulariæ* radice nodosa, atropurpurascentibus, cui & *folia* quadantenus similia sunt, utrinque ex adverso posita rugosa mucronata, una parte viridia, altera pallidula; è geniculis exeunt rami, utrinque unus, quorum summitatibus spicatà densèque verticillata serie circumstant *flores* pallidè incarnati. Hi e galea bifida, labello auriculato & aliquot apiculatis staminibus constructi sunt. Singulis verticillis interponuntur parva foliola, sed ab iis quæ ramis & caulibus hærent diversa, minora nempe glabra tenuia acumicata nonnunquam pallidula & in ambitu rubentia. Tandem succedunt *semina* quaterna parva teretia fusca in caliculis quinquifidis oblongis. *Radix* numerosis albidis & in longum protensis fibramentis constat atque ad tertium quartumve annum perennat. Magna autem cura curari non postulat, quia in quovis Solo fæliciter germinat, & e delapsis seminibus sese propagat. *Sapor* subacris & aromaticus, *odor* graviusculus subacutus inter mentham & lamium medius, Semina a CL. Do. *Boberto* Bota-

Botanico Oxonienſi accepimus, ubi locorum ſponte naſcatur non conſtat. Quæ in SCHOLA BOTANICA HORTI REGII PAR. ſub nomine *Betonicæ maximæ ſcrophulariæ folio, flore e luteo palleſcente* dicitur, vel eadem eſt, vel à noſtra tantùm floris colore differt.

BRYONIA *Africana laciniata tuberoſa radice, floribus herbaceis.*

BRYONIA *Africana laciniata, tuberoſâ radice, floribus luteis.*

UTraque mihi enata eſt ſeminibus ad promontorium Bonæ Spei collectis. Priori *radix* eſt rotunda pugni magnitudine *Rhaphani* inſtar, albida, paucis fibris prædita, ima parte duas, treſve appendices quaſi totidem novas radices promens. E ſummo capite mittit *flagella* longa capreolata tenera nodoſa glabra ramoſa quæ congenerum more obvia ſcandunt ſeſeque iis involvunt. His *folia* hærent alterna glabra lucida in aliquot lacinias profunde ſecta. *Floſculi* e quinque herbaceis ſegmentis totidemque crocatis ſtaminulis conſtant; ſinguli inſiſtunt ſingularibus tenuibus petiolis, in quos pediculus qui ad alas emergit, diviſus eſt. Qui fertiles ſunt

ſubjectum habent capitulum futuri fructus primordium, quod e marcidis floſculis abit in baccam inſigniter rubentem piſi majoris magnitudine includentem quatuor acinos fuſcos oblongo rotundos. In hypocauſtis aſſervata perpetuo viret.

Huic non abſimilis eſt poſterior, proferens viticulas quadrangulas, *Folia* craſſiuſula pinguia in tres aut quinque ſinuatos diſſecta lobos, *Flores* paulo majores ſingulares luteolos. *Fructus* nondum perfecit licet copioſe floruerit. *Semina* verò e quibus adolevit forma & magnitudine ſeminibus *Cardui Mariæ* ſimilia erant, coloris fuſci, minime ſplendentis. Utraque in hypocauſtis aſſervata perpetuo viret. Facultate purgandi a *Bryonia* nigra vix aut nihil differre conſimilis *ſapor* prænuntiare videtur.

BRYONIOIDES *Canadenſis villoſo fructu monoſpermos.*

NOvum hoc plantæ genus *Bryonioidis* appellatione indigitavimus, eo quod creſcendi modo, *caulibus* nempe ſcandentibus, *foliis* anguloſis, *floribus* herbaceis & ni fallamur purgandi quoque virtute *Bryoniæ albæ* valde ſimile ſit, ſolis fructubus & radicibus exceptis. Namque fibroſa eſt *radix*

ultro

ultro citroque per terram reptans, albida & ſumma parte in parvum veluti capitulum extuberans: *Flagella* longiſſima tenuia capreolata piloſa in multos ramos diviſa & multiplici reptatu quibuſvis obviis ſeſe intorquentia: *Folia* Bryoniæ albæ foliorum æmula texturæ gracilioris & coloris in viridi dilutioris. *Flores* longulis piloſis pediculis e foliorum alis egredientibus inſident *Bryoniæ albæ* colore textura & diſpoſitione prorſus ſimilis. Singulis, qui fertiles ſunt, ſubjiciuntur fructus ſinguli, *amygdali nanæ* propemodum magnitudine. Hi virides ſunt continentes ſub ſcabra craſſiuſcula carnoſa cute, undique rigidis villis quaſi aculeis veſtita, *ſemen* unicum depreſſum *Citrulli* ſemine paulo minus foris fuſcum, intus candidum & in apice duabus vix apparentibus eminentiis donatum ut *Cucurbitæ* genus eſſe diceres. Annua eſt hæc planta, quæ ex deciſis ſeminibus quotannis regerminat ea ſæpe luxuria ut niſi ſoboles ſedulo evellantur & rami maturius præcidantur, facto incremento vicinas ſtirpes irretiat & ſtrangulet. *Sapor* percipitur acris amarus nauſeoſus *Bryoniæ albæ* ſimilis. Huic quoque virtute purgandi forſan non diſſimilis eſt.

E Canada delata eſt ad *Clariſſimum Tournefortium* à cujus munificentia nos recepimus.

CAPRARIA *Coraſſavica* Cavritta *Luſit.*

EO quod in Coraſſavia inſula hâc planta paſcantur capræ velut in Europâ ex fruticum ramis, Luſitanis *Cavritta*, quod latinis *Capraria* ſonat, indicta eſt. *Folia* quæ primis æſtatis caloribus e radice pullulant in orbem congeſta ſunt, *Agerati* foliis paria, longiora tamen, profundius ſerrata & obſcurius virentia. Inter ea fruticant tres pluresve *caules* ramoſi ſeſquicubitum & amplius alti, quos alterno ordine ambiunt *folia*, iis quæ ad radicem ſunt multo minora. Ex ſingulis ferme alis ab imis ramis ad apicem uſque egrediuntur parvi quinquifidi caliculi bini ternive, interdum unicus & ex his *flores* oblongi candidi in quinque ſegmenta diviſi. His marceſcentibus ſuccedunt *ſemina* parva, cineracea in conceptaculis oblongis nonnihil depreſſis quæ primùm in duas poſtmodum in quatuor partes quaſi totidem carinata foliola diſſiliunt. *Radix* craſſioribus & albo pallentibus fibris ſummam tellurem perreptantibus conſtat. Ea licet ſit fertilitate hæc planta, ut per ſurculos ramulos & decidua ſemina ſine multo labore propagetur, tamen auram rigidam geli-

gelidamve perpeti neſciens, hyeme in hypocauſtis, æſtate locis ſoli expoſitis & ab injuriis cœli tutis cuſtodiri expedit. *Sapor* herbaceus, *odor* omnino nullus eſt.

CARYOPHYLLATA *Virginiana alba, flore minore radice inodora.* Hort. Lugd. Bat.

CAryophyllatæ hujus facies quamvis ex deſcriptione in *Hort. Lugd. Bat.* Catalogo tradita facile cognoſci poſſit, atque etiam à vulgari non multum diſcrepet; nihilominus ejus iconem a nemine hactenus editam in gratiam Botanophylorum exhibere viſum eſt. Culta in hortis æque luxuriat ac vulgaris, hyemiſque frigus innoxie tolerat.

CAUCALIS *Major Daucoides Tingitana* Moris.

DAucoides cognominata eſt hæc *Caucalis*, quod toto habitu *Daucum* ſativum ſeu *Paſtinacam* tenuifoliam referat, ſeminibus exceptis quæ in hac majora, craſſiora, & longioribus aculeis armata. Ejus hiſtoriam tractavit *Moriſonus* in plantarum umbelliferarum diſtributione nova, idcirco iconem tantum in præſenti tabella exhibendam & lectorem ad accuratam *Moriſoni* deſcriptionem pag. 65. relegandum duximus.

CE-

CEREI, inſolitæ & mirabilis ſtructuræ ſtirpes, a funalis tedæ effigie ita dicti, *Opuntiis* ſeu Ficubus Indicis congeneres ſunt. Id florum fructuumque forma & diſpoſitio facile evincunt. In Americæ inſulis (borealibus exceptis) tanta ſæpe frequentia reperiuntur, ut integras quaſi ſylvas conſtituere videantur. Quo loci non è terra tantum ſed & arboribus, lignis putridis, ipſiſque rupium interveniis progerminant; Neque ſub noſtro cœlo culturam renuunt. Nam per ſemina & ramos æque feliciter propagantur ac *Opuntiæ*, & velut hæ in fictilibus loco calido & per hyemem abſque ulla fere rigatione in hypocauſtis curari poſtulant.

Caules faciunt prælongos craſſitudinis ab imo ad ſummum uſque fere æqualis nunc ſimplices nunc in medio aut mox a radice multifidos, aliquot coſtis, recta excurrentibus, præditas. Harum anguli, *Foliorum* loco armantur minacibus ſpinis, Octonis, novenis aut pluribus ab uno centro radiatim ſeſe exſerentibus.

Cute teguntur carnoſa, intus torulo, per ætatem ligneo farcti. *Fructus* qui vel intra ipſas ſpinas vel paulo infra eas oriuntur magnitudine colore & forma diſtincti ſunt, ſinguli tamen fructum *Opuntiæ* referunt & in molli dulcique carne multa granula continent. Nec *Opuntiæ* diſſimiles

ſunt

ſunt *flores*. Hi enim fructuum rudimentis inſidentes ex oblongo craſſoque collo in amplum ambitum terminantur. Petalis conſtant plurimis numero incertis, quorum inferiora baſin floris ſtrictius ambiunt, eamque veluti ſquamæ contegunt; Summa verò roſæ inſtar in orbem laxantur. Nituntur *radicibus* pro ſtirpis magnitudine admodum parvis, lignoſis albidis in craſſiuſculas paucas fibras diviſis. Cum primùm è ſemine pullulant, emittunt muſcoſum & in orbem conglobatum tomentum, (araneoſam telam in ſe convolutam diceres,) ſub quo coſtarum & ſpinarum primordia non injucundo ſpectaculo deliteſcunt. Harum ſeptem ſpecies ex America in Belgium illatæ ſunt. quatuor majores & erectæ & tres minores & ſcandentes ſeu procumbentes, quanquam quinta nonnunquam erecta conſpiciatur. prima audit.

CEREUS *erectus maximus fructu ſpinoſo rubro.* Dadus

Hujus *truncus* mox ab exortu multifidus raro ſimplex craſſitie femur, proceritate quindecim pluresve cubitos ſuperat; & circa ſummitatem quaſi in oblongum caput protuberat Coſtis

conſtat octonis interdum denis, armatis totidem ſpinis ex uno centro prodeuntibus, validis ſed brevibus quarum longiſſima vix unciam excedit. *Flores* è viridi pallidè flaveſcere dicuntur. *Fructus* pugni magnitudine rotundi & Spinis muniti inſigni rubro nitent, quem colorem quoque ſicci retinent; Horum concolor caro continet *ſemina* parva oblonga nigra. Qui in Paradiſi Bat. prodr. *Criſtatus Beaumontianus* appellatur, *Cerei* hujus varietas eſt, cacumen habens compreſſum & velut bifida criſta coronatum. Spectatur in Horto laudatiſſimi *Beaumontii*, unde cognomen accepit. Altera eſt.

CEREUS *erectus fructu rubro non ſpinoſo.*

Haſtas erigit priori conformes, aſt anguloſiores & ſpinoſiores, ſpinis junioribus præcipue ad exortum rara ruffeſcente lanugine pubeſcentibus. Conſimiles quoque ſunt *Flores*. *Fructus* magnitudine & forma ovum gallinaceum referunt, ſpiniſque carent, ſuperficies rubet, caro in viridi languet, *Semina* nigricant. Hic idem videtur quem *Nierembergius in* Hiſtoria naturæ ſub nomine *Cerei ſpinoſi*, Bauhinus in pinace *Cerei peruviani ſpinoſi fructu rubro nucis magni-*

gnitudine & Stapelius in notis ad Theophraſtum *Euphorbii adultæ plantæ* ſive *Cerei effigie* Lob. proponunt. In Catalogo *Horti Lugduno Batavi* nominatur *Ficoides ſeu Ficus Americana Cerei effigie ſpinoſa & anguloſa.* Tertia indicta eſt.

CEREUS *erectus fructu rubro non ſpinoſo lanuginoſus.*

A præcedenti differt potiſſimum colore glauco & copioſiori lanugine, quæ ad trunci faſtigium inter ſpinas apparet. *Flores* herbacei coloris ſunt, *Fructus* magnitudine nucem juglandem adæquant, extus rubri, intus viridantes *Seminibus* nigris pleni. Hujus *Cerei* varietates duæ obſervantur in *Horto Beaumontiano.* Prioris lanugo flaveſcit, Alterius vero ex albo palleſcit. An *Cereus* in ordine noſtro ſecundus hujus tertii varietas ſit, an vero ſpecies diſtincta, determinare vix audeo, propenderem tamen in partem affirmantem, quia fructus ſicci nihil inter ſe videbantur differre. Tertius hic *Cereus* in *Parad. Bat. prodr.* ordine quintus eſt, cujus nomenclatura ibidem propoſita corrigenda eſt. Quarta vocatur.

CEREUS *erectus altiſſimus Sirinamenſis.*

Hujus truncum ultra quadraginta cubitorum altitudinem attolli, aſſerunt ex Sirinama reduces. Ante octodecim annos Surculum vix palmum altum CL. meus prædeceſſor *Arnoldus Syenius* in Hortum Academicum Lugduno-Batavum tranſtulit, qui jam in eam amplitudinem adolevit, ut craſſitie brachium & proceritate ſeptendecim cubita ſuperet, veſtigiis incrementi, quod ſingulis annis acceſſit, in ſuperficie trunci remanentibus, Rectus eſt & ſimplex non ramoſus coſtis in imo quinis mox octonis & ſummum verſus denis præditus. quarum extrema ab radice ad cacumen uſque armantur ſpinis, octo decemve ex uno centro egredientibus, aſt brevioribus quàm in antecedentibus. Anno M. DC. LXXXXI. unum atque alterum protulit *florem*; Biennio vero poſt, cum æſtas fervidior eſſet, Julio menſe viginti ſeptem edidit. Hi ad coſtarum extrema fere in medio trunci nunc intra ſpinas nunc juxta eas exibant effigieque tubum in amplum orificium ſeſe laxantem referebant. Tubus carnoſus erat viridis rotundus ſtriatus & orificium verſus quaſi ſquamatus, ſquamis tamen à ſe mutuo non

ſecedentibus, craſſitie pollicem, longitudine digitum cum ſemiſſe implebat, ad ſummam oram verò, ubi in petala ſe explicabat, Roſæ majoris amplitudinem excedebat. Petala numeravi quadraginta quatuor, quorum interiora candida & ad extremum ambitum in aliquot crenas ſecta erant, exteriora vero in viridi obſolete purpureo colore pallebant. Ex umbilico horum multa candida capitata ſtaminula coronæ ſpecie in orbem fuſa prodibant, in quorum medio alia ſedecim aut ſeptendecim abſque capitulis flaveſcente farina aſperſa, quæ craſſiuſculo Stylo ab imo tubi, ubi fructus incipit, oriundo, procedebant. *Flores* una cum *fructubus* quibus inſidebant & arcte cohærebant eodem die quo ſe aperuerant defluebant. *Opuntiis* autem ſimiles videbantur fructus. Nam horum rudimenta multis *granulis* referta, viridia erant, ſpiniſque deſtituta. Quinta nominatur.

CEREUS *Erectus minor fructu ſpinoſo, coſtarum numero varians.* Colebre de Spine *Hiſp.*

HUjus *caules* minores ſunt quam præcedentis duos treſve pollices in ambitu craſſi. Coſtarum numero variant primum tres poſtmodum

quatuor & quinque in uno eodemque caule obſervavi. Spinarum agmina longius invicem diſſident, ſpinis productioribus & tenuioribus communiter quinis juxta ſe poſitis. *Flos* è viridi pallet. *Fructus* rotundus ſpinoſus. *Semina* majuſcula. Hic in Paradiſi Batavi prodromo *Cereus erectus Curaſſavicus tetragonus articulatus* appellatur; Aſt verè articulatus non eſt; Sed caulis faſtigio, dum augetur & ſuccreſcit, novus caulis, nexu quaſi articulato junctus, videtur acceſſiſſe. Sexta eſt

CEREUS *Scandens minor trigonus articulatus fructu ſuaviſſimo.*

CAulibus exit prælongis in ambitu tres pollices craſſis, ramoſis, articulatis, flexuoſis, humi reptantibus aut, ſi adminicula inveniant haderæ more aſcendentibus. Hi ternas acutas coſtas quinque vel ſex parvis aculeis velut præcedentes armatas habent. Articuli quibus caules coagmentantur in patrio ſolo vix palmum longitudine attingunt; In hypocauſtis vero vitreis ſub noſtro cœlo pedem nonnunquam ſuperant. Ex omni ferè parte præcipue intra canaliculos ſive ſulcos emittunt longas pallentes fibras, quæ vel in terram demittuntur, vel arborum quas ſcandunt ſciſſuris veluti claviculi

ſe

ſe inſinuant illaqueantque. In *floribus* ſiccis quinque tantum petala e viridi pallentia numeravi. Reduces ex America aſſerunt, *fructum* appellari *Pythahaya*, intus & extra elegantiſsime rubere, magnitudine *aurantiam* æquare & ob ſuaviſſimum acido dulcem ſaporem in deliciis haberi. Eadem fere de *Pythahaya* refert *Nierenbergius* in c. 80. l. 14. *Hiſt. Nat.* Addit *de Laet* c. 12. l. 19. *Deſcr. Ind. occid.* quod comeſtus fructus urinam tingat colore plane ſanguineo, ſine noxa tamen. Nomine *Cerei peruani amplexicaulis articulati fructu rotundo maximo coccineo* extat in Parad. Bat. Prodr. *Bauh.* in Pinace vocatur *Carduus ſpinoſisſimus brachiatus ex Hiſpaniola.*

Huic valde ſimile eſt *JAMACARU* 1. *Piſon.* *Pluckenetius in Phytogr. Tab.* 29. plane idem eſſe cenſet; Aſt dubium inter alia injicit fructus pulpa. Hanc *Piſo* candidiſſimam eſſe ſcripſit. Noſtri *Cerei* fructum intus & extus elegantiſſime rubere accepimus. Laudatus *Pluckenetius* 1. *c.* Cerei hujus iconem ſub appellatione *Ficoidis Americani* ſeu *Cerei erecti criſtati foliis triangularibus profundè canaliculatis* propoſuit. Nos criſtatum hactenus non obſervavimus.

An *Carduus Pitahaya* Americanorum cujus fructus iconem *Parkinſonius* ex *Oviedo* exhibuit cum no-

noſtro *Cereo* conveniat, iis decernendum relinquo, quibus fructum vidiſſe contigit.

Similis etiam ſpecies huc invecta eſt ex inſula St. Crucis nomine *Pythahayæ Simeron* hoc eſt *Pythahayæ* ſylveſtris. Facie vero a priori diverſa non erat. Sed differentiam in fructus ſapore minus ſuavi conſiſtere perhibebant qui huc attulerant. Septima appellatur.

CEREUS *Scandens minor polygonus articulatus.*

CReſcendi modo ſimilis eſt præcedenti, profe-rens *caules* prælongos articulatos flexuoſos ramoſos & radicoſos, digitum craſſos, multis coſtis, (nonnunquam quindecin numeravi) totidemque breviſſimis & tenuiſſimis ſpinulis armatis præditos. De *flore* & *fructu* nihil mihi conſtat. Idem minimus articulatus ex vera cruce *Par. Bat. Prodr.* ab hoc *cereo* nullatenus differt.

Ad *Cereorum* familiam pertinet quoque planta Mexicana quam ex *Rechio Joh. Terentius* Lynceus propoſuit nomine *Quauh cuetz placuitlapilli.*

CHA-

CHAMÆCISTUS *Americana Portulacæ folio, flore albo.* Portulaca *Americana ſeu Coraſſavica latifolia, erecta floribus albis.* Par. Bat. pr.

CUbitali altitudine aſſurgit, *caule* inæquali, tereti glabro, ſuccoſo, frequentibus inconditis ramis diſtincto. Hos veſtiunt *folia* craſſiuſcula ex anguſto principio in obtuſam latitudinem, ſe laxantia, ſativæ *portulacæ* proxima, aſt paulo ampliora & ſucco aqueo inſipido plena. *Caulis* & ramorum ſummitates finduntur in triquetros ſeſquidigitales quaſique alatos ramulos, & hi rurſus in alios breviores, *foliis* ut plurimum viduos, quos veluti ſpicata ſerie coronant *flores* candidi pentapetali, inſidentes calici bivalvi herbaceo, fugaci; hos ſubſequuntur vaſcula ſubrotunda piſo majora, quæ maturitate in bina, ut plurimum tamen terna carinata tenuia foliola diſſiliunt & exigua nigricantia *ſemina* profundunt. *Radix* fibroſa alba & annua videbatur. Prodiit hoc anno (1688) ſeminibus ex *inſula Crucis* delatis, cujus incolæ plantæ hujus foliis, velut noſtrates portulacâ, veſcuntur.

CISTUS *Humilis aizoides Africanus glauco folio, flore albo.*

IN *Horto Lugduno-Batavo* iconem & deſcriptionem exhibuimus *Chamæciſti aizoidis Africani maritimi flore rubello*, cui impreſentiarum ſubnectimus duas alias ſpecies itidem *aizoidæas*, quarum prima deſcriptæ adeò affinis eſt, ut ex ſola nomenclatura ab illa facilè deſcriminetur, neque exactam deſcriptionem nedum iconem exigere videatur. Nec *radice* nec *foliis* differunt, niſi quod hæc breviora plerumque ſint & glauco colore undique perfuſa. *Caules* etiam vix tam altè aſſurgunt, ſuſtinentque *flores* albos ſtaminibus luteis in medio ſtipatos, quibus ſubeſt *calyx* bifolius vireſcens plurimis nigris maculis punctatus. Cætera conveniunt.

Plantarum Corymbiferarum ſeminibus bidentibus, ſeu duabus rarius tribus in apice ariſtis præditis tres ſpecies novas proponemus. Prima eſt.

CHRY-

CHRYSANTHEMUM *Americanum Cordis Indi folio.* Chryſanthemum *Virginianum foliis multifidis Cicutæ non nihil ſimilibus H. L. Bat.* Chryſanthemum *Cannabinum Americanum fruteſcens Virginianum Sambucci laciniatæ foliis & facie Breyn. Pr.* 2. Chryſanthemum *Chinenſe foliis plurifariam diviſis Halicacabi peregrini æmulis Pluck. Tab.* 22. Cuambu *ſive* Caryophyllata *Piſon.*

HOc e China allatum eſſe *Pluckenetius* refert. Nos primum à præfecto Horti pharmaceutici Londinenſis, ad quem e Virginia delatum erat, habuimus, & deinde ex Coraſſavia & Nova Anglia accepimus. *Piſo* in Braſilia obſervavit. *Caules* ſtriati ſunt quandranguli & nonnihil depreſſi. *Folia* potius *piſi* veſicarii ſeu *Cordis* Indi quam *Cicutæ* aut *Sambucci* laciniatæ folia imitantur. *Semina* in ſummo duabus interdum tribus ariſtis donata ſunt, fuſca quadrangula anguſta unciam longa, formam acus referentia; Hinc ab acus forma vulgo Naalden en Speiden kruyd appellatur. *Radix* quotannis interit, & ex ſeminibus deciduis ſeſe renovat. Cætera quæ plantæ hujus hiſtoriam attinent, habentur in deſcriptione, quæ in *Hort. Lugd. Bat.* Catalogo, ſed abſque icone proponi-

ponitur. Idem latifolium ſeminibus longiſſimis Curaſſavicum *Parad. Bat. prodr.* ſpecie diverſum non eſt. Pro vario ſolo ac cœlo varia eſt foliorum magnitudo. Altera eſt

CHRYSANTHEMUM *Americanum Ciceris folio glabro, Bellidis majoris flore.*

RArum hoc & perpulchrum *Chryſanthemum* florum colore & forma *Bellidem* majorem ſylveſtrem, foliorum pinnis *Cicer* quodammodo æmulatur. *Caules* promit quamplurimos cubitales nodoſos ramoſos graciles infirmos & ni fulciantur humi reſidentes. *Folia* conjugata, pinnis crenatis hilaris viroris ex uno pediculo ternis compoſita, ad imos caules nonnunquam quinis & ad ſummos qui flores ſuſtinent ſolitariis, quæ quo propiores radici, eo rotundiores & quo remotiores eo longiores ſunt. *Flores* ex octonis candidis petalis & punicante in luteo diſco conſtant. *Semina* ſuccedunt priori paria ſtriata bifurcata fuſca & ſi diligentius inſpiciantur undique villoſis hamulis obſita, inde eſt quod veluti præcentia prætereuntium veſtibus adhærent. *Radix* e numeroſis albidis fibris cohæret, vivax eſt, & vim ſobolis procreandæ poſſidet. Naturæ tenerioris eſt hæc planta & ab hyberno frigore quod inno-

innoxie non fert defendenda. *Sapore* & *odore* evidenti caret. Adolevit in Horto *Fageliano* seminibus ex Insula St. Crucis invectis. Postrema est.

CHRYSANTHEMVM *Coraſſavicum alato Caule floribus aurantiis.* Chryſanthemum *cannabinum Americanum alatum flore aphyllo globoſo aurantii foliis Baccharidis Breyn. Pr.* 2. Chryſanthemum *Americanum bidens alatum flore parvo aurantiaco Pluckn. Tab.* XLVIII.

A bidentibus *Chryſanthemis* multum diſcrepat plantæ hujus externus habitus: *Caules* enim ab imo fere ad ſummum uſque membranaceis alis e foliorum marginibus deorſum flexis veſtiuntur. *Folia* non conjugato ſed alterno ordine naſcuntur. Differentia quoque in floribus eſt, ut poſtea dicetur. Hi ſi expendantur primo intuitu *Conyzæ* potius quàm bidentis *Chryſanthemi* genus eſſe videtur; Aſt ubi ſemina apparuerunt nemo eam à prædictis Chryſanthemis facile removebit. *Radicibus* firmatur ab uno principio compluribus vivacibus ſurculoſis pallidis, è multis fibris minimum digitum craſſis & in profundum actis coag-

mentatis; *Caules* ultra cubitum rectà elevantur in varios ramos diviſi rotundi ſubhirſuti digitalis craſſitiei. *Folia* quidpiam ſimilitudinis cum Monſpelienſium *Bacharide* habent. Rugoſa enim ſunt multis venis prædita, in margine crenata quaſique undulata abſque pediculis in caule locata. Formâ admodum variant. Interiora pene rotunda ſunt, cætera longula & interdum non nihil mucronata; intermedia quæ maxima ſunt, amplitudinem palmæ nonnunquam excedunt. Ramulorum cimis inſident globuli e multis minutis floſculis aurantiaci coloris & in quinque ſegmenta partitis contexti. Singulis ſuccedunt *ſemina* parva ſpadicea membranacea cordata in ſummo duobus breviſſimis & anguſtiſſimis apiculis donata. *Pluckenetius* ſuæ iconi tres apiculos appinxit. Eo quod a Brumæ rigore facile lædatur in hybernaculis aſſervandum eſt, medio verò Maij in pulvillos diſpoſitum, conſpirante cœli temperie lætius aſſurgit, quam ſi in teſtaceis relinquatur. *Sapor* herbaceus, floris *odor* languidus.

Cum primùm ſeminibus e Coraſſavia invectis adoleviſſet hoc *Chryſanthemum* totum incanum erat, Bimulum vero factum & deinde per ſoboles & ſemina propagatum mutata canitie, eleganti viridi colore nitebat.

CO-

CONYZA *Pyrænaica foliis primulæ veris* Conyza *latifolia viſcoſa ſuaveolens flore aureo è Gallo provincia Schol. Bot. Paris. Tournef.* Eupatoria Conyzoides *maxima Canadenſis foliis caulem amplexantibus. Plucken. Tab.* LXXXVII. Conyza *major alato caule foliis primulæ veris longe amplioribus graviter odoratis. Læl. Triumfett.*

Per initia antequam decauleſcit *Conyza* hæc *folia* profert in orbem fuſa, ſuperficie rugoſa & in ambitu acuminatis crenis inciſa, *Primulæ veris* foliis adeo ſimilia, ut potius hujus quam *Conyzæ* genus eſſe diceres. Deinde ex horum medio (quod ſecundo a ſatu anno contingere ſolet) egrediuntur *caules* bini ternive, aliquando unicus, ſeſquicubitales, qui veluti *Bacharis* Monſpelienſitum ferme à medio ad ſummum uſque in multos *ramos*, & hi rurſus in alios minores, umbellæ formam conſtituentes, dividuntur. Singuli exeunt in oblonga folioſa parva capitula, extima parte multis luteis tubuloſis *floſculis*, & parvis anguſtis concoloribus petalis numero ut plurimum quatuor coronæ inſtar, ornata. Seneſcentibus ſuccedunt pappoſa *ſemina* Conyzarum fami-

familiæ communia. Caules veſtiunt *folia* abſque pediculis alterna ſerie, quorum inferiora & intermedia iis, quæ ex radice prodeunt magnitudine cedunt; Superiora vero ſenſim decreſcunt atque rugis & crenis carent. *Radix*, pollicari craſſitudine ad palmæ longitudinem deſcendit, albida & in aliquot fibras brachiata, quæ intercidentibus caulibus hyeme in hortis noſtris, quorum ſolum humidius eſt, corrumpitur, quanquam non raro è ſummo capite ſoboles emittat, quæ inſequente anno ſeſe perficiunt. In fictili aſſervata complures annos ſuperſtes eſt. Abunde quoque renaſcitur ex delapſis ſeptembri menſe ſeminibus.

Plantæ vis & effectus reliquis *Conyzis* non omnino diſſimilis videtur. Tota namque pinguis & tactu glutinoſa eſt *odore* ſuavis & fragrans *ſapore* acris ad *chamæmælum* nonnihil accedens.

E Gallo Provincia lecta eſt à Clariſſimo *Tournefortio*, nobiſque communicata.

Virga aurea latiſſimo folio Canadenſis glabra *Schol. Botan. Paris.* quam *Pluckenetius* licet dubitanter Tab. LXXXVII. noſtræ huic *Conyzæ* ſinonymum facit, ab hac diverſiſſima eſt.

Qua-

Quatuor Plantæ ſunt, quæ vulgo *Cortuſæ* vocantur. I^ma eſt *Cortuſa Matthioli* ab inventore *Jacobo Antonio Cortuſo* ita nuncupata. *Unicapſularis* ea eſt & polyſpermos; capſula nempe oblonga in brevi quinquifido calyce; *Floribus* monopetalis, quinque crenis diviſis, pluribus in ſummo caulis nudi ſimul junctis; *Foliis* ſubrotundis rugoſis crenatis & laciniatis. Igitur vel *Primulis veris* vel verius *Auriculis Urſi* ſubjicienda eſt. *Cluſius* & C. *Bauhinus* vocant *Saniculam montanam*, denotantes nomine *Saniculæ Auriculam Urſi*. *Cortuſæ* hujus duæ Icones ab autoribus exhibentur, altera floribus propendentibus, altera ſurrectis. Unam autem eandemque plantam ſignificare videntur. Nam dum florere incipit *Cortuſa*, flores ſæpe erecti conſpiciuntur, poſtmodum ubi penitus perficiuntur, deorſum vergunt & nolæ inſtar propendent, quibus defluentibus capſulæ ſeminales rurſus eriguntur.

II eſt *Cortuſa Americana* flore ſpicato petalis integris *Hort. Lugd. Bat. app.* Id nominis accepit quod *Cortuſæ Matthioli* folia æmulatur, Bodæo a Stapel in Theophr. *Corthuſa Indica* atque *Hedera terreſtris* dicitur, Foliis enim & flagellis reptatricibus *Hederæ* noſtræ

terreſtri nonnihil ſimilis eſt. In *Cat. Hort. Reg. Par.* nominatur *Sanicula montana Americana repens*, & in *Horto jonquet. Sanicula montana peregrina* ſeu *Cortuſa Americana D.* Brunyer.

III. eſt *Cortuſa Americana ſpicato flore petalis fimbriatis* H. L. B. à præcedente ſolis petalis, quæ in tenuiſſimas & quaſi capillaceas lacinias diviſa ſunt diſtincta variiſque cognomentis ab autoribus donata In *Horto Lugduno Batavo* a prædeceſſoribus meis indigitata eſt *Cortuſa Americana flore ſpicato ſtellato* In *Hort. Reg. Paris & Mentzel. pugillo*, in quo ſimul Ico proponitur, appellatur *Sanicula ſeu Cortuſa Americana altera floribus minutis fimbriatis.* In Horto *jonquet.* Dicitur *Sanicula montana ſeu Cortuſa Americana ſpicato herbaceo flore Robini.* A diverſis hiſce cognomentis forſan eſt, quod CL. *Rajus in Hiſt.* ex hac tertia ſpecie tres diſtinctas fecerit, cum una tantum ſit. Subjungit porro *Cortuſam Americanam flore ſpicato ſtellato Hort. Lugd.* ad *Pyrolæ* Claſſem eſſe referendam autore *Hermanno.* additque hujus floſculis ſuccedere vaſcula compreſſa bicapſularia *Thlaſpios* æmula, quæ eodem modo dehiſcunt, quo *Pedicularis* luteæ vaſcula. Tantum autem abeſt, ut unquam docuerim ad *Pyrolæ* Claſſem perti-

pertinere, ut potius probaverim, hanc & præcedentem ſecundam eſſe plantas angiopolyſpermas *ſeminibus* parvis oblongis nigris lucidis conceptaculis parvis ſubrotundis nonnihil depreſſis leviter acuminatis per mediam longitudinem lineola inſcriptis, nequaquam bicapſularibus nec intergerina membrana velut Thlaſpi præditis: ſed unicapſularibus & dum flores defluxerunt grandeſcentibus & in duas carinas dehiſcentibus; *floribus* minutis in quinque ſegmenta diviſis & ſpicæ ordine ſtructis; Caliculis rotundis laxis in viridi albentibus, *Foliis* Cortuſæ Matthioli æmulis.

IV. eſt *Cortuſa Americana flore ſquallide purpureo vulgò dicta* quo nomine quoque In *Hort. Academ. Lugd. Bat. Catalago* inter *Primulas veris* proponitur. *Pluckenetius in Phyt. Tab.* 58. hujus ramulum pinxit ſubſcripto nomine *Saniculæ* ſeu *Cortuſæ Americanæ ſpicatæ floribus ſquallide purpureis.* Nos pleniorem iconem ad vivum expreſſam ſiſtimus. *Radice* conſtat multiplici palmum longa, digitum craſſa nonnihil intorta foris fuſca intus albida ex multis ad latera naſcentibus propaginibus quaſi totidem radicibus cum intermixtis aliquot tenuibus fibris cohærente. In ſingulis harum capitibus *Folia* profert in orbem fuſa, vitiginea longis pediculis innixa

Cortuſæ Matthioli paria, aſt ampliora multo craſſiora minuſque rugoſa ſuperne ſaturatius virentia, inferne pallidula in ambitu crenata & nonnunquam laciniata, crenis in brevem & inermem aculeum deſinentibus. Intra hæc eriguntur *cauliculi* ſeſquipalmares tenues nunc ſimplices foliis vidui, nunc ex aliquot ramis compoſiti & ad quemlibet ramorum ortum foliolo inferioribus multo minori præditi. His fere a medio ad faſtigium uſque circumſtant *floſculi* in laxiorem quaſi ſpicam digeſti, ſinguli conſtructi ſunt è parvo quinquifido calyce & prominentibus aliquot apiculatis ſtaminulis ſordide purpuraſcentibus. De *ſeminibus* horumque conceptaculis nihil ſtatuo, ea enim quamvis in hortis noſtris copioſe floruerit nec dum vidiſſe contigit. Ad poſtremam autem *Cortuſam* attinere non incongrue forſan ex conſimili habitu & creſcendi modo ſuſpicamur. In quovis ſolo licet frigidiuſculo ſine ullo labore ſuccreſcit & multiplicatur. *Sapor* ineſt terreus & adſtrictorius, *odor* omnino nullus.

CU-

CUCUMIS *Africanus echinatus minor.* Hyſtrix *vegetabilis vulgò.*

PRæter *Cucumeris* ſpecies, ab auctoribus qui ante nos ſcripſerunt, propoſitas, novam è Promontorio Bonæ ſpei invectam exhibemus, quam ob aculeatam fructus faciem *Cucumerem Africanum echinatum* ſeu *erinaceum* diximus. Duas autem differentias hactenus agnovimus, majorem nempe & minorem. Viſum eſt minoris tantum iconem proponere, cum major ſola partium magnitudine à minori diſcrepet. *Radix* ei ſubeſt longa alba craſſitie calamum ſcriptorium æquans. Nihil aut parum fibroſa, in ſuperficie multis parvis tuberculis ſeu verrucis exaſperata & quotannis interiens *Flagella* fundit cucumerina, quadrangula, ſtriata, aſpera valdè ramoſa & capreolata: his *folia* adſtant oblonga, hirta, villoſa, crenata, in duos ut plurimum treſve lobos nunc profundiores nunc leviores diviſa, rarius integra ex alis egrediuntur *flores*, qui *cucumeri* paulò minores ſunt, lutei, in quinque cuſpidata ſegmenta diſſecti; ſingulos, qui fertiles ſunt, excipiunt *fructus* digitum longi, craſſitie & forma parvum cucumerem æquantes, aculeis brevibus, craſſis, ſed minus pungentibus undique obſeſſi. Color primum viridis eſt, & ubi ad

maturitatem pervenerunt, in viridi fuſcus ad obſoletè caſtaneum ſordidum vergens, & per longitudinem decem undecimve albidis lineis notatus. Caro in tres quaſi phalanges, & hæ rurſus in alias minores diſtincta eſt, in quibus eadem quoque ſerie diſponuntur *ſemina* albida, depreſſa, ſeminibus cucumeris nonnihil minora & tumidiora.

Vim catharticam poſſidere hanc plantam, ex inſigni ejus acredine & amaritie, *Colocynthidis* inſtar, faucibus diu inhærente, & nauſeam procreante, atque etiam odore viroſo, forſan non temerè judicatur. Huic ſubdendus eſt,

CUCUMIS *Echinatus Colocynthidis folio fructu majori.*

HUnc inter *melones* in horto *Mareſiano* adoleſcentem obſervavi, qui tantum *fructubus* longè majoribus a ſuperiori ſpecie differebat. *Semina* unde allata erant incompertum eſt.

DUo genera *Echinomelocacti* laudabili cura AMPLISSIMI *Simonis a Beaumont* ab annis aliquot e Coraſſavia inſula in Belgium delata ſunt. Utrumque provenit eo loci, quo *Opuntiæ* & *Cerei*, ad

ad quorum familiam *Echinomelocacti* pertinent, naſcuntur, nempe in Saxorum & rupium interveniis, pauca aut nulla interveniente terra, aliiſque quam plurimis locis in quæ ſemina injecta ſunt.

Plantæ ſunt viſu raræ & pulchræ ſphœricæ propemodum figuræ, acaules, foliis & ramis deſtitutæ, aſt ſpinis undique armatæ, *floribus* tubuloſis parvis in decem ſegmenta diviſis, *fructubus* oblongis forma & magnitudine *Capſici* fructu minimo, eleganter rubellis, tenui ſubdulci pulpa & multis minutis *ſeminibus* refertis.

Quæ ex priori genere ſunt ſubrotundi *Melonis* magnitudinem adæquant, conſtantes ſedecim aut ſeptendecim, (nonnunquam paucioribus) coſtis aculeatis, & candido tomentoſo capite, è quo flores fructuſque egrediuntur, cohærent. Hujus generis duæ proſtant varietates, quarum *prima* coſtas habet ab imo ad ſummum recta aſcendentes, appellata:

ECHINOMELOCACTOS *Major non lacteſcens coſtis rectis.* Echinomelocactus *major tomentoſo capite coſtis rectis Par. Bat. Pr.* Ficoides *occidentale ſpinoſum melonis facie coſtis rectis Hort. Lugd. Bat. App.* Pomum *ſpinoſum Opuntiatum Munting. Prax,*

Hæc

HÆc a *Pena*, *Lobelio*, *Cluſio*, aliiſque delineata & deſcripta eſt.

Secunda varietas a prima non aliter diſtinguitur niſi coſtis obliquo ductu aſcendentibus, & in dicta.

ECHINOMELOCACTOS *Major non lacteſcens coſtis obliquis.*

Poſterioris generis *Echinomelocacti* multo minores ſunt & lacteſcentes, nullis nec coſtis nec tomentoſo capite conſtantes, ſed ex multis ſpinoſis tuberculis cohærentes. *Floribus* & *fructubus* quaquaverſum prodeuntibus, primo generi cœteroquin paribus. Horum duæ quoque differentiæ notæ ſunt; prima eſt.

ECHINOMELOCACTOS *minor lacteſcens tuberculis ſeu mammillis majoribus.* Echinomelocactos *minor lacteſcens abſque tomento cylindris ſtrictioribus Par. Bat. Pr.* Ficoides *occidentale ſpinoſum minus abſque tomento Hort. Lugd. Bat. App.* Ficoides *ſeu Melocactos mammillaris glaber ſulcis carens fructum ſuum undiquaque fundens Pluck. Tab.* XXIX.

E, nu-

E numeroſis oblongis tuberculis, protuberantium mammillarum inſtar, ad apices aculeatis & nonnihil lanuginoſis, novem decemve aculeis, juxta ſe poſitis, conſtructus eſt hic *Echinomelocactus*, ſphœrica eſt ejus forma & nonnunquam productior, mali Aurantii magnitudine, coloris in hilari virore ſplendeſcentis. Carne ſeu pulpa conſtat duriuſcula in viridi palleſcente agreſtis & cucumeracei ſaporis. Turget inſuper ſucco lacteo, quem ſauciatus omni ex parte profundit. *Flores* nunc e tuberculorum interſtitiis, nunc inter ipſos aculeos erumpunt, ſimiles *Echinomelocacto* majori, puſilli nempe rubentes & tubuloſi in decem ſegmenta ſeparati, exiguo Crocato umbilico ceu altero floſculo e medio prominente. Singulis ſubjiciuntur *fructus*, qui marceſcentibus floribus primo ſenſim prodire incipiunt & poſtmodum ad maturitatem perducti derepente & quaſi uno ictu, jucundo præſentium aſpectu ejaculantur. Forma & magnitudine fructum *Capſici* ſiliquis minimis & auguſtiſſimis adæquant, & tenui ſub membrana ſanguinei ſplendidi elegantiſſimi coloris includunt pulpam e rubro pallentem minutiſſimis flaveſcentibus *ſeminibus* refertam. *Radix* tenuis eſt &

albida, in aliquot fibras diviſa, quæ per rupium intervenia reptant harumque aſperitatibus ſeſe illaqueant. Altera dicitur:

ECHINOMELOCACTOS *minor lacteſcens tuberculis minoribus.* Echinomelocactos *minor lacteſcens abſque tomento cylindris ſtrictioribus Par. Bat. Prodr.* Ficoides *ſeu Melocactus minimus lanuginoſus ſpinis mitioribus fructu ſparſim egrediente. Pluck. Tab.* XXIX.

HUjus forma nonnihil depreſſior eſt & rarius in longitudinem porrecta. Tubercula multo minora minus protuberantia & preſſius invicem cohærentia. *Aculei* longiores tenuiores & mitiores, quibus tenuior ſed copioſior lanugo intertexta eſt. Quoad *Flores*, *fructus* & cætera nullatenus a priori diſtinguitur.

Echinomelocacti majores, ſeu ſulcati licet flores & fructus quos in Patria concepere, in Hortis noſtris aliquando perfecerint, attamen abſque ullo incremento eodem in ſtatu quo e Patria delati ſunt ad quartum quintumque annum perſtiterunt. *Minores* vero ſeu mammillares facilioris cul-

culturæ ſunt. Hi namque in Hortis non ſolum augeſcunt, flores & fructus ferunt ſed & ſeminibus mox a maturitate ſatis repullulant & propagantur. Expoſtulant nihilominus exactam culturam, ſolum ſiccum & calorem efficaciſſimum, ut proinde toto fere anno, menſibus Junio & Julio exceptis, in vitreis hypocauſtis aſſervandi ſint.

De Vitæ termino nihil determino, niſi quod ſuſpicer eos fructubus omnibus excuſſis interire. Inter eos, quos in fictili colo, interſunt, qui ad ſextum annum vixerunt & viguerunt.

Majores & Minores ſub cineribus uſtulati ab Indis eſitantur. Aſt ingratior horum ſapor. Suaviores ſunt fructus, qui ob dulcedinem, ficuum æmulam, avidius expetuntur.

Terentius Ex autographo *Nardi Antonii Rechi* ſub nomine *Tepenexcomitl.* quintam *Echinomelocacti* ſpeciem proponit, inquiens: *Eandem videri plantam, quæ à Pena, Lobelio & Cluſio ſub nomine Echinomelocacti deſcripta eſt, ſed plurimum differre; primùm radice, cujus fibræ in craſſam radicem coaleſcunt, & deinde fructu qui rubeſcit quidem ſed maculis quibuſdam viridantibus ornatus eſt*, addit quoque *carere capite tomentoſo.* E *Rechii* icone patet, fructus in ſuprema Sphœræ parte ſpinis in longum porrectis circumſeptos

eſſe. An ad lacteſcentes vel non lacteſcentes pertineat ex deſcriptione *Terentii* colligi nequit.

Ephemera Græcis dicta ſunt fere omnia præſentanea venena, quæ guſtata intra unius diei moram homines interficiebant. Hinc *oleum Medicum*, *Pharicum*, *Colchicum*, *Cicuta* & alia *Ephemera* vocabantur. *Dioſcorides* Ephemeri nomen duabus plantis aſſignat, quarum altera lethalis, altera innoxia eſt. *Lethalem* ſub nomine *Colchici* deſcribit & aliquibus *Ephemerum*, nonnullis *agreſtem bulbum* vocari dicit. *Non lethalem* ſub titulo *Ephemeri* proponit & ſylveſtrem *Irim* aliquibus appellari tradit. De utroque *Ephemero* intricatiſſima & incerta res eſt. *Primum* eſſe ſpeciem è noſtris *Colchicis* plurimorum quidem opinio eſt: Cum tamen nullum *Colchicum* nobis cognitum, *Colchico* ſeu *Ephemero* lethali *Dioſcoridis* reſpondeat. De *altero* diverſimode ſentiunt Scriptores. Quidam enim pro *Colchico* noſtro vulgari habent. *Fuchſius* pro *Lilio* quod *Convallium* dicunt. Lobelius *Hermodactylum* officinarum eſſe ſuſpicatur inquiens *Ephemerum ſalubre dote duntaxat & leviori aliqua notâ non item ſpecie ab Hermodactylo officinarum diſſidere* &c. Aſt ipſa

ipſa *Hermodactyli* Hiſtoria tam veterum quam officinarum noſtrarum adhuc tenebricoſa eſt.

Matthiolus pro *Ephemero* Dioſcoridis pinxit plantam nulla addita deſcriptione, quam in Ananienſibus montibus tàm in pratis quàm in Sylvis naſci, & indigenis *Giglio mato* hoc eſt *Lilium ſtultum* appellari, eique omnes notas convenire, quæ alteri *Ephemero* a Dioſcoride tribuuntur, aſſerit. Aſt cum nemini hactenus Planta Matthiolianæ Iconi ſimilis viſa ſit, haud temere forſan *Matthioli* iconem ex notis Idæâ conceptis fictam habent *Lobelius*, *Columna*, & alii.

Lobelius, *Dodonæus* & horum autoritate plures ſub titulo *Ephemeri Matthioli* plantam exhibent, ſed a Matthioliana Icone longe diverſam. Hanc *Moriſſon* in plan. Hiſt. *Blattariis* & *Lyſimachiis* bicapſularibus ſubjunxit ſub appellatione *Blattariæ affinis plantæ bifoliæ levis flore albo Ephemeri*. Male bifoliam nominavit, tum quod non conſtanter folia conjugata ſed nonnunquam alterna profert. In *Hort. Lugd. Cat. Lyſimachia ſemper virens ſpicata Ephemeron dicta* appellatur, quo nomine etiam à *Muntingio* in praxi plantarum proponitur. *Lobelius* quoque ad *Lyſimachias* ſpicatas pertinere cenſuit, dum inquit: *Planta hæc exotica* (Ephemeron Matthioli intelligens) *ad Lyſi-*

machiæ ſpecies, quibus formâ ſimilis eſt referenda videtur.

Fabius Columna in Ecphr. part. 1. pro *Ephemero Dioſcoridis* ſuppoſuit ſpeciem *Digitalis* quæ C. Bauh. in Pin. *Digitalis lutea flore majore* habetur. Quamvis *Columna* margini l. c. adſcripſerit *Digitalem* vulgarem *Lobelii*. Neminem autem fore arbitror, qui *Digitalem*, ab *Ephemero Dioſcoridis*, ſi cum ejus deſcriptione diligentius conferat, diverſam eſſe negabit.

Noſtri Herbarii nomine *Ephemeri* deſignant plantas quaſdam bulboſis affines tricapſulares, *floribus* fugacibus tripetalis, & in paucis ſpeciebus in duo tantum ſegmenta ſeparatis (rectius ἡμεροκαλλίδας vocari poſſent) eo quo naſcuntur die denaſcentibus; *Foliis* ad ſingulos caulium ramorumque nodos ſingulis; *Radicibus* reptatricibus. Hæ à florum potiſſimum diſpoſitione in *duas* claſſes diſtribui poſſunt.

Primæ Claſſis *flores* tantum trifoliato calyci abſque foliacea theca inhærent, ſuntque vel *majores*, qui ſummo cauli numeroſa ſerie velut in umbella inſident; vel *minores*, qui ex ſingulis foliorum ſinubus nunc ſingulatim nunc plures ſimul juncti egrediuntur.

Flores

Flores *majores* ferunt

EPHEMERVM *Virginianum erectum flore coeruleo Hort. Lugd. Bat.* Phalangium *Ephemerum Virginianum Tradeſcanti Park.* Allium *ſeu Moly Virginianum C. B. P.*

Idem *flore purpureo Hort. Lugd. Bat.* Phalangium *Ephemerum Virginianum flore purpureo Cat. Hort. Reg. Par.*

Idem *flore albo Hort. Lugd. Bat.* Phalangium *Virginianum flore albo Cat. Hort. Reg. Par.*

Idem *flore candido mox coeruleſcente.* Phalangium *flore candido mox coeruleſcente, Hofm. Flor. Altorf.*

Idem *flore ex albo & violaceo vario.* Phalangium *Virginianum flore ex albo & violaceo varium* Hofm. Flor. Altorf.

Flores

Flores *minores* edunt

EPHEMERVM *Malabaricum aquaticum procumbens tricoccum ad ſingulos foliorum ſinus floridum.* Ephemerum *Phalangoides Matraſpatnenſe minimum ſecundum caulem quaſi ex utriculis floridum Pluck. Tab.* CLXXIV. Nir-pulli *Hort. Mal. Part.* 10.

EPHEMERVM *Coraſſavicum procumbens anguſto, longoque folio Par. Bat. Prodr.*

Ea huic eſt ſimilitudo cum proxime præcedente Malabarico aquatico, ut niſi folia produxiſſet longiora glabra abſque pilis, plane idem pronunciarem. Enatum eſt *ſeminibus* Coraſſavicis, *caulibus* cubitalibus humi ſparſis & mox ab exortu ramoſis, *foliis* ſeſquidigitum & amplius longis nonnihil ſtriatis, ad baſin latis & ſinuoſis in anguſtum deſinentibus; *Floribus* ex horum ſinu tripetalis coeruleis parvis. *Semina* videre non contigit. Nam poſtquam flores ediderat, totum exaruit.

EPHE-

EPHEMERVM *Malabaricum pumilum erectum gramineis foliis.* Nelam-pulli *Hort. Mal. Part.* 10.

Secundæ claſſis *flores*, præterquam quod caliculo ut plurimum trifoliato cohæreant, involvuntur complicato viridanti foliolo, univalvem compreſſam hæmiſphœricam & hiantem veluti thecam mentiente, e quo duo tres pluresve flores uni petiolo inſidentes ſeſe exerunt. Ad hanc pertinent:

EPHEMERVM *Virginianum ramoſum procumbens tripetalon foliis rigidis.* Ephemerum *Virginianum procumbens ramoſum foliis amplis Zanon. Hiſt. Bat.*

EPHEMERVM *Braſilianum ramoſum procumbens bipetalon foliis molliori-bus.* Ephemerum *Africanum annuum flore bipetalo Hort. Lugd. Bat.* Planta innominata *Dipetalos Braſiliana foliis Gentianæ aut Plantaginis Mark. Raj. Hiſt.* Phalangium *Africanum Helleborines*

nes folio non deſcriptum Hort. Lugd. Bat. Raj. Hiſt.

Flos duobus petalis coeruleis, aliquot in pallido flaveſcentibus ſtaminulis, & quatuor pallidis foliolis calicem conſtituentibus, quorum alterum fere medium floris occupat, donatur; *Folia* multo minora ſunt & molliora quam *Ephemeri* Virginiani *Zanoni* cum quo alioquin reliqua conveniunt. Sed *radix* annua eſt, & *ſapore* dulci & mordicante quem in Virginiano deprehendit *Zanoni* caret.

EPHEMERUM *Coraſſavicum procumbens amphicarpon.*

Caulículos per terram ſpargit dodrantales & in lætiori ſolo nonnunquam cubitales colore viridantes & nonnihil ruffeſcentes, nodoſos ramoſos, & ex ſingulis geniculis, quæ terram attingunt, pallidas radicoſas fibras demittentes; *Folia* oblongo rotunda duos ungues lata, in parvum mucronem exeuntia, nunc albis lineis aut maculis aſperſa, nunc prorſus alba, ſuperne glabra, inferne pallidula & rara vix conſpicua pube, quæ & in caulibus apparet, obducta, ad margines

gines criſpa & undulata, quorum pediculus in latiuſculam membranam laxatus caulem & genicula aliquouſque involvit. Extremis ramis innaſcuntur *foliola* viridia glabra complicata hæmiſphoerii figuram referentia, e quibus tanquam involucris egrediuntur *flores*, tres quatuorve uni petiolo inhærentes, parvi pallidi tubuloſi, qui in duo ſubcœrulea ſegmenta & terna pallida concava foliola calicem mentientia ſolvuntur. Singulos floſculos excipiunt *vaſcula* parva oblongo rotunda, trigona, in quibus terna ſpadicea *ſemina*, in ſingulis loculis unum nonnunquam in univerſum duo tantum imo & quaterna, continentur. *Flores* & *ſemina* quoque intra terram craſſioribus radicis fibris adnaſcuntur, unde *amphicarpon* cognominatum. Sed fibræ iſthæc potius rami e caulium nodis in terram deſcendentes videntur. Plantæ herbaceus *ſapor*, *odor* nullus. In hypocauſtis niſi aſſervetur hyeme, perit, ineunte tamen æſtate e ſeminibus ſub terra latentibus repullulans.

In Icone caulis intermedius erectior exhibetur, quia pictor Iconem ad plantam in fictili cultam expreſſit, in quo reſtincta; radicum luxurie, caules & ramuli robuſtiores facti nonnunquam magis attolluntur.

EPHEMERVM *Malabricum procumbens ſubrotundis foliis* Veetla-caitu *Hort. Mal. part.* 7.

Hujus *flores* in Horto Malabarico hexapetali dicuntur. Forſan intelligendi ſunt flores cum ſuis caliculis, nempe tribus petalis florem totidemque calicem deſcribentibus.

EPHEMERUM *Zeylanicum procumbens criſtatum.* Bolhinda *Zeyl.*

Pulchellum hoc *Ephemerum* frequens mihi occurrit in arborum ſenio confectarum truncis, lignis putridis, aliiſque udoſis & opacis locis Malabaræ & Inſulæ *Zeylan.* A proxime præcedente Malabarico *Veetla-Caitu* licet nihil differre videatur, niſi quod complicata foliola quæ florum involucra ſunt in criſtam congeſta ſint; tamen in gratiam eorum, qui ſpecierum varietate delectantur ejus iconem & deſcriptionem e Collectaneis meis Zeylanicis excerpere & exhibere non piguit. *Cauliculi* ſtriati in viridi ſubrubentes valde ramoſi & nodoſi ultra cubiti longitudinem vario flexu proreptant, albidis tenuibus radicoſis fibris ex ſingulis ferme internodiis deſcendentibus

bus. Hos gramineo pene ritu aliquouſque obveſtiunt *folia*, Malabarico minora, in hilari vivore obſcure rubentia vel prorſus viridia altera parte pallidula & juxta longitudinem velut cauliculi, ſtriis inſignita. E caulium ramorumque geniculis aſſurgit *pediculus* ſeſquidigitalis, ima parte nudus, media ad ſummam uſque ſpecioſiſſima *criſtata ſpica*, quæ ex anguſto principio in latiuſculum reflexum verticem laxatur, ornatus. Conflata hæc eſt è numeroſis complicatis foliolis formam hæmiſphoerii exprimentibus, glabris viridibus & ad oras nonnunquam rubentibus, gemino verſu, ſed in ſuperno duntaxat pediculi latere locatis. Perficiuntur & marceſcunt alternis vicibus, infima primùm, ſumma poſtremùm. Differunt quoque magnitudine, quo enim inferiora, eo minora & quo ſuperiora, eo majora ſunt. His involvuntur *floſculi* puſilli, in ſex ſegmenta diviſa quorum tria coerulea florem, reliqua pallidula calicem conſtituunt. *Semina* anguloſa ſpadicea in tricapſularibus oblongo rotundis vaſculis continentur. *Guſtus* deprehenditur aqueus & in receſſu ſubdulcis. Indi expreſſum plantæ ſuccum in morbis calidis tanquam temperans & refrigerans exhibent.

EPHEMERUM *Indicum bipetalum procumbens obtuſo folio pediculo alato.* Ephemerum *Benghalenſe ſerpens folio ſubrotundo brevi phalangoides, Pluckn. Tab.* XXVII.

An hoc Idem ſit cum *Ephemero Africano flore bipetalo Hort. Lugd. Bat.* & *Dipetala Virginiana foliis Gentianæ aut Plantaginis Raj. Hiſt.* atque etiam *Gentianella Indica Bontj.* ambigit Plucknetius l. c. *Africanum Ephemerum* convenit cum *Dipetala Virginiana*, à *Benghalenſi* vero diverſiſſimum eſt. Hoc in Zeylan & Malabar locis umbroſis frequenter legimus, & poſtmodum etiam ex ſemine natam conſpeximus in horto P. M. Illmi *Caſparis Fagelii*, quondam in nobili Abbatia vulgo Lewenhorſt exſtructo. *Africanum* hodienum in Belgarum hortis colitur. De *Gentianella Indica Bontii* nihil ſtatuo. Ejus ico manca eſt, & deſcriptio omni ex parte rudis & imperfecta.

EPHEMERUM *Mexicanum erectum ſerrato folio.* Matlalytztic Tetzocana. *Triorchis Mexicana Rech.*

Huic

HUic non multum abſimile, ſi non idem, eſt,

EPHEMERUM Phalangoides *Virginianum majus erectum.* Pſeudophalangium *ramoſum majus erectum D. Baniſter Cat. Stirp. Virgin. Plucken. Tab.* CLXXIV.

Ad Ephemera quoque pertinere videtur planta è ſeminibus Noveboracenſibus nobis nata & indicta:

EPHEMERUM *erectum Noveboracenſe Cardamomi foliis.*

Radice conſtat perenni reptante multiſque albentibus ſurculoſis fibris cohærente Caulibus geniculatis pedalibus digitum craſſis; *Foliis* alternis *Cardamomo* majori paribus ſubtus pallentibus. De *Floribus* nihil habeo compertum, quamvis in horto per aliquot annos luxuriosè viguerit.

Ephemeris forſan annumerandæ veniunt plantæ quædam à *Rechio* & *Hernandez* propoſitæ, videlicet.

Coa-

Coapatli *Aſphodelina Rechii*

Acaxaxan *ſeu planta paluſtris & lenta*, quæ ſtatim comprimentibus cedat digitis. Potamogeton *Mexicanum* 1 *Rechii.*

Acaxaxan *Potamogetum Mexicanum* II. *Rech.*

Acaxaxan *Hern. Terent.*

Acaxaxan 1. perſimilem plantam pinxit *Pluck. Tab.* XXVII. nomine *Ephemeri Matraſpatnenſis minimis foliis peranguſtis perfoliati*, cui quoque nomen *Acaxaxan* 1. ſubſcripſit. Videantur, quæ de tribus hiſce *Acaxaxan* ſpeciebus commentatus eſt *Fab. Column. in Annot. & Add. in Rechium.*

Ephemeri, quoque nomine exhibuit *D. Pluck. Tab.* CLXXIV. quatuor ſequentes ſpecies.

EPHE-

EPHEMERUM *Phalangoides Virginianum floſculis arbuteis bullatis aureis in ſpicam diſpoſitis.* Phalangium *ſpicatum floſculo arbuteo bullato aureo* D. Baniſter.

Hoc in numerum potius Phalangiorum quam Ephemerorum inſcribi meretur.

EPHEMERUM *Phalangoides erectum foliis liliaceis bulboſum flore flaveſcente*, Cap. Bon. Sp. ex Codice Comptoniano.

E ſemine natum floruit in Horto Medico Amſtelodamenſi & *Siſyrnichium Africanum flore luteo tetrapetalo* vocatum eſt.

EPHEMERUM *Lychnidis flore Africanum* ex Codice Comptoniano.

Ab *Ephemeris* toto cœlo differens ſuccrevit mihi ſeminibus à *D. Henrico Bernardo Oldenlandio* è Promontorio tranſmiſſis. Ea erant nigricantia depreſſa membranacea Tuliparum ſeu Liliorum inſtar. Capſulæ oblongæ *Papaveri erratico pyrænaico flore luteo C. Bauh. Prodr.* ſimiles, ſed glabræ utroque extremo anguſtæ, medio turgidæ, ſummâ parvo

umblico prædita, intus duobus loculis inſtructæ, quos diſtinguebat membrana nigricans pinguis ſaporis acris caryophyllaceum quid redolentis. Poſtquam duo foliola ſubrotunda in cœruleo pallentia prodiiſſent, paulo infra hæc (neutiquam ex horum ſinu, ut communiter uſu venit) pullulabant aliquot cauliculi tenues nodoſi, & in progreſſu nonnihil lignoſi, & ad ſingula genicula foliis oblongis glabris craſſiuſculis obtuſis glaucis, alterno ordine ſed binis ſæpe uno verſu obſitis. *Flores* tetrapetali fructubus inſidere videbantur ob inclementiam vero noſtri cœli integros & perfectos hactenus obſervare nondum contigit. Amandanda eſt ad bicapſulares tetrapetalas hæc planta.

EPHEMERUM *Zeylanicum Alſinæ mediæ folio procumbens.*

Quod compilator *Parad. Bat. Prodr.* hoc nomine propoſuit & *D. Plucken. Tab.* CLXXIV. ad exemplar ſiccum à me *D. Sherardo* communicatum pinxit *Graminis dactyli* non *Ephemeri* ſpecies eſt.

ERY-

ERYSIMUM *foliis ſubincanis, ſiliquis breviſſimis. An* Sinapi *peregrinum Erucæ folio Schol. Bot. Par.?*

Ex *radice* fibroſa pallida exurgit *caulis* ramoſus, aſperis pilis veſtitus, duos pedes altus, *Folia* Erucæ ſativæ modo diviſa ſunt, at latiora aſperiora, piloſa & ſubincana; inferiora palmum lata & interdum ampliùs; ſuperiora anguſta. *Flores* tetrapetali lutei, exigui, ſecundum ramulorum longitudinem quaſi in ſpicas diſpoſiti, quos excipiunt *ſiliquæ* tenues & breves erectæ, caulibus ſtrictè appreſſæ, bivalves cum membrana tenui intermedia, ex duobus quaſi articulis conſtructæ in oblongum & obtuſum mucronem deſinentes. Petiolo inſident contiguitatem habente cum membrana intergerina, qui quaſi tertium articulum refert. Provenit *ſeminibus* parvis flaveſcentibus ex Luſitania acceptis.

Eſt & alia huic non multùm diſſimilis, cui *folia* multò ampliora, craſſiora non hirſuta; *Caules* elatiores, ramoſi, glabri, raris ſubinde brevibuſque pilis exaſperati *flores* tetrapetali, coloris quam præcedentis, magis ſaturati; Siliquæ breviores, ramulis ſeu cauli minus ſtrictè junctæ. Hæc quoque ex ſeminibus Luſitanicis prodiit. Prioris fo-

lia ſapore remiſſiore prædita ſunt quam poſterioris, utriuſque tamen ſapor nihil aut parum habet acredinis.

Quatuor potiſſimum Plantarum generibus attribuitur à Botanicis nomen *Eupatorii*. *Primùm* Chryſanthemis ſecundi generis, ſeminibus duabus ut plurimum ariſtis præditis, quorum tres ſpecies præter eas, quæ ab autoribus nomine Cannabinæ Verbeſinæ aliove deſcriptæ ſunt, ſupra propoſuimus. *Deinde* Ageratis & quidem illi imprimis ſpeciei, quæ à Caſp. Bauh. *Ageratum foliis ſerratis* dicitur, & in quibuſdam Medicorum officinis pro *Eupatorio Meſues* habetur. *Tertio* Agrimoniæ officinarum. *Denique* ab hujus ſæculi Botanicis adſignatur Plantis pappeſcentibus, floribus parvis in umbellæ formam congeſtis, ſtaminulo bifido ex ſingulis ſeſe exerente, foliis ut plurimum conjugatis, in quibuſdam tribus quatuorve, ſingula genicula ambientibus. Harum una tantum ſpecies proponitur in Pinace C. B. nempe *Eupatorium cannabinum*, cui in *Flora Batava* ſuperadditur altera ſpecies, nempe *Eupatorium cannabinum floribus albis*, quod prioris potius varietas eſt.

Cornutius attulit tres ſpecies, duas nomine *Va-*

le-

lerianæ Urticæ folio, & in catalogo Hort. Lugd. Bat. *Eupatorii* dictæ, unam nomine *Eupatoriæ Enulæ folio* quæ aptius *Eupatorium Salviæ folio* appellari meretur.

Plures alias exhibet *D. Pluckenetius in Phytographia*, quæ omnes an ad *Eupatorii* familiam attineant, aſſerere non audeo. Cum ſingulas vidiſſe nondum licuit. Minime tamen reticere volui, Synonyma nonnulla, quæ *Pluckenetius* Eupatoriis ſuis ſubjecit, iiſdem haud convenire.

Primo enim *Serratula Noveboracenſis folio leviter crenato molli incano Par. Bat. Prod.* & *Cattuſchiragam Hort. Mal. part.* 2. (quæ à Breynio in Prodr. *Jaceæ & Serratulæ adfinis capitulis Baccharidis*, & in Prodr. 2. *Serratula Indica latifolia mollis* dicitur) duæ & inter ſe diſtinctæ plantæ ſunt, odoris expertes & ab *Eupatoria Conyzoidi odorata folio crenato molli ſubincano Pluck. Tab.* 87. diverſæ.

Secundò, Eupatorium *Novæ Angliæ Stachidis ſeu Betonicæ foliis crenatis floribus albis Par. Bat. Prod.* cujus iconem mox exhibebimus cum icone *Eupatorii Americani Meliſſæ foliis magis acuminatis Pluck. Tab.* 87. non convenit.

Tertiò, Conyza *major alata foliis Primulæ veris*

longe amplioribus graviter odoratis Triumfetti, quam *Pluck. Tab.* 87. cum *Eupatoria Conyzonide maxima Canadenſi foliis caulem amplexantibus* eandem ſtatuit, legitima ſpecies *Conyzæ* minime *Eupatorii* eſt, ut ſupra oſtendimus.

Quartò, Jaceæ & Serratulæ *affinis Breynii* in Hort. Lugd. Bat. App picta eadem eſt, quæ in Hort. Mal. part. 2. ſub appellatione *Cattuchiragam* exhibetur & ab *Eupatorio Conyzoide integro Jacobeæ folio glabro & duriuſculo Indiæ Orientalis* Pluck. Tab. 87. & ab *Eupatoria Conyzoide integro Jacobeæ folio Molli & incano Indiæ Orientalis* Pluck. Tab. 177. diverſiſſima.

Quintò, Virga *aurea humilis Alpina Moris.* Virga *aurea folio Veronicæ Mentz. Pugill.* & *Eupatorium humile Africanum Senecionis facie, folio Lamii Par. Bat. Pr.* & *Pluckn. Tab.* 88. tres diſtinctæ plantæ ſunt, invicem non confundendæ.

Nos ſpecies *Eupatorii* quatuor in Belgarum Hortis hactenus cultas proponemus.

EUPATORIUM *Novæ Angliæ Urticæ foliis floribus purpuraſcentibus maculato caule. Hort. Lugd. Bat. App.*

Eupa-

Eupatorio cannabino C. B. humilius eſt, altitudine ſeſquicubitum vix excedens. *Radices* agit oblique pallidas ſurculoſas, numeroſis fibris comatas, è quibus *caules* eriguntur glabri ſolidi rotundi punctis lineoliſve puniceis undique reſperſi & ad ſingula genicula *foliis* quaternis rarius ternis urticæ majoris foliorum æmulis ſed craſſioribus minuſque crenatis circumdati. *Floſculi* ſitu & habitu *Eupatorio* prædicto ſimiles ſunt, plures nempe ex uno folioſo oblongo capitulo tanquam calyce prodeunt, ſinguli vero ex rubente quinquifido tubulo & concolori bifurcato ſtylo contexti ſunt. Hi Septembri menſe evaneſcunt in pappum, quo tempore & caules exareſcunt ſola remanente radice, quæ in ſequenti æſtate regerminat. Tota planta acris amari & ingrati ſaporis eſt, odoriſque debilis. Qui ſemina ex Nova Anglia ad nos mittebat radici gratum aromaticum ſaporem adſcripſerat, quem tamen in ea quæ ex ſemine nata erat deprehendere non potui. Idem obſervare eſt in *Valeriana urticæ folio flore albo Corn.* Hujus namque radicem Nardum redolere aſſerit *Cornutus*, cum in ea quæ in hortis colitur, odor nullus percipiatur. Ita pro vario cœlo & ſolo varium quoque eſt ingenium plantis.

EU-

EUPATORIUM *Novæ Angliæ Betonicæ foliis villoſis flore albo.*

Cum primùm ex ſemine pullulaſſet planta tota incanis & lanuginoſis villis pubeſcebat, ut *Stachidem* potius quam *Eupatorium* dixiſſes. Adultior facta fere tomentum omne evaneſcebat. *Caulibus* eſt pedem altis in aliquot ramos & hi rurſus in minores divaricatis, nunc ſolitariis nunc conjugatis ſingulis ſuſtinentibus *floſculos* congeneribus ſimiles exalbidos in pappum abeuntes. *Folia* Betonicæ aut Mentaſtro reſpondent rugis & villis exaſperata. *Caulis* parti inferiori bina ex oppoſito in progreſſu vero & ramulis ſolitaria hærent. *Radix* fuſca eſt fibroſa & annua. Guſtu & odore evidenti videbatur deſtituta.

In Prodromo Par. Bat. vocatur. *Eupatorium Novæ Angliæ Stachidis ſeu Betonicæ foliis crenatis floribus albis.* Breynius qui in Horto Lugd. Bat. vidit in Prodr. 2. nominat *Eupatorium Americanum Nepetæ folio anguſtiori ſubaſpero floribus albis longioribus.*

Enata nobis eſt ex ſeminibus quæ inter alia abſque adſcriptione nominis ex Nova Anglia recepimus.

EUPA-

EUPATORIUM *humile Africanum Senecionis facie, folio Lamii.* Senecio *Americanus Lamii facie Schol. Bot. Par.* *An* Eupatorium *Americanum Nepetæ folio latiori, floribus albis brevioribus Breyn. p.* 2?

De patrio ſolo hujus *Eupatorii* nihil certi nobis conſtat. Honeſtiſſima Domina *de Block* in cujus Horto primùm conſpeximus, ſemina hujus ex Mauritania ad ſe delata eſſe referebat, Opacis maxime gaudet, in his altius aſſurgit quam in iis, quæ ſolis radiis ſunt oppoſita. Profert *cauliculos* tenues infirmos altitudinis palmaris aut pedalis, ad ſingula genicula binis ex adverſo ramulis & juxta hos totidem *foliis* Lamii æmulis ſed mollioribus tenuioribus & rotundioribus adornatos, Ramulis proceritate caules ſæpe ſuperantibus. Apices comantur *floſculis* albis lanugineis in capitula *ſenecionis* inſtar congeſtis, quibus emarcidis ſuccedunt *ſemina* parva nigra incano pappo criſtata. *Radix* annua eſt è tenuibus fibris cohærens.

Quid de Synonymis à *D. Puckenetio* Eupatorio huic ſubſcriptis ſit ſentiendum, ſupra innuimus.

EUPATORIUM *Americanum Amaranthoidis Indici majoris foliis,*

Inter quamplures plantas, cura Illuſtriſſimi *à Beaumont* è Coraſſavia Inſula advectas, & in ejuſdem viridario florentes, obſervavimus. Partibus omnibus incana hirſutie pubeſcebat ut per initia potius *Lychnidis coronariæ* aut *Amaranthoidis Indici majoris* quam *Eupatorii* genus referre videretur, *Caules* binorum palmorum altitudine ſurgebant in aliquot ramos brachiati, albidiſque diſcoideis *floſculis* in umbellæ formam collectis ornati, *Folia* caulibus hærebant abſque pediculis conjugata, prædictæ *Lychnidi Amaranthoidi* perquam ſimilia, latitudine pollicem, longitudine ſemidigitum complentia & in obtuſum mucronem deſinentia; *Semina* congenerum ritu pappeſcebant. *Radix* è fibris contexta perennavit. *Sapore* & *odore* ſingulari nullo conſtabat.

In Prodromo 2. *Breynii* vocatur *Eupatorium Americanum tomentoſum Lychnidis coronariæ foliis & facie, flore albo.* In Catalogo Horti *Beaumontiani* Eupatorium hocce non reperitur, quanquam ad tertium annum in eodem horto viguerit.

Quid de tribus *Eupatoriis* in *Breynii Cent.* 1. propoſitis, cenſendum ſit, alibi edocebimus.

FE-

FERULA *Africana Galbanifera liguſtici foliis & facie.* Ferula *fruticoſa ſemper virens foliis Aniſi Par. Bat. Pr.* Aniſum *Africanum fruticeſcens folio & caule rore cæruleo tinctis. Pluck. Tab.* XII. Oreoſelinum *Aniſoides arboreſcens Liguſtici foliis & facie, flore luteo. Capitis Bonæ Spei. Breyn. Pr.* 2.

Genuina illa planta, quæ *Galbanum officinarum* fundit, noſtri ſæculi Botanicis nondum innotuit. *Ferulaceam* eſſe veteres docent omnes, quænam vero ſpecies ſit, non conſtat. Eo equidem nomine Plantam pinxit *Lobelius*, è ſemine lato foliaceo aromatico in *Galbani* lachryma Antwerpiæ reperto natam, quæ an *Galbanum* unquam ſtillaverit nec *Lobelius* nec alii tradunt. Si Lobeliana planta ea ipſa ſit, quæ *Caſp. Bauh. in Pin.* Ferulago *latiori folio* nominatur, & in hortis noſtris frequentatur, certum eſt eam ſuccum *Galbano* ſimilem haud quaquam fundere, licet odor ejus *Galbano* valde ſimilis deprehendatur. Incertum autem eſt, an *Ferula*, quam nunc exhi-

hibemus, legitima illa ſit, è qua antiquorum aut officinarum *Galbanum* emanat, ut ut ex caudicis geniculis aliquando lachymam collegerimus *Galbano Officinarum* ſimillimam. Præterquam enim quod priſci non ipſam Plantam ſed *Galbanum* tantum deſcripſerint, plures extare poſſunt ſtirpes, quæ ſuccum *Galbano* ſimilem ſtillant, ut de variis lachrymis quæ inter ſe conveniunt & è diverſis ſtirpibus leguntur, nobis compertum eſt.

Ferulæ igitur Africanæ *caules* pollicari craſſitie ultra tres quatuorve cubitos eriguntur; Annui non ſunt ut cœterarum Ferularum, ſed perpetui ligno-ſi rotundi glauco rore obducti, quo etiam *folia* perfuſa ſunt, geniculati, albida duriuſcula medulla farcti, & in ramos aliquot brachiati, quorum cacumina occupant *floſculi* lutei puſilli ferulacei in umbellam conglobati. Hos excipiunt *ſemina* oblonga ſtriata paululum depreſſa fuſco ſpadicea & in ambitu velut *Ferulæ*, tenui membranacea ala circumdata. A *Leguſtici* ſeu *Leviſtici* ſeminibus non aliter differunt, quam quod hæc profundioribus ſulcis inſcripta ſint, & membranaceo margine deſtituantur. Singula caulium ramorumque internodia teguntur foliacea quadam valvula è qua egrediuntur *folia* Leviſtici foliis paria, ſed rigidiora

&

& læto dilutiorique virore ſplendentia, Lobis extremo ambitu aniſi foliorum inſtar inciſis. *Radix* craſſa eſt lignoſa pallida in aliquot fibras brachiata. Planta perpetuæ viriditatis eſt, & ſine magno labore in hybernaculis ſuſtentatur. Per Ramulos quocunque modo cultos hactenus multiplicari non potuit; Facilius verò per ſemina, quæ ferventiori æſtate in Belgio matureſcunt. Acredine aromatica ſat penetranti guſtantium linguam perſtringit. Sauciata *Lac* fundit viſcidum ſed dilutius & paucum, in lachrymam Galbano omnibus notis reſpondentem concreſcens. E trimuli quadrimulive caulis geniculis ſua ſponte nonnunquam emanat.

FERULA *Tingitana folio latiſsimo lucido. Hort. Edinb. Sutherl.* Ferula *Tingitana lucido folio, Apii ſegmentis. Breyn. Pr. 2.*

Ferulæ hujus copiam nobis fecit *Cl. D. Jac. Sutherlandus* Horti Medici Edinburgenſis præfectus digniſſimus, qui ſemina ex Tingitanis agris collecta acceperat. *Radice* firmatur brachiata, magna, nigrâ cute obducta, intus albida, bima, nonnunquam trima facta, *caulem* protrudit in plures ramulos expanſum, *Ferulæ fœminæ Plinii C. B.* proceritate & craſſitie nonnihil minorem.

Folia inſigni virore ſplendent, quaſi vernice eſſent obducta, & à ſole vibrata oculos perſtringunt. Horum ſegmenta *Apii* ſegmentis magnitudine & inciſuris non malè reſpondent, ſed craſſiora ſunt & rigida. Pediculi in latam membranam folliculum efformantem diducuntur, & ramos è caulium nodis oriundos aliquouſque involvunt. *Flores* luteoli in umbellatum orbem conglobati, & *ſemina*, maturitate penè nigreſcentia, à congeneribus nihil ferè diſcrepant. *Sapore*, *odore* & temperamento *Ferulæ fœminæ* paulo inferior eſt.

Hæc quamvis perennet, nec ab hyberno frigore facile lædatur, ſoboles rarò gignit, ideoque ſeminibus, quæ Autumno perficiuntur, propaganda eſt.

FICOIDES *Africana erecta teretifolia floribus albis umbellatis.* Ficoides *ſeu Meſembrianthemum Africanum fruteſcens floribus albis parvis umbellatis. Pluck. Tab.* CXVII.

Locis maritimis arenoſis Promontorii Bonæ ſpei ſponte oritur egregia hæc *Ficoides*. Hortis noſtris familiarior eſt quàm cœteræ hujus generis ſpe-

ſpecies. Nam quanquam hybernis menſibus locis à gelu liberis aſſervari poſtulet, quaſvis æſtivi aëris tempeſtates innoxie ſuſtinet & per ramulos cuivis ſolo commiſſos facillime propagatur. *Caules* erigit pedales aut ſeſquipedales lignoſos rotundos geniculatos ramoſos. Duobus ramis ſemper ſibi oppoſitis. Qui adultiores ſunt membranaceo & in fuſco caſtaneo cortice induuntur. Juniores in pallido vireſcunt. Geniculis adhærent *folia* ex adverſo duo propemodum trigona ſuccoſa & carnoſa, quorum inferiora craſſitie calamum ſcriptorium, longitudine dimidium digitum impleat; Cœtera ſenſim gracileſcunt. *Ramuli* ſparguntur in tres pedicellos ſuſtinentes *flores albos* Bellidis Sylveſtris minoris floribus paulo minores, qui è numeroſis candidis anguſtis petalis, & intermediis concoloribus apiculatis ſtaminulis contexti ſunt. Hi ea ſerie & copia prodeunt, ut perpulchræ umbellæ ſpeciem exprimere videantur. Singulis ſubjicitur *calix* craſſiuſculus viridis quinquifidus, in quo emarcido flore conſpicitur *fructus* congeneribus ſimilis parte ſuperiori in quinque cellulas *ſeminibus* cineraceis parvis duris arenæ inſtar refertas diviſus. *Radix* tenuis eſt lignoſa candida multis fibramentis capillata. Ab exortu Vergiliarum ad Autumnum uſque floret, eodem-

demque tempore favente cœli mollitie ſemina ſua perficit.

FICOIDES *Africanum luteum procumbens longiſsimis foliis.*

Nec hoc *Ficoidis* genus cœlum noſtrum & ſolum renuit. Nam & ſeminibus & avulſis ramulis facillime ſuccreſcit & perficitur. Hujus *ſemen* terræ injectum, poſtquam intumuerit in duo craſſiuſcula orbiculata *foliola* laxatur, è quorum ſinu alia atque alia ſemper ſibi invicem oppoſita egrediuntur; Hæc ubi adoleſcunt longitudinem & craſſitiem digiti nonnunquam excedunt. Rigida vero & glauca non ſunt ut in præcedenti ſpecie, ſed mollecula flaccida viridia repentia teretia aliquando trigona & in obtuſum depreſſum quaſique enſiformem mucronem abeunt, brevibus quibuſdam eminentiis quaſi dentibus nunc ex horum medio nunc prope exortum nunc ad ipſas extremitates protuberantibus. *Caules* ex unica *radice*, quæ parva albida & fibroſa eſt, profert ut plurimum tres quatuorve, ſed perbreves, & denſa conjugatorum foliorum ſerie circumdatos. Ex horum alis prodit *flos* petiolo ſemidigitali innixus, magnitudine floris *Taraxaci*, inter initia totus luteus,

teus, & ubi flacceſcere incipit ruber aut coccineus. Multis conſtat anguſtis petalis & intermediis aliquot tenuiſſimis filamentis velut diſco. Hæc ad Solis acceſſum in orbem expanduntur, ad receſſum vero contrahuntur. *Fructus* congeneribus ſimilis eſt multicapſularis & orbiculatus, magnitudine *ceraſum* æquans continens *ſemina* parva ſpadicea dura. Solum amat laxum ſiccum & arenoſum, udum compactum & pingue aſpernatur.

FICOIDES *Africana Annua Centauroides.*

Natalium ortu, temperamenti harmonia & partium diſpoſitione *Ficoidibus Africanis* cognata planta, dimidii palmi altitudinem vix exſuperat. *Radice* conſtat annua parva albida fibris perpaucis capillata, telluriſque ſummo oblique inhærente, *Coliculo* tenui quidem aſt dum adoleſcit duro & pene lignoſo glauco geniculato, nunc recta nunc oblique ſe ab humo protollente & ſummitatem communiter in tres ramulos quaſi pedicellos, quibus *flores* inſident, diviſo. Hi per initia floribus *Centaurii minoris*, poſtmodum *Sedi montani tomentoſi*, quod *Gnaphalodes* & *Arachnoides*

des vulgus appellat, quadantenus conformes ſunt, aſt coloris pulchre miniati in luteum fatiſcentis ſed petalis quinque nonnunquam quatuor in baſi junctis & in acumen extenuatis conſtructi, medium occupantibus aliquot brevibus viridantibus ſtaminulis croceis apiculis exornatis. *Calix* pentagonus in quinque cuſpidata folia exiens; *fructum* præcedenti ſimilem ſed multo minorem includit, in quo *ſemina* minuta ſcobis inſtar apparent. Singulis coliculi geniculis conjugato ordine adnaſcuntur *folia* minime anguloſa ſed plana *Centaurii minoris* foliis paria aſt craſſiora multo & ſuccoſa glauco colore velut circinnatum *Sedum* nitentia. Linguæ ſenſum nullo ſingulari *ſapore* niſi aqueo afficit.

FICOIDES *Africana annua minima muſcoſa.*

Omnium minimam hanc *Ficoidis* ſpeciem primo intuitu *Alſinem Aizoidem* diceres; ubi vero penitius examinaveris à præcedente non aliter differre agnoſces niſi exilitate partium & colore, qui viridis eſt aut in viridi nonnihil ruffeſcens. Pro *radice* habet tenuiſſimos capillos ſummæ telluri inhærentes, è quibus ſparguntur *coliculi* graciles plurimam partem humi jacentes longitudinis digi-

digitalis in ternos plerumque ramulos diviſi. His hærent *foliola* Alſinæ minimæ paria aſt craſſiora ſuccoſa, & præcedentis foliis multo tenuiora. Summi ramuli decorantur *floſculis* perpuſillis muſcoſis albidis quinquifidis, plurimis parvæ umbellæ ſpecie ſimul junctis & quinquifidis caliculis floſculos exuperantibus circumvallatis.

Hæc atque proxime antecedens, ex ſemine natæ Julio Menſe in Horto meo floruerunt ſed poſtquam Auguſto inſequente ad frugem perveniſſent penitus contabuerunt.

Præter exhibitas has *Ficoidum* ſpecies duæ aliæ nobis enatæ ſunt, quarum hic loci meminiſſe oportet. *Prima* appellari poteſt.

FICOIDES *Africanum erectum ſpinoſum.*

Ficoidi Africanæ minori erectæ folio triangulari glauco flore luteo valde ſimile eſt, ſed *folia* in ſuperficie multis cavis punctulis inſcripta erant, &, quod hoc in genere rarum & inſolitum, ramuli, in quos cauliculus ſeparabatur ad alas pungentibus ſpinis armabantur, ſpinis in medio duobus ex oppoſito foliolis cæteris multo minoribus prædi-tis. Hæc cum altitudinem circiter palmi adepta eſſet vermiculo arroſa non ſine dolore meo

interiit. *Altera* quæ in horto meo adhuc viget dici meretur.

FICOIDES *Africanum triangulari robuſtiſſimo folio.*

Foliis eſt inter omnes quæ hactenus innotuerunt *Ficoides* robuſtiſſimis glaucis trigonis rigidis, digitum longis, pollicem craſſis, multis ut prior in ſuperficie foraminulis non perviis inſignitis; cæterum tardiſſime germinat, nam trienni ſpatio vix digiti longitudinem aſſecuta eſt. Utriuſque fructus quinquecapſularis erat.

Has *Ficoidis* ſpecies debemus *Doctiſſimo Oldenlandio* qui quatuor priores ad Promontorium bonæ ſpei, duas poſteriores in Heycon Africæ primus detexit earumque ſemina inde ad nos tranſmiſit.

De Flore quem ob ſigna paſſionis Domini noſtri quæ refert, *Florem paſſionis* vocant, veteres omnes ſiluerunt. Is primum ab Hiſpanis ſubjugata America detectus eſt. *Nicolaus Monardus* & *Petrus Cieca*, qui plantis indagandis operam dederunt unius tantum ſpeciei, nomine *Granadillæ*, meminerunt. *Gerhardus Marckgravius* ſeptem ſpecies, *Murucujæ* appellatione, ex-

exhibet. *Guilielmus Piſo* decem ſpecies à ſe repertas aſſerit, quanquam quinque tantum deſcripſerit. Aliam producit *Nardus Antonius Rechus*, quam *Coanenepilli* ſeu *Contrayervam* nominat. *Muntingius*, præter *Contrayervam*, duas pinxit, quarum *Marckgravius* & *Piſo* non meminiſſe videntur, unam nempe *campanulato flore*, & alteram *Hederaceam flore luteo*. Plures à laudatis auctoribus non ſcriptæ venuſtate tamen & raritate inſignes ex America in Belgium illatæ ſunt cura & impenſis Illuſtriſſimi & omni prædicatione majoris Viri *Simonis à Beaumont* in cujus amœniſſimo viridario inter alia florea miracula viguerunt. Harum ſpecies aliquot recenſet *Breynius* in *Prodr.* 2. Nonnullas delineavit *Pluckenetius in Phytographia*. Nos tres ſpecies quarum icones à multis ab hinc annis æri inſculpi curavimus, proponemus. *Prima eſt*

FLOS PASSIONIS *albus reticulatus.* Flos Paſſionis *Curaſſavicus Hederæ hirſuto folio flore albo Par. Bat. Pr.* Flos Paſſionis *Althææ folio lanuginoſo longiore fœtidus flore decapetalo & filamentis niveis fructu veſicario* & Idem *filamentis ex al-*

bo & purpureo colore variegatis Breyn. Pr. 2. Paſſiflora *veſicaria Hederacea foliis lanuginoſis odore tetro filamentis florum ex albo & purpureo variegatis Pluck. Tab.* 104.

Non Americæ inſularum tantùm ſed & continentis indigena planta, habitu piloſa, tactu mollis, & odore *Daturam* inter & *Hyoſcyamum* medio, gravis eſt; Graveolentior multo & hirſutior in Patrio ſolo, quam quæ ex ſemine in hortis noſtris colitur. Aſt, hoc plurimis ſtirpibus commune, ut mutato ſolo & cœlo habitum non tantum, ſed & ingenium mutent. *Viticulis* tenuibus ramoſis prælongis latiſſime exſpatiatur, ſuiſque *capreolis* ex foliorum alis egreſſis vicina quævis arripit & involvit. *Folia*, è latiori cordata baſi in conum porrecta, lanceam imitantur, ima palmum circiter lata, & ſeſquidigitum longa ſunt, cœtera ſenſim gracileſcunt. Quædam integra, quædam in duos à latere angulos tanquam lobos inſecta ſunt, ut, ſi mucronem addideris, trilobata videantur. Ex horum ſinubus prodeunt tria oblonga viridantia hirſuta multifida foliola reticuli ſpeciem referentia, quibus tanquam *calycibus* flores & fructus irretiuntur. His partibus multa eſt ſimi-

ſimilitudo cum *Nigella* quam *Melanthium Damaſcenum* pleno flore *Cluſius* appellat ; aſt minor eſt *fructus* , *flos* major , qui decem conſtat petalis , quinque exterioribus infra virentibus , ſupra candicantibus & totidem interioribus emaculato candore utrinque nitentibus. His incumbunt filamenta in orbem rotata candida & nonnunquam violaceis purpureiſve punctulis ad exortum interſtincta. Hinc duæ varietates in *Prodr.* 2. *Breyn.* proponuntur. Reliqua , columella nempe , capitati clavi , & pendulæ lamellæ ſubluteo in viridi polline aſperſa ſunt. Tempore matutino flos hiat, meridiano ſe contrahit & contabeſcit , columellæ globulo è quo ſe fructus perficit & reticulato calyce qui fructum involvit , remanentibus. Is folliculi inſtar inflatus eſt viridis, tribus per longitudinem lineis inſcriptus continens *Semina* depreſſa pyriformia nigra ſuperficie ſcabra quaſique granulata , interiori folliculi parti adnata *Radix* ſubeſt parva candida , reptantibus fibris capillata , annua & ſi in hybernis diligentius colatur , nonnunquam perennans. An in America edulis ſit fructus non conſtat , qui in Belgio matureſcit , inſipidus & abſque pulpa deprehenditur. *Altera* eſt

FLOS

FLOS PASSIONIS *albus folio Ibiſci ſericeo trilobato.* Flos Paſſionis *Althææ folio lanuginoſo flore decapetalo parvo albo filamentis purpuro violaceis & Idem foliis magis ſerratis. Breyn. Prodr.* 2. Paſſiflora *non crenata Americana triphylla ex codice Bentingiano Pluck. Tab.* CCXII. Hedera Murucujæ ſpecies *veſicaria lanuginoſa odoris gravis Marckgr.* 73. Flos Paſſionis *Coraſſavicus Hederæ hirſuto folio, fl. Purpureo variegato Par. Bat. Pr.*

Hedera, *Murucujæ* ſpecies veſicaria odoris gravis *Markgr. in Prodr.* 2. *Breynii* & *Phytographia Pluckenetii* priori ſpeciei attribuitur. Aſt cum in Hiſtoria Marckgraviana nulla facta ſit mentio reticulati calycis, eaque ſecundæ ſpeciei per omnia reſpondeat, id nominis potius huic quam illi competere videtur. *Foliorum* lobi variant, nunc majores ſunt nunc minores, nunc in ambitu levius nunc profundius crenati. *Calyx* tribus parvis foliolis ſed integris conſtat. *Fructus* ipſi non videmus ſimul ac enim in hortis noſtris unum alterumve florem protulit, interiit; illum tamen priori ſimilem ex America reduces aſſerebant. Proinde nondum nobis compertum eſt num annua num perennis planta ſit; Sed ſatis fuerit hu-

hujus iconem à *Marckgravio* omiſſam exhibere. *Tertia* eſt

FLOS PASSIONIS *flore & fructu omnium minimis.* Flos Paſſionis *Curaſſavicus folio glabro trilobato & anguſto flore flaveſcente omnium minimo Par. Bat. Pr. & Pluck. Tab.* x. Flos Paſſionis *trifido folio flore minimo pentapetalo viridi fructu minimo nigro molli Breyn. Pr.* 2.

Paſſifloræ hederaceæ flore luteo adeo ſimilis eſt hæc planta ut ſeparata hiſtoria & icone vix indigeat, cum præter partium exilitatem in paucis tantum ab ea deflectat. *Folia* glabra in tria profunda & anguſta ſegmenta diviſa ſunt, ſuperiori reliquis productiori. *Flos* totus viridis partibus omnibus minor. *Cauliculi* ima præſertim parte & qui annoſi ſunt fungoſo cortice obteguntur. *Fructus* baccam refert, tactu mollem, maturitate nigram, amplitudine granum piperis nonnihil ſuperantem, cujus viſcida concolor pulpa parva fuſa oblonga ſemina continet. *Radix* tenuis late proſerpens perennis eſt, quotannis novas ſoboles emittens.

Clematidem Americanam digitalis flore, ſiliquoſam monophyllon majorem & minorem Par. Bat. prodr.

legitimam esse speciem *Floris Passionis*, ex ramulis siccis cum floribus ex Sirinama receptis, agnovi, *Folia* Clematidi Americanæ tetraphyllæ ampliora sunt cœteroquin valde similia. Majoris *Flos* decapetalos est & amplitudine *Florem Passionis* pentaphyllum æquat, filamentis intermediis pulchre variegatis quasique tessellatis. Minoris *Flos* tubulosus & ad oras in novem & decem segmenta divisus est, ast filamenta in medio nulla apparebant. Uterque rubro eleganti colore nitet; Color verò Columellæ clavorum & lamellarum in neutro discerni poterat.

GERANIUM *Africanum tuberosum Anemones folio, incarnato flore.* Geranium *Æthiopicum Myrrhidis folio tertium, flore magno striato Breyn. Cent.* 1.

Venustissimi & ab Anthopilis expetitissimi hujus *Geranii Africani* historiam & iconem dedit *Breynius l. c.* in his cum singula expressa non sint, minime supervacaneum opus me facturum opinor, si pleniorem & perfectiorem historiam, additâ quoque icone nostrâ ad vivum expressa, proponam. Subsistit igitur *radice* crassa tuberosa, multis fibramentis in no-

nodulos extuberantibus capillata. *Folia* aliquot ſegmentis dividuntur inſtar *Anemones* latifoliæ latioribus tamen craſſioribus & pinguioribus. Ima quæ ab radice exeunt in circumſcriptione propemodum rotunda ſunt, cœtera quæ caulis habet in longitudinem extenuantur. *Caules* palmari longitudine proſurgunt, ramoſi inæquales prominulis articulorum toris per digitalia aut longiora intervalla diſtincti, è quibus folia longis pediculis nixa ut plurimum gemina egrediuntur, duobus aut tribus cuſpidatis foliolis tanquam alis ſingula genicula ambientibus. Ramorum faſtigia ornat ſpecioſiſſima florum umbella, centro è quo radii oriuntur, ſex anguſtis reclinatis foliolis circumdato *Flores* conſtant petalis quatuor raro quinque carneo colore nitentibus, duobus amplioribus galeæ inſtar erectis ab anguſta purpurantibus ſtriis inſcripta baſi in latum ambitum diductis, duabus ſtrictioribus & aliquot purpurantibus lamellatis ſtaminulis cum concolori multifido piſtillo ſuccedanii roſtri rudimento. *Calix* qui his ſubeſt, primum in quinque anguſta in rubro ſtriata foliola expanditur, poſtmodum in ſe adductus contrahitur & totidem parva rotunda ſeminum conceptacula quæ ſuperſtitis & ſenſim grandeſcentis ſtili baſin ambiunt concludit. Ex ſingulis præ maturitate hiantibus exilit

ſemen oblongum è ruſſo flaveſcens & in longiuſculum tenue plumoſum & circinnatum roſtellum deſinens. Foliorum *ſapor* valde quidem adſtringens & deſiccans ſed linguæ haud diu inhærens ſentitur. Integra propemodum æſtate in multam hyemem uſque floret, nec in hybernis ſi à frigore cuſtodiatur, virorem ſuum facile dimittit.

Aliud Geranii genus viguit in Horto Illuſt. *Caſparis Fagelii*, appellatum

GERANIUM *Africanum humile Adianthi foliis.*

Palmi altudinem vix implebat. *Radix* quaſi in bulbum rotundabatur; *Folia* in tenuia ſegmenmenta *Adianthi acroſtici* inſtar inſecta erant; *Flos* ex cœruleo & albo colore pulchre ſtriatus apparebat.

In Codicibus Ampliſſimi *Beaumontii* conſpexi

GERANIUM *batrachoides Americanum maculatum ruberrimo flore.*

Foliorum ſegmenta latiora & rotundiora erant quam in Geranio montano fuſco, & nigricantibus maculis inſignita. *Flores* ruberrimo nite-

tebant colore, *Calix* ſatis amplus in quinque foliola expandebatur.

Num Græcorum *Heliotropia* noſtri ſæculi Botanicis cognita ſint? incertum arbitror. Singula enim ad hanc rem attinentia ſi expendantur, liquido apparet nec Græcos de *Heliotropiis* inter ſe convenire, nec horum notas omnes recentiorum *Heliotropiis* reſpondere. Et certe hactenus nemini noſtrum plantæ innotuerunt in quibus ejuſmodi converſiones ad ſolem, quas Græci *Heliotropiis* aſſignarunt conſtanter obſervarentur.

Duplicis vero generis ſunt noſtrorum herbariis *Heliotropia*. Primi generis ſpecies unica eſt nempe *Heliotropium tricoccum*, cujus pigmentum ex fructubus paratum Gallis *Turneſol* vocatur. Hoc *flore* eſt ſtamineo ſ. apetalo à fructubus remoto, *Fructubus* verrucoſis aſperis tricoccis, *Foliis* integris alternis; Vulgo pro *Heliotropio parvo Dioſcoridis & tricocco Plinii habetur*. Alterius generis ſpecies ad familiam plantarum aſperifoliarum ſpectant; *Seminibus* nempe quaternis in *calicibus* quinquifidis, *Floribus* parvis quinque partitis in ſpica recurvatam Scorpionis caudam imitante diſpoſitis, *Foliis* alternis. Harum tres ſpecies ex autoribus ante ſe ſcriptis in *Pinace* proponit *Bauhinus*.

Duas ſpecies attulerunt *Marckgravius* & *Piſo*. Prima dicitur *Jacua acangha* Braſilianis & *Fedagozo* Luſitanis. Altera *Aguavaquinha*. Prioris Iconem *Marckgraviana* nitidiorem multo & perfectiorem exhibet *Dodartius in memoria plantarum*, cum inſcriptione *Heliotropii Americani cœrulei foliis Hormini*. Poſterior in Hort. Lugd. Bat. Catalogo *Horminum Americanum foliis anguſtioribus* appellatur. Quod hoc nomine in hortis noſtris ſuccrevit, totum piloſum erat, & tactu mollius. *Caules* habebat humiliores, *Folia* breviora multo & anguſtiora, *Flores* minores candidos, *ſemina* rotunda. Imago *Marckgraviana* potius hanc poſteriorem quam priorem ſpeciem exprimere videtur. Synonymum autem *Jacua acanga*, in Hort. Lugd. Bat. Catalogo & Parad. Bat. Prodromo poſteriori ſpeciei ſubſcriptum, ad priorem relegandum eſt. Quatuor novæ ſpecies in Paradiſi Batavi prodromo annotantur, quarum unicam hic exponemus, nempe

HELIO-

HELIOTROPIUM *Americanum procumbens facie Lini umbilicati.* Heliotropium *Curaſſavicum foliis Lini umbilicati Par. Bat. Pr.* Heliotropium *Americanum minus glabrum folio anguſto glauco Breyn. Prodr. 2.* Heliotropium *Monoſpermum Indicum procumbens glaucophyllum floribus albis Pluckn. Tab.* XXXVI.

Antequam flores parare incipit Lino umbilicato *Park.* prorſus ſimile eſt. Totum glabrum, glauco colore nitens. *Caulículi* in ramos diviſi longitudine palmum æquantes & humi decumbentes uberioribus *foliis*, Lino umbilicato craſſioribus & pinguioribus obſiti ſunt. *Floſculi* minores ſunt quinquepartiti candidi, in ſpicam congeneribus ſimilem congeſti. Sequuntur deinde in calículis quinquifidis *capitula* parva rotunda, quæ præ maturitate in quatuor partes ſeparantut. Igitur tetraſpermum eſt hoc *Heliotropium* non monoſpermum. *Radix* fibroſa parva quotannis interit. Evidenti *ſapore* & *odore* nullo ſenſus afficit. Auguſto & Septembri perficitur & ex deciduis ſeminibus ſe renovat.

HIE-

HIERACIUM *Pyrænaicum Blattariæ folio, minus hirſutum. Schol. Bot. Par. Turnef.*

E vivace craſſa fibrataque *radice* multa exeunt *folia* in orbem congeſta, humi decumbentia ſaturate viridia, acuminata per ambitum denticulata craſſiuſcula piloſa nervoſa longitudine nonnunquam dodrantem, latitudine duos pollices ſuperantia. *Caules* paulo ultra pedis altitudinem proſurgunt ramoſi hirſuti anguloſi ſtriati intus cavi, quos amplectuntur *folia* imis minora & ad exortum auriculata. Ex horum ſede egreditur pediculus digitalis, hirſutus, cui capitulum inſidet multis piloſis anguſtis & arcuatis foliolis circumſeptum, quod in amplum luteum *florem* Hieraciis ſimilem ſeſe explicat. *Semina* ſuccedunt oblonga in ruſſo nigricantia, albo pappo donata. Foliorum *ſapor* amarus eſt cum quadam adſtringentia in receſſu.

Magnam habet affinitatem, ſi non idem ſit, cum *Hieracio latifolio glabro ex valle Griesbachiana* J. Bauh. *Pluckenetius* ramuli iconem in Tab. CXVI. exhibet, eique Synonymum *Dentis leonis cauleſcentis* C. B. Prodr. ſubſcribit. Aſt deſcriptio Bauhiniani *Hieracio* noſtro non in omnibus reſpondet; Inter alia obſtant *folia* quæ in noſtro nec rotunda

nec

nec laciniata ſed mucronata & in ambitu denticulata ſunt.

HIERACIUM *Medio nigro Boeticum majus Parck. & Raj.*

Hujus Hiſtoria cum à *Lobelio* in ſtirpium illuſtrationibus & à *Parkinſone* in Theatro, citra imaginem tradita ſit, igitur hanc ſolam citra hiſtoriam exhibere viſum fuit. *Foliis* inſuper ludit hoc *Hieracium*; nonnunquam enim glabra ſunt & pinguia nonnunquam incana lanugine obducta, nunc lævius nunc profundius laciniata, & per ambitum aut nihil aut parum denticulata. Hoc anno *Hieracii* hujus varietas mihi nata eſt ſemine ab Excellentiſſimo *Johanne Boëhmio* Medico Veneto & rariorum ſtirpium indagatore & cultore ſolertiſſimo ex Italia miſſo. Petala exteriora albida, intermedia diſcum imitantia lutea, cœtera priori ſimillima erant.

HIERACIUM *capitulis Cardui benedicti glabrum. An* Hieracium *Echioides capitulis Cardui benedicti majus Arabicum folio ſinuato Hort. Edinb. Sutherl.?*

Ab *Hierarcio Echioidi capitulis Cardui benedicti C.B.* in eo tantum deflectit, quod omnibus

partibus ſit glabrum & nullis ſpinulis piliſve aſperum, ſolis foliolis, floris capitulum amplectentibus exceptis, quorum margines nonnunquam breviſſimis pilis aſt minime hirtis circumdati ſunt. *Hieracii Tingitani* nomine miſit *D. Bobertus* Horti Academici Oxonienſis Præfectus digniſſimus.

HORMINUM *Syriacum rugoſo verrucoſoque folio cornu cervinum exprimente Par. Bat. Prodr. & Pluck. Tab.* CXCIV.

Ob inſolitam foliorum formam cervi cornua referentium rariorum ſtirpium cultoribus expetitiſſimum eſt hoc *Hormini* genus. *Folia* ſeptem plurave ab una radice in orbem ſpargit palmum & amplius longa duos tranſverſos digitos lata, aliquot profundis ſegmentis inſecta, pallide viridia, & in patrio ſolo forſan velut Æthiopis incana, craſſiuſcula mollecula tamen, quaſique ſpongioſa, parte ſui prona & ſupina inæqualibus rugis criſpata, teneraque lanugine araneoſæ telæ inſtar obducta. E centro horum erigitur *caulis* ramoſus pede altior, quem ad ſingula genicula ambiunt *flores* galericulati purpuroviolacei *Hormino ſativo Dioſc.* paulò majores, tenui bifurcato ſtylo

ſeſe

ſeſe è flore longiùs exerente. Singulis verticillis ſubjiciuntur bina ex oppoſito foliola mucronata non rugoſa, in ambitu è viridi purpuraſcentia. *Semina* ſequuntur quaterna in quinquifidis obtuſis caliculis.

Radix lignoſa quidem eſt & profundè acta, ſoboles vero nullas creat, ſed dum planta ſe perficit, vivere deſinit. biennium pro vita exigit, primo anno folia tantum emittit, ultimo cauleſcit & ſemina profert. *Sapor* & *odor* congeneribus ſimilis, ſed languidior.

Plukenetius in icone verticillis appoſuit foliola inferioribus ſimilia, nos verò ea ab inferioribus diverſa obſervavimus, non rugoſa, ſed pilis obſita, quò verò ſuperiora, eò minùs hirſuta.

Hujus meminiſſe videtur *Rauwolfius* in Itinerario cap. XII. p. 113. nomine *pulcri Hormini generis, anguſtis lanuginoſis profundè ſectis foliis.*

HORMINUM *Pyrænaicum glutinoſum Anguriæ folio Domini Fagon. Schol. Bot. Par.*

A cæteris *Horminorum* ſpeciebus diſtinguitur potiſſimum *foliis*, quæ ampliſſima ſunt, pinguia, rugoſa, nervoſa, in ambitu variè & inæqualiter ſinuoſa, crenata, laciniata & nonnihil ſimilitudinis cum *Citrulli* & *Anguriæ* habentia. Pri-

ma, humi ſtrata, longitudine cubitum, latitudine palmam attingunt, cætera quæ in caule ſita ſunt, ſenſim gracileſcunt. *Caule* ſurgit bicubitali & altiore, quadrato, hirſuto, in oppoſitos conjugatim ramos ex intervallo fiſſo; cujus faſtigia in ſpicam longam verticillatim diſponuntur *Flores* Horminо pratenſi ſimiles, cui & *ſemina* reſpondent. *Utriculi* cum utriculis *Hormini aſphodeli radice Triumfetti* omnino conveniunt, ſcilicet bifidi ſunt & quælibet pars duobus apicibus inſtructa eſt. *Radix* ſubeſt vivax & ſurculoſa, in longitudinem exiens, multiſque craſſioribus fibris donata. Tota planta viſcida & glutinoſa eſt, ut *Colus Jovis*.

Ex Pyrænæis montibus, ſtirpium feraciſſimis habuit Illuſtriſſ. *Fagonius*, cujus munificentiæ acceptum referimus.

HYPERICUM *fruteſcens Virginianum tomentoſum & incanum.*

Elegantiſſimo hoc *Hyperici* genere, cultura in arbuſculam adoleſcente, nos pro humanitate ſua donavit Nobiliſſimus ac Reverendiſſimus D.D. *Henricus Compton* Epiſcopus Londinenſis, qui id cum plurimis aliis ex Virginia acceperat. Non ali-

aliter ab *Hyperico ſupino tomentoſo minori Monſpeliaco C. B.* differre videtur, quam quod cultura in arbuſculam excreſcat. Ramulis terræ commiſſis facile multiplicatur.

JACEA *cum ſpinoſis capitulis purpurea tenuifolia J. B.*

Cum *Jacea*, quam hæc tabella exhibet à *Joanne Bauhino*, breviter, accuratè tamen, deſcripta ſit, ſatis duximus ejus iconem hic proponere, & lectorem ad ejus Hiſtoriam tom. 3. lib. xxv. pag. 33. remittere.

JACEA *cyanoides altera alato caule. Vall. H. R. P.*

JACEA *peregrina Napifolia, hirſutis capitulis alata. Plukn.*

Folia huic inferiora ſunt ampla, pediculis carinatis longis, piloſis appenſa, *napi* vel potiùs *lampſanæ* foliis accedentia, craſſiora tamen & magis rugoſa, parte inferna itidem non nihil piloſa & hirſuta; horum laciniæ per margines ſunt crenatæ, ſuperiora ſeu extrema, palmam lata, obtuſa, ſubrotunda. Superiores, quæ abſque pediculis ad-

hærent, & in membranaceas alas diducuntur, minus diſſectæ, quæ verò in ſummo, integræ omninò & anguſtæ. *Caules* protrudit bicubitales in frequentes ramulos divaricatos, pluribus fimbriis ſeu alis viridibus, glabris, & laciniatis & variè incriſpatis cinctos, quæ quo inferiores eò latiores & magis ſinuoſæ & undulatæ; ſuperiores rarioribus denticellis exaſperantur & nonnunquam in ſpinulas inermes abeunt. Summos caules & ramulos occupant capitula ſquamoſa, ſquamarum acumine in pinnatas ſpinulas innoxias fatiſcente, quæ explicantur in *flores* purpureos amplos, *Cyani* in modum diffuſos. Succedunt *ſemina* turgidiora, brevi villo coronata more congenerum.

Datur & alia ſpecies priori ſimillima, aſt *caule* humiliori.

JACEA *folio Cerinthes purpuraſcente flore, è rupe Victoriæ Schol. Bot. Pariſ. Tournef.*

A *radice* prolixam fibrarum comam demittente, oriuntur *folia* copioſa, humi ſtrata, quæ ab anguſto principio in latitudinem ſeſquiuncialem ſeſe laxantia, & in acutum mucronem contrahuntur; longitudine ſex uncias implent, glabra, glauca, *Cerinthes* vel potiùs *Chondrillæ bulboſæ Park.* fo-

foliis accedentia. *Caules* emittit vix pedales, non ramoſos, folio uno vel altero parte inferiore donatos, ſuſtinentes capitulum ex parvis ſquamis in ſpinulam inermem deſinentibus compactum, quod in *flores* ſeſe explicat purpuraſcentes, tubuloſos, in quinque partes æquales diſſectos, cum ſtaminulo prominente. Delapſo flore ſuccedunt *ſemina* congeneribus ſimilia. Habuimus ex munificentia Clariſſ. *Tournefortii.*

LACTUCA *Sylveſtris Italica, coſtâ ſpinoſâ, ſanguineis maculis aſpera.* Lactuca *maxima Italica, ſanguineis maculis aſperſa. Flor. Bat.*

Planta, quam ſub hoc nomine propono, primò mihi innotuit munere Clariſſ. Dni. *Johannis Boëhmii M. D.* exoticarum plantarum cultoris ſolertiſſimi, qui ejus ſemina Venetiis ad me miſit. Hæc autem bimula facta, ſemina ſua perficit, iiſque ſeſe propagat, & ſemel in horto ſata, abſque labore conſervatur. Ultra hominis proceritatem aſſurgit, *caule* pollicem craſſo, purpuraſcenti, in plurimos ramos brachiato, pilis rigidis undique obſeſſo. *Folia* infima humi expanſa, in orbem digeſta, ampla, ſpitha-

mo-

mo longiora, palmâ latiora, per margines undulata, nonnunquam integra, nonnunquam unâ alteráve laciniâ divisâ, supernè, saturatè virentia, quà terram spectant pallida, spinulisque per costæ & majorum fibrarum longitudinem excurrentibus armata, maculis sanguineis seu purpureis quasi cruore perfuso notata; superiora profundiùs & frequentiùs laciniata, inferiorum more aspera & maculata; quæ in summis ramulis integra sunt & glabra, in acutum mucronem terminantia, atque ad margines pilis tantùm breviſſimis, quasi spinulis donata. *Flores* ex calycibus squamatis conferti, lutei, in extremis ramulis veluti in spicas disposiți, ad solem circa meridiem expansi, aliàs clausi. Hos excipiunt *semina*, compressa, nigra, villo coronata. Tota planta *lacte* amaro turget, & *odorem* gravem & virosum spirat atque congeneres *Lactucæ sylvestris* species.

Hujus meminisse videtur *Delachampius in Hist. Lugd. tom.* 1. *lib.* 5. *pag.* 547. circa finem, ubi de Lactuca sylvestri. „ Alterius *Lactucæ sylvestris* „ historia & pictura extat apud *Penam*, quæ om- „ nibus partibus ad *Lactucam* accedit, vel ad *seri-* „ *dem latifoliam*, vulgò *scariolam*, Lactucæ simil- „ limam. Succo lacteo tota manat, adeò ut præ „ ejus copia soporifero sit odore tetro & ingrato, veluti

„ veluti opium. *Caulis* bicubitalis glutinoſus : *flo-*
„ *res* Lactucæ : *Semen* aliquanto minus nigricans.
„ ea, inquit *Lobelius*, in agro Romano *foliis ni-*
„ *gris maculis* variata, conſpicitur.

LEUCOIUM *Luſitanicum purpureum foliis elegantèr dentatis. Par. Bat. pr.*

Ex ſeminibus è Luſitania miſſis nata eſt elegans hæc Leucoii ſpecies, cujus prima *folia* ad modum *Dentis leonis* erant laciniata; quæ caulem ambiunt, alterno ordine abſque pediculis adnaſcuntur, biuncialia, profundè dentata, & in cuſpidem acuminata, *caulis* ad altitudinem pedalem attollitur, ſtriatus, in ramos, & hi rurſus in alios divaricatus, quorum ſummitates abeunt in *flores* ſpicatos rarius diſpoſitos, tetrapetalos, rubentes, ex perianthio oblongo, hirſuto, prorumpentes. His ſuccedunt *ſiliquæ* parvæ articulatæ ſapore acri. Ex ſiliquis, & foliis laciniatis videtur potius ad *Erucæ* ſpecies releganda.

LEUCOIUM *Thlaſpios facie, flore albo. Flor. Bat.*

Radice nititur exili fibroſa. *Cauliculi* ſtatim à radice ſunt ramoſi, virides, nunc erecti,

nunc procumbentes. *Folia* ſingularia, *Leucoio marino parvo folio virente craſſiuſculo J. B.* ſimilia, ſed paulò minora, & in obtuſiorem ambitum tendentia; *flores* quoque minores tetrapetali, albi, *calyci* quadrafido inſedentes. Excipiunt *ſiliquæ* duriuſculæ, teretes biunciales & longiores, bicapſulares, in quibus *ſemina* fulva, parva, oblonga ex tereti nonnihil depreſſa. *Sapor* ſubamarus, ſubacris *Thlaſpios* inſtar; Semina collegi in horto *RR. PP. Ordinis St. Franc.* in vico Sti Honorii Pariſiis, ubi planta ſuccrevit ex ſeminibus, ni fallor è Candiâ tranſmiſſis. Annua eſt planta, & forſan varietas tantum *Leucoii marini parvi, folio virenti craſſiuſculo J.B.*

LILIUM *Americanum puniceo flore, Bella donna dictum.*

Ex *radice* bulbacea rotunda, *Tulipa* duplo majore, foris membrana fulveſcente tecta & aliquot fibris ad baſin donata, prodeunt *folia* viridia, *Narciſſinis* forma & ſubſtantiæ lentore ſimilia, latitudine unciali & ſeſquiunciali, quæ elapſo flore in longitudinem dodrantalem extenduntur. Inter quæ non medius, ſed relictis ad latera foliis, nudus & liber erumpit *ſcapus* pedalis, glaber, rotun-

tundus, calamo ſcriptorio craſſior, ſenſim graciléſcens, è cujus theca membranacea bivalvi prorumpunt *flores* terni, quaterni aut plures, ſex petalis conſtructi, ex principio anguſto fiſtuloſo oblongo oriundi, eleganter punicei, marginibus & umbone pallidulis, *Aſphodeli liliacei* floribus ſimiles ſed majores, quorum medium occupat ſtylus nutritivus & ſex ſtamina concoloria incurvata, apicibus lubeis coronata.

Ex inſulis Caribæis provenit, unde ad nos delatum, flores protulit, quibus evanidis ſemine viduum emarcuit. Quod tamen cœteris ſui generis proculdubiò ſimile, nobis vero hactenus nondum viſum.

LILIUM *Africanum humile longiſſimis foliis polyanthos, ſaturato colore purpuraſcens. H. L. B. in App.*

Pulcherrimum & gratum oculis atque naribus eſt *Lilium* hoc Africanum, quod à *Narciſſo pumilo Indico polyantho Cornuti* non multùm differt, quamquam ad *Lilii* potiùs quàm ad *Narciſſi* familiam pertinere videatur. *Bulbum* fert carnoſum, rotundum, amplum, ex quo prodeunt *folia* prolixa, lata, narciſſinis ſimilia,

flexuosa ; *Caulis* spithamo vix altior sustinet quinque & aliquando decem *flores* , quasi in umbella dispositos , è vagina membranacea bivalvi prodeuntes, qui colore saturatè purpurascenti nitent. Datur etiam varietas flore dilutè purpurascente, quæ *Lilium Africanum humile longissimis foliis polyanthos diluto colore purpurascente H. L. B.*

Differt à *Narcisso Indico pumilo polyantho Cornuti*, *foliis* (quæ in illo palmum longa , pollicem lata sunt) latioribus & multò longioribus; *caule* altiori, & *floribus* paucioribus, 19. vel 20. numerat *Cornutus* , cum rariùs dimidia pars in hac specie observetur.

Cùm numerosa admodum sit *Lychnidum* à Botanicis descriptarum familia, antequam novam illi adjungendam describere aggredimur , varietates aliquot adnotasse libet, ne pro diversis speciebus habeantur.

LYCHNIS *viscosa* , *floribus foris purpurascentibus* , *intus albis CB.* Hæc ipsissima mihi videtur , quam *Clusius in Hist. p.* 294. absque adjecta icone descripsit, sub nomine *Muscipulæ secundæ* , quamquàm in staminibus florum descri-

ſcribendis diverſa ſit. Nam idem ſtaminum numerus & apiculorum color, non ſemper obſervatur. Iconem hujus in autoribus nondum reperire licuit.

LYCHNIS *viſcoſa foliis brevi lanugine aſperſis CB.* Hæc priori ſimilis eſt ſed *folia* ſunt paulò majora; *flores* albi petalis omnibus ad umbilicum uſque diſſectis & in contiguum orbem coactis, albis ſeu niveis, extus tamen purpuraſcentibus, nullo interſtitio, ſeu hiatu inter lacinias petalorum conſpicuo. Hanc *Cluſius* deſcripſit *pag.* 293. nomine *Lychnidis ſylveſtris* è ſemine natæ, primæ. Ipſe vero ſuæ adſcripſit flores prorſus niveos; nobis color intùs niveus, extùs incarnatus apparuit. Stamina habet numero & colore non ſemper eadem, nunc terna, quina, & terna cum totidem aut pluribus majoribus & brevioribus priora cingentibus, apiculis diverſi coloris ornatis, nunc pendulis, nunc erectis.

LYCHNIS *viſcoſa floribus foris purpuraſcentibus intus albis, caulibus & capſula glabris, floribus orbiculatis.* A præcedenti differt glabritie ſeu levitate, & floribus altera parte incarnatis & orbiculatis, nullo inter petala hiatu.

LYCHNIS *viſcoſa floribus foris purpuraſcentibus, intus albis, foliis brevi lanugine aſperſis, & florum petalis anguſtioribus, hiatu inter lacinias & petala apparente ſeu intercedente.*

Hæ quatuor præcedentes Lychnides poſſunt uno nomine vocari Italicæ, nempe,

1. LYCHNIS *viſcoſa Italica floribus orbiculatis, albis, extus incarnatis, ſubhirſuta latifolia.*
2. Eadem *glabra. Hæc varietas eſt prioris primæ.*
3. LYCHNIS *viſcoſa latifolia ſubhirſuta petalis invicem nonnihil recurvis.*
4. Eadem *anguſtifolia, florum petalis anguſtioribus.* Cum tertia omninò convenit, niſi quod petala & folia ſint nonnihil anguſtiora.

Flores harum quatuor *Lychnidum* exhalant ſuavem ſed debilem odorem. *Radice* ſunt perenni, florent Junio, & Julio perficiuntur. *Seminibus* delapſis & *caulium* nodis facilè propagantur. Primam ſpeciem vocat CB. *Lychnidem Viſc. Fol. brevi lanugine aſperſis.* Secunda primæ varietas eſt. Tertiam vocat CB. *Lychnidem viſc. fl. foris purpuraſcent. intus albis.* Quarta varietas eſt tertiæ. Re-

ctè,

ctè, inquit *Raius* Lychnidem primam & tertiam inter ſe parùm differre. Nos addimus inter omnes, eſſe varietatem, non vero ſpecie eſſe diverſas.

LYCHNIS *Ocymaſtri folio, flore viridi.*

Radice nititur perenni, craſſiuſcula, paucis fibris donata. *Caulem* emittit ſingularem (interdum plures) cubitalem, teretem, geniculatum, hirſutum, ramoſum; ad ſingula genicula, bina è regione oriuntur *folia* mollia, ſubhirſuta, *Ocymaſtro* perſimilia, abſque pediculis cauli adnata; inferiora non nunquam pediculis biuncialibus appenſa ſunt, ſeſquiunciam lata, rotundiora plerumque quàm quæ icone expreſſit ſculptor uti & ſuperiora. *Flores* in ſummis caulibus & ramulis è foliorum alis exeuntes, pentapetali, parvi, petalis anguſtis in medio bifidis, *coloris* intus ex albo herbacei, extus ex viridi flaveſcentis, cum quinque ſtaminulis, apicibus concoloribus, coronatis. *Calyx* oblongus, ſtriatus, hirſutus. *Semina* in capſulis turbinatis, coloris cinericei; floris colore ac parvitate à cœteris ſpeciebus facillimè diſtinguitur. Semina in famigeratiſſimo *Fagelii* horto collecta, & ut memini ex Luſitania tranſmiſſa.

MAR-

MARRUBIUM *Dictamni ſpurii foliis & facie. An Pſeudodictamus Hiſpanicus folio rugoſiore Schol. Bot. Par.?*

Ex *radice* ſimplici plures fibras emittente, oriuntur *caules* frequentes, pedales, ramoſi, quadrati, lanuginoſi, quibus ad ſingula genicula adſtant *folia* amplitudine ad *Pſeudo-dictamuum acetabulis moluccæ C. B.* facie vero ſeu habitu, ad *Marrubium album* accedentia, aſt minora, magis crenata & rotundiora. Caulium genicula multiplici ſerie verticillatim cingunt acetabula denſè coacta, brevibus vel nullis pediculis ſuffulta, *Pſeudo-dictamno* minora, expanſa, rugoſa & per margines crenata. Ex horum ſingulis oritur *flos* tubuloſus, galeatus & labiatus, intùs elegantiſſimis purpureis lineolis undique inſcriptus, extus in rubro palleſcens, galeâ conſtans bifida erecta, apice lanuginoſo & labello trilobato. *Semina* fert anguloſa fuſca, quaterna (utplurimùm terna) in ſingulis calyculis.

MAR-

MARRUBIUM *album rotundifolium Hiſpanicum maximum Schol. Bot. Par.*

Ocymaſtro Valentino Cluſii adeò ſimilis videtur hæc planta, ut à plurimis pro eàdem habeatur. Aſt *caulibus* quadrangulis ex viridi ſubincanis altius aſſurgit, *folia* ſupra ſaturatius virent & pediculis longulis pendent minus rotunda & in modicum mucronem obtuſum terminantur. *Calyculi* è quibus prodeunt flores, in decem ſtrias totidemque apices ſtellatim expanſos explicantur. *Floſculi* pluribus in verticillis ab imo ad ſummum per interſtitia diſpoſiti, quorum pars ſuperior ſeu galea trifida eſt & retroflexa, ad extremas oras nonnihil lanuginoſa tota alba, intus duabus lineis ſanguineis per longitudinem inſcripta Labium bifidum auriculatum, albidum; guttis ac lineolis ex albo & ſanguineo variis eleganter inſignitum. Galeam in aſcenſu comitantur ſtamina aliquot craſſiuſcula, rigida, rubropallidula, abſque apiculis. *Semina* ſuccedunt anguloſa, fuſca, bina, terna, rariùs quaterna in eodem vaſculo.

Quoad verticillorum diſpoſitionem, & utriculos in decem apices aculeatos terminantes, cum *Marrubio vulgari albo C. B.* convenit, cui debet & proximè jungi, *odor* & *ſapor* ut in cœteris Marrubiis.

NASTURTIUM *Africanum foliis ternis facie Chriſtophorianæ Par. Bat. Pr.*

Prima fronte *Chriſtophorianam* dixeris, ſi *florem* & *folia* inſpexeris, ſed poſtquam *ſiliquas* bicapſulares protulerit, *Naſturtiis* adjungeres, eoque magis quòd *ſaporem* acrem & ſubacidum ad *Naſturtium* nonnihil accedentem, præ ſe ferat, & *ſiliquæ* ad tactum diſſiliant. *Radice* eſt fibroſa alba, è cujus capite prodeunt *cauliculi* plures ramoſi, dodrantales & longiores, glabri, ex viridi nigricantes, inferiùs teretes ſuperiùs anguloſi, vario flexu nunc terram verſus reclinati, nunc ſe rurſus erigentes. His per longiuſcula intervalla in petiolis ſeſquiuncialibus adſtant *folia* tripartita *Chriſtophorianæ* ſegmentis nonnihil ſimilia, per ambitum dentata & in mucronem deſinentia. *Flores* obtinet parvos pentapetalos, nutantes, brevi veluti in ſpica diſpoſitos, viridantes, nunquam expanſos, ſed ex petalis quaſi conniventibus conflatos, è calyce parvo quadrifido ortos. Sequuntur *ſiliquæ* bicapſulares ſemidigitales in mucronem deſinentes, valvis per maturitatem vel levi tactu cum fragore diſſilien-

lientibus, ſeſeque convolventibus more congenerum. *Semina* ſuccedunt depreſſa, oblonga, flaveſcentia.

NASTURTIUM *montanum Aſſari folio Bocconi.*

Hoc *Naſturtium* idem eſt quod *P. Boccone* in deſcriptione plantarum rariorum Siciliæ, vocat *Naſturtium montanum Aſſari folio*, & *Jac. Zanoni* in Hiſtoria Botanica exhibuit ſub nomine *Naſturtii Alpini paluſtris rotundifolii. Flores* in ſummis *caulibus* fert tetrapetalos albos, cum ſtaminibus pallidis. *Calyx* etiam tetraphyllus parvus, pallidè virens.

NASTURTIUM *Pyrænaicum aquaticum latifolium purpuraſcente flore. Domini Fagon. Schol. Bot. Pariſ.*

E *radice* albente, multis fibris capillata, perenni, proveniunt *folia* per terram ſparſa, elata, pinnis rigidis, cæteris congeneribus amplioribus, ſubrotundis, per margines quaſi eroſis, binis ex adverſo coſtæ intermediæ carinatæ adhærentibus, unica in ſummo impari ampliſſima. *Caules* erigit ſpithamo longiores, teretes nonnihil

hirtos & verſus ſummum ſtriatos, ad quorum ſummitates ſpicata veluti ſerie prodeunt *flores* pallidè purpuraſcentes, tetrapetali, ampli, cum ſtaminibus intùs flaveſcentibus, *calyce* tetraphyllo pallidè virente, & petiolis tenuibus viridantibus ſuffulti; quibus poſt floris defluxum, elongatis, rigidioribuſque & validioribus factis inſident *ſiliquæ* longæ in duas valvas cum membrana intergerina dehiſcentes, fundenteſque *ſemina* cæteris congenera. Floruit horto noſtro, menſe Majo, & Junio ſemina perfecit.

NIGELLA *flore ſimplici palleſcente, petalorum baſi longiſſima.*

Ex radice recta fibras ad latera emittente, ſurgit *caulis* ſtriatus, glaber, viridis, in plures ramulos divaricatus, & hi rurſus in alios, quorum unicuique inſidet *flos* ſat amplus è cæruleo palleſcens, petalis ex anguſto principio & quaſi longo petiolo in latitudinem ferè circularem ſe laxantibus & in mucronem turbinatis, nullo perianthio ſeu foliorum barbula ſuffultus. A medio floris exit *vaſculum ſeminale* anguſtum, quinquifidum, in ſummo corniculatum, cui adſtant octo alia foliola bifida, ſuper ipſis petalis expanſa, uti in *nigella Cre-*

Cretica C.B. quorum unumquodque tribus ſtaminibus apiculatis ſtipatur. *Folia* ſunt tenuia, latiuſcula, viridia, abſque pediculis ad ramulorum exortus cauli adnata.

Petalis anguſta & longiori baſi donatis, longiuſque à ſe invicem remotis, à congeneribus præcipuè diſcriminatur hæc ſpecies.

NYMPHÆA *Indica Faba Ægyptia dicta, flore incarnato.* Nelumbo *Zeylonenſium.*

Plantam hanc eſſe veram *Fabam Ægyptiam veterum*, nullus jam reſtat dubitandi locus. Tam exactè enim deſcriptioni *Theophraſti* reſpondet, ut pauciſſimæ nobis cognitæ ſint plantæ quæ magis ad amuſim quadrant cum deſcriptionibus à veteribus traditis, unde ſi quis de hac litem movere velit, eodem jure & nullas ab antiquis deſcriptas nobis cognitas eſſe affirmare poſſit. *Cluſius* hanc eſſe *Fabam Ægyptiam Dioſcoridis*, modo Nymphææ foliis ſimilem, ex ſolo fructu aſſerere non veritus eſt. Et adeò miranda ſanè & à cæteris omnibus diverſa conſpicitur forma, ut ex illo tutò ſatis potuiſſet judicium ferre. Hunc verò uti notum ac à pluribus deſcriptum miſſum facio, ut oſtendam folium cæteraſque partes non minùs

veterum ſententiæ accedere. *Folium* galerum Theſſalicum magnitudine æquare tradit *Theophraſtus*, nec minus ſæpiùs obſervavimus, latitudinis ſcilicet ſeſquipedalis. Eſt verò glabrum, craſſum, circinatæ rotunditatis, plurimis nervis, inſtar tot radiorum, è centro exeuntibus, qui verſus peripheriam in duas partes finduntur & hi ſæpè rurſus in duas alias, qui tandem in tres minutiſſimas divaricantur propè marginem. *Caulis* digitum craſſus, ſecundum aquæ ubi naſcitur planta profunditatem, longus, tenuiſſimis & breviſſimis ſpinulis ubique exaſperatus. Videtur inſuper folium quaſi perforare, & nervorum ſuperiore parte excurrentium centrum conſtituere. *Flos* ut rectè *Theophraſtus*, roſeus ſeu incarnatus, duplex, *papaveris* magnitudine, imò *Nymphææ albæ* flori petalorum & ſtaminum diſpoſitione ſimillimus. In aquis Ceylonæ ſtagnantibus abundat. De radicis & fructus eſu & in medicina uſu, nihil ab autore relictum invenio, quamvis omni proculdubio de his & obſervationes & experimenta feciſſet. Cæterùm deſcribitur & depingitur in Horti Malabarici tom. 11. tab. 31. nomine *Tamara*.

OR-

ORCHIDI AFFINIS *planta paraſitica, folio craſſo ſulcato.* Viſcum arboreum *flore albo ſpecioſo Americanum, foliis forma ſiliquarum Nerii. Pluken. Tab. 117.* Epidendron *Curaſſavicum folio craſſo ſulcato vulgò.*

ovam & admirandam hanc plantam viſci nomine exhibuit Clariſſ. *Plukenetius*, eò quòd arborum ramis adnaſcatur. Nobis ejus figuram in Horto *Fageliano*, ubi floruit, ad vivum factam, & deſcriptionem addere è re eſſe duximus.

Novum verò huic generi nomen imponere non veriti ſumus cum & radicibus *Orchidi* ſpurio dicto, & florum forma à nonnullis *Orchidis* ſpeciebus non multùm abludat. Præcipuè verò cùm & alias hujuſce generis ſpecies ex America delatas poſſideamus, quæ non flore tantum *orchidis* ſimilitudinem, apprime referant, ſed & foliis latis, liliaceis, in aliquibus ſpeciebus maculis purpureis inſignitis, iiſdem propius accedere videantur. Cæterùm radices agit plures ligneas, geniculatas, craſſas, quibus arborum ramos amplectitur, ex iiſque ſuccum haurit nutritium. *Folia* profert plu-

ra,

ra, teretia, ſulco per longitudinem excavata, & in acumen deſinentia, pallidè viridia, intùs fungoſa dodrantalia, minimum digitum craſſa, involucris parte inferiore membranaceis uncialibus & biuncialibus albeſcentibus obducta. Ex quibus etiam prorumpunt *caules* erecti, geniculati, tres quatuorve *flores* ſuſtinentes, ex ſex petalis conflati, quorum quinque ſunt anguſta, triuncialia, lutea, in acumen deſinentia; horum ex mediò oritur ſextum ſeu labellum ex anguſto principio, quaſi collo, in latum ſeſe extendens, & in mucronem acutum abiens, coloris pallidioris, nervulis elegantèr inſcriptum, formaque referens labellum majoris ſpeciei *Orchidis montanæ Italicæ, flore ferrugineo lingua oblonga.* Decuſſo flore pediculus uncialis & longior in vaſculum tricapſulare, *ſeminibus* planis, trigonis ſplendentibus, fuſcis, *Tuliparum* forma, refertum intumeſcit. Radicibus vel ramulis in terram depactis facilè propagatur.

Sub hoc vexillo forſan militari deberent, *Tzauxochitl Hernandez* pag. 433. *Chichiltic Tepetlauhxochitl* ejuſdem pag. 368. quæro annon & ſequentes huc reduci poſſint? *Amazauhtli* pag. 349. *Coatzonte Coxochitl, Lyncis flore*, ſeu *Lyncea*, cap. 7. pag. 266. & *Urucatu* Braſilienſibus, *Markgr.* pag. 35.

O R-

ORCHIS *Amboinenſis floribus albis fimbriatis.* Flos Suſannæ *Rumphii. Par. Bat. prodr.*

Elegantiſſima hæc *Orchidis* ſpecies, teſticulatarum tribui cenſenda eſt. *Folia* inferiora ſunt brevia & in acumen deſinunt, cauleſque foliorum *Orchidis rotundi* inſtar *Delachampii*, amplectuntur. Superiora, longiora, nervoſa, viridia, glabra. *Caulis* dodrantalis & pedalis, tenuis, verſus ſummitatem in ramulos, ſeu florum pediculos, ex foliorum ſinubus ortos, diviſus. Unuſquiſque autem ramulus ſeu pediculus coronatur *flore albo*, conſtante ex galea integra, lata, ſubrotunda, cum duabus alis fimbriatis, expanſis & anguſto labello longiùs producto. In medio apparet rictus amplus, alia itidem galea circumſcriptus. Averſa floris parte prominet calcar tenue, longiſſimum. In hortis noſtris nondum floruit, icon verò ad figuram à Clariſſimo *Rumphio*, Plinio Indico dicto, ex Java miſſam, facta eſt.

ORNITHOGALUM *Africanum flore viridi altero alteri innato. Par. Bat. pr.*

Ab *Ornithogalo luteo vireſcente Indico Cornuti* differt *radice* minore, magiſque rotunda;

foliis duplo anguſtioribus, magis flexuoſis, & in tenuiorem apicem exeuntibus. *Caules* etiam erigit graciliores, *floribus* minoribus onuſtos; *flores* rariùs diſpoſiti, pauciores, è petalis minoribus & anguſtioribus conflati, uti etiam foliola è quorum cavitatibus emergunt; cæteris colore ſcilicet & forma conveniunt. Omnium partium parvitate præcipuè à prædicto *Cornutiano* differt.

PALMA *Americana craſsis rigidiſque foliis.*

Palma hæc inter plurimas ejuſdem generis ſpecies in horto *Fageliano* nuper culta, fundit gummi album inſipidum, unde vulgo *Palma gummifera*, vel *Reſinifera* vocabatur. *Caudicem* obtinebat capitis humani craſſitie pedem altum, ſcabrum, fuſcum; è cujus ſummo prominebant quina & poſtmodum ſeptena & plura *Folia* rachi inſidentia, modo bina è regione modo alterna, rigida, dura, ſplendentia, gratè viridia, tranſverſum digitum lata, palmam longa, per margines crebris denticellis exaſperata. *Pediculus* ſeu *rachis* brevibus aculeis ex oppoſito plerumque ſitis erat armatus, & ſubhir-

hirſutus, ſeu raro tomento obductus. *Semen* mihi nondum viſum eſt.

PENTAPHILLUM *Caſſubicum foliis viridibus profundè ſectis & majus.* Pentaphyllum *foliis viridibus & majus. Flor. Bat. potiùs* Tormentilla *Caſſubica major.*

A *Tormentilla* vulgari differt, primò *radice* tuberoſa ſubrotunda plurimas fibras demittente, nec rectà nec in obliquum in terram acta. 2. Omnium partium magnitudine, *foliorum* præcipuè, quæ vulgari foliis duplo ſunt majora & craſſiora. Hanc & ſequentem communicavit Clariſſ. *Breynius* in re Botanica verſatiſſimus.

PENTAPHYLLUM *Caſſubicum foliorum ſegmentis profundè inciſis, ſerratis & minus. Flor. Bat.*

Hæc etiam ex *radice* tuberoſa ſubrotunda, denſam fibrarum demittit comam. *Folia* exeunt plurima humi ſtrata, in ſeptem, octo & novem portiones diſſecta, profundè ſerrata, pediculis ſemipedalibus inſidentia, viridia, molli hirſutie pubeſcentia, parte inferna magis conſpicua. *Caules* tenues, ramoſi procumbentes, duobus foliolis un-

cialibus, anguſtis, acutis, ad ramulorum exortus donati. *Flores* in ſummitatibus pentapetali, lutei, pediculis tenuiſſimis ſeſquiuncialibus ſuffulti, *calyci* è quinque ſegmentis compoſito, quem alius ex totidem ſegmentis anguſtis conflatus obvallat, inſidentes. Forma refert *Quinquefolium erectum foliis profundè ſectis, ſubtus argenteis, flore luteo J. B.* *Caules* verò tenuiores; *folia* duplo & triplo majora, nec ſubtùs ut in illo, argentea.

PORTULACA *Coraſſavica anguſto longo lucidoque folio procumbens floribus rubris Par. Bat. pr.*

Ex ſeminibus Curaſſavia delatis & horto *Fageliano* terræ commiſſis, primùm orta eſt nova hæc & elegans *Portulacæ* ſpecies. *Caulem* emittit dodrantalem & non rarò longiorem, ramoſum, calamo anſerino æqualem, glabrum, ſubrubentem, infirmum & terram verſus reclinatum; quem ad genicula ambiunt *folia* ex oppoſito bina, aizoidea, glabra, ſeſquidigitum longa, ex anguſto principio, quo cauli adnaſcuntur, paululùm dilatata, & in mucronem acutum ſenſim excurrentia, per margines æqualia. Ad ramulorum exortus pediculis uncialibus exeunt *flores* ſingulares, cali-

calici ex quinque anguſtis ſegmentis compoſito inſidentes, pentapetali itidem petalis mucronatis, colore elegantèr rubro nitentibus. Horum medium occupat thyrſus ſtaminum luteorum cum apicibus concoloribus. Succedunt vaſcula ſeminalia ſubrotunda, quæ per maturitatem tranſverſim ſeu horizontaliter diſrupta, *ſemen* effundunt puſillum.

PORTULACA *Coraſſavica procumbens Capparidis folio flore muſcoſo, capſula bifurcata.*

E *radice* fibroſa albente, plurimos fundit caliculos, humi fuſos, cubito longiores, *portulacæ* ſativæ ſimiles, è viridi nonnihil purpuraſcentes, crebrè geniculatos ea parte qua rami & flores exeunt, depreſſos, tumidos, & valdè ramoſos. *Folia* ad genicula oriuntur alterna orbiculata nonnihil oblonga, viridia, craſſa, *Capparidi* paria, limbis ſeu marginibus rubentibus, petiolis ſemiuncialibus craſſis appenſa. Quæ quo propius radici adſtant majora, quæ ramulos ornant minora & anguſtiora & in rubentem parvum mucronem deſinentia. *Floſculi* pentapetali parvi rubentes, cum ſtaminulis concoloribus, ex geniculis ſeu ramulorum ſinubus mediantibus ſive inſidenti-

bus parvis oblongis quaſi caliculis, qui faceſſunt in vaſcula depreſſa oblonga, ima parte viridia, ſuccoſa, ſumma rubentia & bifurcata, horizontaliter rumpentia. Quorum pars inferior folliculum refert membranaceum tenuem, includentem *ſemina* depreſſa fuſco nigricantia; quaterna aut quina: hæc capſulæ pars juncturis ſeu ſinubus ramorum profundiùs inhæret, ut non niſi diſruptis ſeu expanſis ramis eximi poſſit. Seminibus autem omnino maturis & rupto operculo, folliculus inferior exareſcit ut ſemina in quadam quaſi fovea appareant. Superior pars ſive operculum eſt craſſum vireſcens, & ubi folliculo inferiori jungitur nonnihil rubeſcit, cujus ſummitas bifida & quodammodo bifurcata apparet.

PORTULACA *Coraſſavica lanuginoſa Pſyllii folio erectior & elatior, flore dilutiùs rubente. Par. Bat. pr.*

Radix numeroſis capillata fibris, cauliculos promit plures, ramoſos, rotundos, lanuginoſos, pedales & altiores, ex rubro viridantes, quos inconcinno ordine, à ſummo ad imum veſtiunt *folia* anguſta, ſubrotunda, digitalia & ſeſquidigitalia, in mucronem acutum deſinentia, *Pſyllii* foliis

liis quoad formam reſpondentia, aſt aïzoïdea ſeu craſſa & ſucculenta, tenera etiam & propria gravitate ſæpe reclinata. Ad horum exortum, præcipuè verò circa ramorum ſummitates, lanugine copioſa, & quidem in ſpecie minore magis prolixa, pubeſcit. Summitates in plurima folia expanduntur, è quibus abſque pediculis emergunt *flores* phœnicei ſeu coloris in purpura dilutè rubentis, pentapetali, petalis ſubrotundis in parvum mucronem definentibus, cum ſtella lutea ex ſtaminulis conflata inſtar corollæ medium occupante. Hos excipiunt vaſcula ſeminalia parva ſubrotunda, per medium horizontaliter rumpentia, quæ *ſemina* fundunt exigua nigricantia.

PORTULACA *Coraſſavica lanuginoſa procumbens.* Portulaca *Coraſſavica lanuginoſa Pſyllii folio humilior & ſupina, flore ſaturatiùs rubente. Par. Bat. pr.*

Priori congener eſt hæc ſpecies & ejuſdem inſulæ incola. Nativo ſolo vix palmarem excedit magnitudinem, & lanugine ſeu tomento craſſo & villoſo tota obducta eſt. Læto vero & benè ſubacto ſolo commiſſa ſemina, cauliculos producunt,

cunt crebros, dodrantales, ramoſos, rotundos, partìm humi fuſos, partìm erectos, rubentes, lanuginoſos, lanugine ad foliorum exortus copioſè prodeunte. *Folia* viridia, ſplendentia craſſa, ad *Sedi minoris* folia accedunt, ſuperficie vero non æquè rotunda, ſed plana; vix unciam longa, acuminata, crebra & ſine ordine naſcentia, intra folia in cimis expanduntur *flores* elegantiſſimi parvi ſaturate rubentis coloris, *portulaca* vulgari paulò minores, ex quinque ſegmentis rotundis conflati. Subeſt *Calyx* ſeminalis priori ſimilis ſed nonnihil minor, *ſemina* plurima puſilla coloris pulveris pyrii continens, quibus perfectis penitus exareſcit, utraque ſpecies frigoris impatiens, hypocauſto vero culta & radiis ſolaribus expoſita, copioſos flores & ſemina dat perfecta, quibus quotannis renovatur. Pictor flores omnes tetrapetalos malè expreſſit, cum rariùs quaternis, ut plurimùm quinis conſtent ſegmentis.

Datur & alia hujuſce ſpecies, quæ à deſcripta non differt, niſi floris colore luteo.

RIZO-

RIZOPHORA *Zeylanica Scammonii folio ſingulari radice rotunda.* Kathuwala, *Zeylan.* Katu-Kaſiil. *Hort. Mal. Tom. 7.*

Radix rotunda eſt & carnoſa, coloris ex fuſco caſtanei, multis in ſuperficie tuberculis extantibus inæqualis, (Tubera J. B. non malè exprimens) ex quibus demittuntur longa tenuia filamenta. Ex hac prodeunt viticuli tenues, ſarmentoſi, convolvulacei, ſcandentes & vicina quævis amplectentes, pallidè puniceis ſtriis elegantèr virgati. *Folia* ſingularia pediculis biuncialibus & longioribus appenſa, ad *Scammonii* folia forma accedentia, in mucronem autem deſinentia, nervis novem, decem vel pluribus majoribus ex pediculi inſertione, quaſi è centro prodeuntibus & inde in marginem ductis, inſcriptis, minoribuſque tranverſis elegantèr cancellatis. Ad genicula, è regione exortus foliorum, naſcuntur tubera pugni magnitudine, ſuperficie itidem granulata, quæ terram attingentio, radices paritèr agunt. Plantæ hujus mentio fit, in *Miſcellan. German. Decur.* 2. *An.* 3. nomine *Katuwalu*, ſeu *Arachidnæ Indicæ* ſupra

& infra terram glandes proferentis edules gratos & dulces.

SATUREIA *Virginiana, floribus in ſummitate. Hort. Lugd. Bat.* Pulegium *Virginianum, aliis*, Serpentaria *Virginiana. Raii. Hiſt.*

Caules profert nova hæc & rara *Satureiæ* ſpecies, ex fibroſo ceſpite plures, pedales, ramoſos, virides, (niſi ad genicula & ſummitates, ubi ex viridi rubent) *foliis* anguſtis, conjugatis, ſaturatè viridibus, altera parte pallidioribus, *Aſparago Zeylanico*, ſeu *Chamepityi Auſtriacæ Cluſii* ſimilibus, ſeu anguſtioribus, glabris. In ſummis ramulis; qui ſemper in tres dividuntur (veluti *Majoranæ*, *Dictamno* & aliis contingit) capitula profert ſquammata, pallidè virentia, ad quorum baſin circumſtant *foliola* anguſta, inter quæ duo majora, qualia in caulibus conſpicua ſunt. Ex his capitulis eminent *flores* galericulati, galea cordiformi, cum labio trifido, in tres æquales partes diviſo, ut flos tetrapetalus videatur, coloris pallidè purpuraſcentis, labeo interna parte punctis punicantibus aſperſo.

Qui-

Quilibet flos insidet *calyci* oblongo, quinquifido, ex quibus capitula sunt conflata. *Semina* nondum perfecit. *Sapor* subacris & aromaticus, cui amarities juncta est, ad saporem *Serpentariæ Virginianæ* accedens, sed languidior. *Odor* debilis.

Cæterùm hæc planta non est illa *Serpentaria Virginiana* in officinis hoc nomine prostans, quæ vera ac legitima *Aristolochiæ* species est.

SCABIOSA *Africana fructescens rugosis & crenatis foliis, capite rotundo. Par. Pat. pr.* Scabiosa *fructescens Africana maxima.*

Fruticosum hoc *Scabiosæ* Africanæ genus *radicem* habet amplam in crassiores fibras tanquam brachia diductam, multos annos, si per hyemem in hypocaustis conservatur, perennantem. *Caulem* facit ultra humanam proceritatem, rotundum, lignosum instar fruticis, qui in ramos aliquot absque ullo ordine divaricatur. *Folia* quæ ab radice germinant lata sunt, crassa & rugosa, per margines crenata & subinde laciniata, ad *Primulæ veris* folia formâ accedentia. Quæ caulibus & ramis copiosè adnascuntur, minora sunt minùs obtusa, nullis pediculis appensa, inferioribus similia. E ramulorum extremitatibus sese erigunt pediculi pal-

mares & ſeſquipalmares, quorum unuſquiſque *florem* geſtat forma flori *Scabioſæ peregrinæ* ſimilem, aſt longè majorem, coloris in pallido cærulæi, qui ſæpe prolifer eſt, & alium matre longè minorem ex pediculo unciali parit. *Flores* exteriores (uti omnibus Scabioſis Africanis) ampli ſunt & quaſi galericulati. Conſtant vero & fundo fiſtuloſo oblongo, qui in tres lacinias majores expanditur, quarum intermedia maxima eſt & duæ laterales minores; circa tubuli ſeu baſis finem, adſtant & duæ aliæ exiguæ inſtar auricularum.

Altera etiam datur ſpecies humilior, capitulis, rotundis, *floribus* ejuſdem magnitudinis, & formæ, pallidè purpuraſcentis ex cæruleo coloris, aſt elegantioris & paulo ſaturatioris quam in Africana fruteſcente. *Folia* ſaturatiùs virent; inferiora duos pollices lata ſunt & inciſa, è baſi anguſta in obtuſum ambitum tendentia, ad radicem copioſiſſima; quæ ad nodos caulium anguſtiora ſunt, breviora, profundè inciſa quaſique pinnata, bina ſemper è regione. *Caules* plurimos de ſe ſpargunt, non verò lignoſos, quo, atque floribus ſaturatiùs purpureis, foliis magis viridibus & profundiùs dentatis, à majori fruteſcenti differt.

Tota æſtate viget & floret & ſeminibus, ramulis propaginibuſque fæliciter multiplicatur.

SCA-

SCABIOSA *glabra carnosis foliis virentibus, flore ex cæruleo purpureo. J. B.*

Planta, cujus iconem hic exhibemus, proponitur in Par. Bat. prodromo, nomine *Scabiosæ Africanæ perennis dissectis foliis lucidis glabris.* Cum enim è seminibus Africanis succreverit, nec nobis anteà visa fuerit, credidimus esse plantam novam, nec ab ullo auctore descriptam, ideoque illam depingendam curavimus. Posteà verò, cum & alias, quamvis paucas, plantas Europæas è seminibus ex Africa delatis natas observaverimus, statim orta est suspicio, illas omnes originem suam semini Europæo in Africam cum frumento transmisso debere & *Scabiosam* etiam hanc ab aliquo autore esse traditam, unde lectis & collatis inter se descriptionibus, invenimus descriptionem *Scabiosæ glabræ carnosis foliis virentibus, flor. ex cæruleo purpureo J. B.* huic respondere, nisi quòd hæc altiùs multò assurgat, & copiosiora producat *folia*, quod lætiori hortorum Belgicorum solo tribuendum est. Quo circa synonymum J. B. adjecimus, ut nostrum evitet Lector errorem. Cæterùm in lætiori solo folia lucent, in steriliori minùs, sed parùm hirsuta sunt, hinc *Scabiosa*

Africana perennis dissectis foliis subhirsutis flore purpureo. Par. Bat. prodr. quæ prioris tantum varietas est.

SCABIOSA *stellata folio laciniato minor sive maritima C. B. P.* Scabiosa *minor Hispanica Clusii.*

Scabiosa hæc è seminibus ex Lusitania acceptis, senata, à figura & descriptione *Scabiosæ cum pulcro semine minoris J. B.* plurimùm discrepat, licet *Clariss. Raius*, utramque synonymam faciat. *Johannes Bauhinus* enim *scabiosæ* suæ *radicem* simplicem & lignosam, paucis & iis exiguis quidem fibris capillatam attribuit, nostra è contrario nec simplicem nec lignosam, sed ex demissa albarum fibrarum coma conflatam annuam obtinet *radicem.* Nec *foliis* magis conveniunt; tenuitèr etenim dissectis, superiorum *Columbariæ Scabiosæ* modo, pilis obsitis depinxit & descripsit suam *J. B.* huic verò *folia* conjugata, pallidè virentia, inferiora non omninò dissecta, sed in margine profundiùs dentata & in mucronem abeuntia, superiora altiùs incisa seu laciniata; ex horum sinubus conjugato ordine exurgunt ramuli, quorum summitates coronantur *flosculis* pallidè cæruleis, monopetalis in quin-

quinque æqualia ſegmenta diviſis, congeneribus ſimilibus, in globoſum caput collectis, cujus baſin cingunt aliquot viridia foliola, quæ dum ſemina perficiuntur deorſum reflectuntur. Sequuntur *ſemina* more *ſcabioſæ ſtellatæ* umbilico membranaceo rigido, tenui, tranſparente, amplo, quaſi acetabulo coronata, in cujus medio umbilicus alius parvus in quinque aut ſex crenas diviſus, crenis in cuſpidis ſtellatim expanſos terminantibus. *Caulis* palmaris nonnunquam pedalis, rotundus, erectus, pilis obſitus. Planta hæc omnino ſimilis eſt *Scabioſæ Hiſpanicæ majori Cluſii*, creſcendi ſcilicet modo, foliis, floribus & ſeminibus; aſt humilior eſt & omnibus partibus minor.

SCABIOSA *ſtellata humilis integrifolia prolifera.* Scabioſa *Indica prolifera. Schol. Bot. Par.*

E *radice* pluribus longis fibris capillata, aſſurgunt *caules* palmares, ramoſi, ſubhirſuti, *foliis* integris, conjugatis, pallidulis, parùm aut nihil crenatis veſtiti.

Flores obtinet albos aut ſubſulphureos, magnos, ſummo caule & ramulis, abſque pediculis

lis adnatos, quorum floſculi exteriores, qui reliquos ambiunt, majores ſunt, ut in *Scabioſa Africana fruteſcente*. E tubo floris ſeſe exerunt ſtamina brevia, apicibus luteis coronata. Succedunt *ſemina*, brevia, craſſa, circulo membranaceo cincta & in medio ſtellata, inſtar ſeminum *Scabioſæ Hiſpanicæ Cluſii*. Rami conjugato ordine ad ſummitatem caulis exeunt, ubi inſidet flos, & quaſi è flore naſci videntur, unde & prolifera dicitur.

SCABIOSA *Carduifolia annua Bætica minor.* Carduus Sphærocephalus *annuus Bæticus minor. Moris.*

Caulis cubitalis rarius in ramulos divaricatus, in viridi pallens, glaber, rotundus, ſolidus; quem veſtiunt *folia* dodrantem longa, brevibus pilis aſpera, in lacinias profundas diviſa, ſuprà lucida, nigro viridia, ſubtus argentea. *Flores* profert tubuloſos, quinquifidos, purpuroviolaceos, è quorum medio prominet ſtylus concolor, craſſiuſculus, in ſummo bifidus. Capitulum ſphæriceum, laxius, è vaſculis ſeminalibus oblongis, multis ariſtis pungentibus ex herbaceo argenteis, circumvallatis, componitur, quibus ſingulis unicum continetur *ſemen* oblongum, quadratum, utra-

utraque extremitate nonnihil villoſum, ex quo quotannis renovatur planta. *Radix* ſubeſt fibroſa.

SENECIO *Virginianus arboreſcens Atriplicis folio. Raii Hiſt. Floribus albis. Par. Bat. pr.*

Caudice aſſurgit lignoſo tibiæ craſſitudine in plurimos patulos ramulos brachiato, cortice tectos cineritio. *Ramuli* flexiles nonnihil ſtriati, crebris veſtiuntur *foliis* inconcinno ordine adnatis, quæ ex brevi pediculo in oblongorotundam figuram ſeſe extendunt; à medio ad ſummum apicem inciſuris majoribus ſinuata ſunt, coloris ſubglauci & nonnunquam quaſi polline aſperſa, craſſiuſcula, rigida; è petiolo excurrunt tres nervuli, quorum medius major eſt & in alios laterales dividitur. Ex alis foliorum in ſummis virgis oriuntur pediculi ſuſtinentes *flores* parvos, coacervatos, nudos, coloris albidi, qui in pappos evolant. *Clariſſ. Raius* flores luteos huic attribuit, in noſtro arbuſculo ſemper albidos obſervavimus, è Virginia primò in Angliam delata eſt, unde & nos accepimus. Hyemis injuriam facilè tolerat hybernaculo cuſtodita, & quotannis flores profert.

SENECIO *Africanus altiſſimus Blattariæ vel Hieracii folio. Schol. Bot. Par.* Senecio *Africanus maximus folio Dipſaci laciniati. Par. Bat. Pr.*

Inſigni feracitate & copia è delapſo ſemine pullulans luxuriat in hortis noſtris hæc *Senecionis* ex America delati ſpecies. *Radice* nititur plurimis fibris capillata, quæ *caulem* protrudit bipedalem & aliquando proceriorem, rotundum levitèr ſtriatum, digitum craſſum, nonnunquam glabrum, nonnunquam breviſſimis pilis hinc inde præditum. *Folia* ima *Blattariæ* vel primis *Dipſaci laciniati* foliis ſimilia ſunt; quæ cauli & ramis hærent digitum longa, pollicem lata, *Sonchi laciniati* in modum crenata & lacinitata, in acumen tendentia. Ramorum ſummitates exornant capitula plurima oblonga viridia in imo craſſa ſeu ventricoſa, ut *Sonchi* capitula, quibus & magnitudine ferè acceduut, quæ in villos ſummo ſubſulphureos ſeſe expandunt, abſque ullis in ambitu petalis. *Semina* ſequuntur parva pappeſcentia. *Sapor* foliorum primò herbaceus eſt, poſtea aliquid cuminacei relinquit, ſimilis ſapor & magis cuminaceus etiam percipitur in *Senecione Africano folio trinervio.*

SER-

SERRATULA *Virginiana foliis rigidis.* Serratula *non laciniata Sutherlandi.*

A *Serratula J. B.* ſequentibus differt. 1. *Caulibus* aſſurgit altioribus. 2. *Foliis* latioribus rigidis ad ambitum ſerratis, vel nullis vel pauciſſimis laciniis diſſectis. 3. *Floribus* ex ſquamato oblongo capite rubris, quos cingunt *petala* rigida ſaturato rubore nitentia. 4. *Radice* longa craſſa.

SESELI *maritimum Scoticum humile foliis Imperatoriæ Flor. Bat.* Imperatoriæ adfinis *umbellifera Scotica. Sibald. Prodr. & Sutherl. Hort. Edinb.* Apium *Scoticum &* Apium *marinum quibuſdam Newtoni. Raii Hiſt.* Liguſticum *humilius Scoticum maritimum, ſeu* Apium *maritimum dulce Scoticum. Plukenet.*

Plantæ hujus iconem exhibet *Plukenetius Tab. 96.* Sed cum in ea flores deſint, perfectiorem hic proponere placuit, nulla addita deſcriptione; hæc enim in Hiſtoria Plantarum *Raii lib. 9. pag.* 447. inter *Apii* & *Petroſelini* ſpecies videre eſt. Nos ob ſeminum cum *Seſelibus* convenientiam, *Seſelios* aut *Siſeris* familiæ inſerendum duximus. Cæterùm dubitat *Clariſſimus Plukenetius*, an ſit *Liguſticum* in

Alpibus Liguriæ vulgò *Imperatoria* vocatum *Cæſalp. Libanotis Apii folio ſemine aſpero C. B. P.* & *Roſmarinus foliis Selino ſimilibus ſerratis, Belli*, cui in epiſtola prima ad *Cluſium Libanotis legitima Theophr.* videtur, & qui vulgo σκοτόσμεχον & ni fallatur, *ſiler Creticum* à quibuſdam perperàm vocari aſſerit. Verùm ſupra dictas plantas invicem eſſe diverſas, & *Seſeli Scoticum* ab illis etiam differre in multis, illarum deſcriptionibus cum *Seſeli* noſtro diligenter collatis evinci poſſe opinor. *Cæſalpinus lib. 7. cap 46.* inquit, *folia* habere figuram herbæ *Sanctæ Mariæ*, hoc eſt, *Menthæ corymbiferæhortenſis C. B.* ſed magis in acutum deſinentia magiſque ſerrata: *Caulem* cubitalem altioremque: *Semina nigra.* *Seſeli* verò *Scoticum* (ut nihil de *foliis* dicamus) cubito minor eſt, nedùm altior; *Semina* ſunt citrini fuſci coloris, non nigri. A *Libanotide* etiam *Apii folio ſemine aſpero C. B.* ſeu *Roremarino foliis ſelino ſimilibus, Belli*, differre videtur, *radice* alba, cum illa è contrario *radice* cortice nigro tecta firmatur. Neque thus maxime olere obſervatur hujuſce *radix*, quod *Bello* plantam ſuam legitimam *Libanotidem* eſſe perſuaſit.

SE-

SESELI *Pyrænaicum Thapſiæ facie Dni. Fagon. Schol. Bot. Pariſ.*

Ex *radice* recta, craſſa, paucis fibris donata, *caules* profert cubitales & ſeſquicubitales, ſtriatos, glabros, medulla fungoſa farctos, in ramos ſubinde diviſos. *Folia* quæ è radice exeunt longis inſident pediculis carinatis, concavis. Sunt autem prima viridia, glabra, ſequentibus latiora, & in breviores multò coſtas diviſa, cætera anguſta, tenuiùs diſſecta, *Thapſiæ carotæ* folio accedentia, in coſtas ſeptem vel octo diviſa, lobulis ſeu pinnulis ad pediculum, ubi exeunt coſtæ, more *Cari* quaquaverſum donata. Summitates caulium & ramulorum *umbellis* amplis coronantur, quarum baſes ſeu radiorum exortus, uti & radios partiales angunt *foliola* ſeu filamenta tenuiſſima. *Flores* parvi ex albo flaveſcentes, quos excipiunt *ſemina* bina ſtriata, oblonga, pallida, *Apii* ſeminibus ſimilia at majora, *Saporis* fervidi, qui linguam & os diu vellicat & adurit. Plantam hanc ex montibus Pyrænæis erutam debemus *Doctiſſim. Tournefortio.* Eandem etiam (quantum ex ſemine & primis inde natis foliolis judicare licet) habuimus munere *Clariſſ. Viri Dni Joh. Bapt. Triumfetti* Profeſſoris Bo-

tanici Digniſſimi in Sapientia Romana nomine *Apii montani Carui facie.*

SINAPI *Indicum maximum Lactucæ folio. Schol. Bot. Pariſ.*

Caules erigit bipedales & altiores, ramoſos, glabros, alba medullâ farctos, quibus adhærent *folia* alterna lata, glabra, pinguia, ex luteo virentia, *Lactucæ* nonnihil ſimilia, per margines levitèr crenata; inferiora pediculis appenſa, ſuperiora anguſtiora & minùs crenata. Verſus ramulorum extremitates ad ſpithami longitudinem prorumpunt *flores* tetrapetali lutei, calycibus quadrifoliis laxis & petiolis ſemiuncialibus ſuffulti, quos excipiunt *ſiliquæ* bicapſulares teretes, craſſiuſculæ, erectæ, ſemidigitum longæ, in mucronem cum apice fuſco terminantes, quæ *ſeminibus* protuberantibus nodoſæ & quaſi articulatæ apparent. Totius plantæ *ſapor* acris, *odorque* fragrans rapaceus inſtar *ſinapeos.*

Idem *Foliis anguſtioribus. Flor. Bat.* Sinapi *Indicum Lactucæ folio minus, ſeu anguſto profundiùs crenato.*

Minus anguſtius & gracilius eſt præcedenti. *Flo-*

Flores pallidiùs flavent; *folia* profundiùs & frequentiùs ſunt crenata, & magis glauca; *ſiliquæ* breviores & anguſtiores itidem apiculatæ.

SIUM *minimum umbellatum aquaticum. An* Sium *aquaticum pumilum ferulaceis foliis. Moris Umbell.?*

Spithamum vix excedit. *Folia* fert *ferulacea* tenuiſſima & anguſtiſſima fere capillacea, pediculis in longum & latum folliculum diductis, qui *caulem* amplectuntur & ramulos ex illorum nodis exeuntes aliquouſque involvunt. *Cauliculi* in plures ramos teneros, viridès, patulos brachiantur, quorum ſummo inſident umbellæ parvæ. *Floſculi* perexigui propemodùm muſcoſi quinque petalis anguſtis acutis compoſiti & multis longis exiguis ſtaminibus donati, quibus ſuccedit *ſemen* parvum breve, ſtriatum. *Radix* turbinata in plura capitula extuberat, & ceſpitis nodoſi inſtar eſt, tenuium fibrarum comam demittentis. A *Sio minimo Raii in Hiſt.* & *Moriſoni plantarum umbelliferarum diſtributione novâ* plurimum differt.

STA-

STAPHYLODENDRON *Africanum folio ſingulari lucido Par. Bat. prodr.*

Staphylodendri ſeu *Piſtachiæ ſylveſtris* ſpecies duæ ab auctoribus traditæ ſunt ; *Prima* Germaniæ & Italiæ udis humidiſque gaudet locis, *Altera* Virginiæ eſt incola. *Tertia* nobis hic exhibita in Promontorio Bonæ ſpei fruticat ad altitûdinem ſex ſeptemve pedum, *caudice* brachium craſſo, in plures ramos diviſo. Hæc numeroſa veſtiunt *folia*, non pinnata nec terna uti cæteris ſpeciebus, ſed ſingularia, eaque rigidiuſcula, alterno ordine pediculis breviſſimis adhærentia, unciam lata, vix duas longa, ſubrotunda, mucronata ; parte prona colore obſcurè viridi ſplendent, ſupina brevi lanugine ruffâ, ad nervos & margines magis conſpicuâ, pubeſcunt, uti & ſurculi tenuiores. *Flores* circa faſtigia erumpunt ad foliorum exortus, pediculo unciali aut breviore ſuffulti, pentapetali, parvi, albidi & ubi contabeſcere incipiunt obſoletè ſpadicei, petalis retroflexis, ex parvo incano calyculo emergentibus. His ſuccedunt veſiculæ pentagonæ, in quibus capſula rotunda claudens quatuor *ſemina* ſtrictè juncta, oblonga, dura, ſulco per longitudinem inſtar Dactyli inſcripta. In hybernaculo ab hy-

hyberno frigore ſubductum lætè viget apud nos & flores quotannis profert.

STRAMONIA *Coraſſavica humilior Hyoſcyami folio. Par. Bat. pr.* Datura *Hyoſcyami folio vulgò.*

Locis aridis & incultis Indiæ occidentalis frequèns eſt hoc *Stramoniæ* genus, partium omnium conformatione congeneribus ſuis reſpondens, humilius tamen & ubi appropriatum ſolum nactum eſt, multò ramoſius. *Caule* aſſurgit pollicem craſſo, cubitum alto, in multos ramos dirempto, obſcurè purpureo colore tincto. *Folia*, Hyoſcyami ſeu potiùs *Solani veſicarii* antiquorum ſunt æmula, latiora tamen & in margine ſinuata quaſique criſpata, pallidè virentia, tactu mollia & averſa parte incana. [quæ ex ſemine in Coraſſavia nato creverant, omninò erant incana] Ex ramorum ſinubus prodeunt *flores* externà facie obſoletè purpuraſcentes ſeu incarnati, interna albido colore perfuſi, fundo punicante. Medium occupant quinque ſtamina albicantia candidis farinaceis apicibus ornata, inter quæ eminet ſtylus in capitulum ſubviride rotundum protuberans. Baſi floris cohæret *calyx* oblongus viridis, pentagonus,

in quinque cuſpides deſinens, qui flore defluente & grandeſcente fructu expanditur & ſurſum fertur, fructuſque baſi umbilici ſeu pilei inſtar inſidet. Cæterùm *fructus* rotundus eſt, & robuſtis aculeis pungentibus undique armatus, cui ſubeſt *calyx* foliaceus retroflexus; in quatuor partes dehiſcens, aſt in duo tantum loculamenta, quæ *ſemina* fundunt nigra ſuperficie rugoſa. *Sapore*, *odore* & viribus cæteris hujus familiæ ſpeciebus conſimilis eſt.

TITHYMALUS *Coraſſavicus myrtifolius flore coccineo mellifero.*

Ad *Tithymalorum* familiam referendam eſſe hanc plantam Americanam teſtantur, cum *conceptacula ſeminalia*, è tribus loculis conſtricta, totidem *granula* includentia, tum *lacteus* & *acris ſuccus*, qui ex ſingulis plagis inflictis ſtillat. Profert autem *caules* plures ramoſos, olerinæ pennæ craſſitie, glabros, nigro virides, ſucculentos, quibus per interſtitia digitalia alternatim adſtant *folia* abſque pediculis, myrtiformia, craſſa, unciam cum ſemiſſe longa, vix unam lata, caulibus concoloria. Ex ſummitatibus caulium prodeunt *flores* terni, quaterni plures aut

aut pauciores coloris coccinei, petiolis breviſſimis inſidentes, florem papilionaceum nondum expanſum, vel quodammodo caput aviculæ roſtrum aperientis exprimentes; è baſi enim craſſiori tanquam capite, in oblongum anguſtum mucronem quaſi roſtrum terminantur; inferiora ſegmenta in longum porrecta invicem connivent, & roſtellum aviculæ inferius exprimunt. Ex hujus medio ſe exerunt ſtamina multa hirſuta, ſpadicea, cum ſtylo longiore coccineo, linguam exertam referente. Pars ſuperior ſeu ſegmentum ſuperius, galeam quodammodo referens protendit ad medium uſque ſegmenti inferioris. *Flos* ea parte qua petiolo adhæret, nonnihil vireſcit, cæteris partibus elegantiſſimi coccineo colore nitentibus. Succedunt *fructus* parvi, trigoni, tribus *granulis* referti, more congenerum.

TRACHELIUM *Alpinum floribus conglomeratis, foliis Aſſarinæ rigidis & hirſutis.* Campanula *Alpina ſphærocephalos pratenſis flore conglomerato, Aſſarinæ foliis rigidis & hirſutis. Schol. Bot. Par.*

Radice firmatur numeroſis fibris longis capillata. *Folia* quæ ab illa exeunt digitalibus inſi-

dent pediculis hirtis, ſubrotunda in mucronem deſinentia, ad *Violæ* folia quoad formam accedentia, circa margines crenata & veluti criſpa, hirſuta, aſpera. Superiora ſubrotunda abſque pediculis ad interſtitia uncialia & biuncialia, ſitu alterno, cauli appoſita. *Caules* erigit dodrantales & altiores, rotundos, rigidos, hirſutos. In ſummitate & foliorum alis ſedent *flores* plures ſimul conferti abſque pediculis, erecti in cæruleo purpurei, in quinque lacinias acutas, profundas diſſecti, ſtylo intùs oblongo trifido. *Calyci* itidem quinquifido longo acuto inſident, & flores *Trachelii flore conglomerato C. B.* referunt. *Vaſculum ſeminale* ad floris fundum ſitum, in tria loculamenta, more congenerum, dividitur.

TRIBULUS *terreſtris major Coraſſavicus. Par. Bat. prodr.* Tribulus *terreſtris Americanus Chamæciſti flore, fructu ſpinoſo maximo. Breyn. prodr.* 2.

Tribuli hujus Americani iconem propoſuiſſe ſufficiet, omnibus enim partibus *Tribulum terreſtrem J. B.* adeo refert, ut ab hoc ſola partium magnitudine diſcrepat. Annuus quoque eſt, nam

nam poſt florum ſeminumque defluvium quotannis interit. E confinio ſuperioris *Tithymali* invehitur, ſiccaneum quippe pariter amat, lociſque ſoli expoſitis lætatur.

VALERIANELLA *Coraſſavica ſemine aſpero viſcoſo. Par. Bat. prodr.* Taludama *Hort. Mal. tom. 7.*

Novalibus & ſaccharetis Coraſſaviæ ſponte proventu oritur, atque è ſeminum ſatu in hortis noſtris fælicitèr adoleſcit. Reptat *radice* alba fibroſa pallida, ex quâ emergunt *cauliculi* multi ſeſquicubitales, ramoſi geniculati, in viridi ruffeſcentes nonnihil piloſi teneri, primùm erecti, poſtmodùm ubi increverunt, in terram reclinati. His hærent *folia* molicella ſubhirſuta, ſubtus nervoſa, pallida, ad ambitum ſinuoſa velutique anguloſa, & ad ſingulos articulos conjugata, quorum alterum ſuo oppoſito magnitudine cedit. Inferiora cum *Blito albo* quidpiam ſimilitudinis habentia nituntur pediculis longis, & terminantur in rotundum aut ſaltem obtuſum; ſuperiora inferioribus ſenſim minora, nullos aut breviſſimos habent

petiolos, & in parvum mucronem abeunt. Cacumina ramorum promunt tenues pedicellos ritu congenerum, ſuſtinentes *floſculos* exiguos purpureoincarnatos pentapetaloidæos. Singulis ſuccedunt *ſemina* nuda, craſſa viſcoſaque hirſutie obſita, oblonga hexagona coloris herbacei, quæ è ſtrictiori baſi in obtuſum craſſiuſculum caput turbinantur. Q. An ſemina bina conjuncta poſt ſingulos flores proferat, & an non umbelliferis conjungi debeat?

VALERIANELLA *Zeylanica paluſtris repens, Hederæ terreſtris folio, ad radicem florida.* Coeagen *Hort. Mal. tom.* 10.

E *radice* fibroſa albente multos ſpargit viticulos, tenues, longos, humi procumbentes, crebris geniculis interceptos; è geniculis exeunt *folia* plerumque bina ex oppoſito, pediculis triuncialibus & longioribus inſidentia, circinatæ ferè rotunditatis, argutè crenata, ſaporis acris, ſubdulcis & aromatici. Ibidem pariter erumpunt petioli plures craſſiuſculi, unciam dimidiam longi ſuſtinentes *floſculos* ternos, parvos, vix conſpicuos, ex quinque petalis exiguis purpuraſcentibus conſtructos; quorum unicuique ſubſidet

fructus

fructus depreſſus bifidus, qui in duo *ſemina* (more umbelliferarum) facilè dehiſcit; ad fructuum baſin adſtant duo foliola anguſta, quaſi eſſent theca bivalvis ſeu calyx. Caulium genicula terram attingentia, novas demittunt radices.

Eadem *Coraſſavica Nymphææ minoris folio.*

Hæc à priori diſtinguitur *foliis* longioribus & paulò craſſioribus, *floſculiſque* herbaceis; cætera conveniunt.

Utraque ſpecies in Par. Bat. prodr. *Aſſarinæ* nomine proponitur. Floribus, ſeminibus & creſcendi modo, cum *Cotyledone aquatica J. B.* conveniunt, quæ pariter *Valerianella paluſtris Cotyledonis folio*, denominanda eſt, ut nos primò monuit *Dnus. Sherard.*

VALERIANELLA *altera nudo umbilicato & lævi ſemine Columnæ.*

Hæc planta à *Fabio Columna* deſcripta eſt, ejus vero cyma ſeu ramuli pars ſuperior tantum icone expreſſa, eadem tabula cum *Valerianella ſemine ſcabioſæ ſtellato & hirſuto*, unde nos operæ pretium duximus ejus figuram integram ſtudioſo Bota-

Botanophilo exhibere, illumque ad descriptionem *Columnæ* satis exactam relegare.

VERONICÆ SIMILIS *fruticosa Curassavica Teucrii foliis, flore galericulato. Par. Bat. prodr. Violæ surrectæ latiore folio species, ex Cod. Benting. Pluk. Tab.* 234. *An* Verbena *fruticosa Teucrii foliis?*

Radix è numerosis constat fibris. *Caules* ramosi anguloſi, tenues, *foliis* ut plurimùm ex opposito binis vestiti, brevibus pediculis suffultis, quæ ex lata basi in mucronem tendunt viridia, lucida, per margines crenata, *foliis Chamedryos* seu *Teucrii vulgaris* figura & magnitudine æqualia. *Flores* in summitatibus caulium quasi in spicam rariorem disposiți, pentapetaloidæi, quodammodo galericulati, ampli, pallidè purpurascentes, cum staminibus nigro puniceis. *Capsula* seminalis oblonga est, anguloſa, lineisque albescentibus striata, in quinque inermes spinulas desinens. *Semen* nondum vidi. Prodiit ex seminibus Curacao delatis in Horto *Fageliano*. Icon. *Loquiltic Hernandez pag.* 382. huic non adeò dissimilis.

VER-

VERONICA *Americana erecta fruteſcens & ramoſa folio Verbenæ. Par. Bat. prodr.*

In ſolo lætiori *caulem* profert cubitalem & altiorem, ligneſcentem, anguloſum, glabrum, *foliis* ad interſtitia duarum triumve unciarum binis, nonnunquam ternis, veſtitum. *Folia* autem pediculis brevibus appenſa, ab anguſto principio in latitudinem ſeſquiuncialem expanduntur & in mucronem acutum faſtigiantur, digitum ferè longa (inferiora intellige) nervis inſcripta, & per margines rarioribus inciſuris, à media ſcilicet folii parte ad mucronem uſque denticulata; altera medietas pediculum verſus linea ut plurimùm terminatur æquali. E foliorum alis exeunt ramuli longi, foliis minoribus donati, è quorum ſinu prodeunt *flores* bini vel terni petiolis brevibus, tenuiſſimis, & *calyci* quadrifido inſidentes, tetrapetali, ad ungues juncti, parvi, albentes, cum ſtaminibus in medio. Sequuntur vaſcula ſeminalia parva, bicapſularia, acuminata, in breve filamentum abeuntia, quæ *ſemina* claudunt minuta. *Radix* fibroſa eſt. Ex inſula Curacoa delata eſt.

VERBENA *altiſſima Americana ſpica multiplici, Urticæ foliis anguſtis, floribus cæruleis. Par. Bat. prodr.*

Ereſtibili multiſque fibris conflata *radice* virgas emittit quadrangulas, ſtriatas, geniculatas, ſex ſeptemve pedes altas; quorum genicula veſtiunt *folia* conjugata, facie & textura foliorum *Urticæ* aſt anguſtiora, quæ palmæ latitudinem, ſpithami longitudinem interdum excedunt, nunc integra, nunc ad baſin una alterave lacinia diviſa. Ex horum ſinu utrinque proſurgunt ramuli, quorum ſummitates in multiplices florum ſpicas, ſeu jubas floridas, quadrangulas, ſtrictè invicem junctas digitum longas, jucundiſſimo adſpectu terminantur. Cæterùm *floſculi* ſunt purpuro-cærulei, puſilli, in imo tubuloſi, in ſummo in quinque ſegmenta æqualia ſecti, quos excipiunt *ſemina* quaterna oblonga, fuſca, in quinquifidis calyculis.

VICIA *Lathyroides purpuro cæruleis floribus. Sutherland.*

E *radice* pluribus fibris capillata, perenni, *viticulos* ſpargit copioſos infirmos, humi ſtratos, an-

anguloſos, glabros, in ſolo lætiori dodrantales, crebris geniculis interſtinctos. *Folia* quæ primò erumpunt & in caule inferiora, glabra, ex unica tantum pinnarum conjugatione; ſuperiora, ex tribus quatuorve pinnulis ad mediam coſtam annexis, compoſita ſunt, & in capreolum terminatur. E regione foliorum prodeunt *flores* ſolitarii, pediculo breviſſimo inſidentes, parvi, oblongi, dilutè purpurei, quibus ſuccedunt *ſiliquæ* uncia longiores, erectæ, nigræ, glabræ, ſeptem octo vel decem *ſemina*, parva, ſeminum ſinapeos magnitudine, anguloſa, fuſca; è Scotia miſit *Dnus Sutherlandius*.

VIRGA AUREA *Novæ Angliæ lato rigido folio. Flor. Bat.* Virga aurea *ex Nova York foliis Symphyti majoris hirſutis. Schol. Bot. Pariſ.*

Quamplurimæ *Virgæ Aureæ* ſpecies, è Virginia & Nova Anglia tranſportatæ Belgarum hortos hoc tempore mirè exornant, quarum caulium cacumina, ea florum ſerie ac copia luxuriant, ut harum ramuli corollæ potiùs è plurimis contextæ floſculis quàm genuini flores videantur. Hanc quam impræſentiarum deſcribere animus eſt, *radice* conſtat multis fibris albicantibus, & in terra

latè ſe diffundentibus, ex qua prodeunt *folia* plurima, pedalia, palmum lata, in mucronem deſinentia, ſubviridia, tactu aſpera, rigida, pluribus nervis inſcripta, ſubinde in margine denticellis inciſa, pediculis dodrantalibus inſidentia. *Caules* gerit multiplices, firmos, rotundos, ſtriatos, craſſos, quos ambiunt *folia* cæteris minora magiſque acuminata, baſi caulem quaſi amplectentia; ex horum alis verſus ſummitates exeunt ramuli frequentes in alios rurſus ſubdiviſi, ſuſtinentes *flores* inſtar herbæ *Doriæ* radiatos, luteos, paniculatos, in pappos evaneſcentes.

VIRGA AUREA *Canadenſis Aſteriſci folio.*
Virga Aurea *Canadenſis Scrophulariæ folio. Acad. Reg. Pariſ.*

Florum, foliorum, cæterarumque partium ſtructura, adeo accedit ad *Aſteriſcum autumnalem Cornuti* hæc planta, ut niſi ſolo florum colore aureo ab illo diſtaret, *Aſteriſcus* potius quàm *Virga Aurea* nominata fuiſſet. Quamquàm inter *Virgas aureas*, *Aſteres* & *Aſteriſcos*, nulla potior intercedat differentia, quam florum color & amplitudo. Aſſurgit autem ex fibroſa *radice* ſurculis multis bicubitalibus valdè ramoſis, ad quo-

quorum nodos hærent *folia* alternatim diſpoſita *Aſteriſco* paria, coloris *Scrophulariæ* inſtar in fuſco viridantis. *Flores* ad foliorum ſinus faſciculatim ramulos ornant, lutei, diſcoidei, radiati; quos *ſemina* ſequuntur floccoſa. Culturæ hyemiſque patientiſſima eſt, ſingulis annis ſub veris tempore ex reſtibili radice repullulans, & tàm ſeminibus quàm propaginibus ſeſe multiplicans. *Odor* herbaceus eſt, *ſapor* ingratus, amaricans, veluti *Scrophulariæ.*

VIRGA AUREA *omnium minima floribus maximis.* Virga Aurea *omnium minima Hort. Reg. Pariſ.*

Hujus *folia*, ex longis carinatis pediculis ad radicem in orbem congeſta, anguſtiora & breviora ſunt quam in vulgari, glabra, minimè rugoſa ſeu corrugata, ad margines ſerrata, multiſque cancellatis venulis, altera præſertim parte conſpicuis, inſignita. *Cauliculi* inter folia rectè aſſurgunt & circa ſummitates in tres quatuorve ramulos diviſi, cæteris ſpeciebus multo breviores ſunt & palmæ longitudinem vix attingunt. Unuſquiſque ramulus *flore* luteo magno, ex calyce oblongo viridi ſquammato prodeunte, coronatur.

Plantula enim hæc cæteras ſpecies congeneres omnes florum amplitudine ſuperat; adeò ut quod cauliculorum proceritati deceſſiſſe, id florum magnitudini acceſſiſſe videatur. Ad hortorum areolas exornandas, ob ſui humilitatem valdoperè expetitur.

XANTHIUM *Luſitanicum ſpinoſum. Par. Bat. prodr. in Append.*

Hanc plantam *Clar. Dno Turnefortio* debemus, qui primò hoc nomine in Belgium miſit. Oritur vero è *radice* ſimplici pluribus fibris capillata, quæ *caulem* trudit bicubitalem firmum, ramoſum, glabrum, viridem. *Folia* glabra, lucida; inferiora ad ramorum exortus, pediculis biuncialibus donantur, ſupernè viridia, parte prona glauca ſeu potius incana, nervo per medium excurrente coloris flaveſcentis; ex anguſto principio in amplitudinem duorum digitorum extenduntur, una alterave ex utroque latere lacinia majore ex oppoſito inciſa, ſummitate in longum anguſtum mucronem producta, quæ haſtæ cuſpidem in nonnullis præ ſe ferunt ſeſquidigitum longa. Quæ cir-

ca ramulorum cacumina proveniunt, anguſtiora ſunt & breviora multò, nec adeò crebris laciniis inæqualia, ſed maximam partem tantum cuſpidata. Ad horum exortus parte terram verſus ſpinis acutiſſimis armatur *caulis*, ex albo flaveſcentibus, trifurcatis ſeu ternis ex eodem centro ortis, ſubinde brevi petiolo ſuffultis, tergeminis plerumque ad eundem exortum. Ad foliorum ſedes circa ſumma, ut & in ipſis ramulorum cimis oriuntur parvi muſcoſi globuli, in flavo viridantibus villis quaſi floſculis obducti, qui augeſcentes in oblonga capitula *Xanthii minoris* æmula abeunt; hæc verò rigida & pungentia non ſunt, ſed ſpinulis ſeu villis hamatis tenuioribus & mollioribus obducta. Unaquæque *lappa* in duos loculos totidem grana continentes diſtinguitur more congenerum.

FINIS.

LEUCOIUM Africanum hirſutum, Coronopi folio, flore cæruleo, ſiliqua plana longiſſima.

LEUCOIUM latifolium foliis ſerratis, flore luteo. Fortè ad Heſperides referendum.

LILIUM Javanicum maximum umbellatum album, foliis erectis & craſſioribus.

LINARIA Africana Telephii folio, flore purpureo & luteo.

LINARIA folio Geniſtæ glauco, flore luteo.

LYCHNIS minima ſupina, folio viridi anguſtiſſimo, flore coloris herbacei. Schol. Bot. Pariſ.

LYCHNIS viſcoſa Africana anguſtifolia, flore amplo albido, interdiù ſe contrahente, & in viridem obſoletum colorem ſe tranſmutante.

MARRUBIUM Africanum rotundifolium flore purpureo.

MALUS Granata Zeylanica ſpinoſa flore luteo.

MANGABIBA.

MASSANILIA major.

MELIANTHOS Hyſiquanenſis minor fœtidus.

MERCURIALIS Africana dicoccos, folio Violæ tricoloris.

MIMOSA maximè ſentiens latifolia ſpinoſa.

MIMOSA ſiliquis latis hirſutis, articulatis.

MOMORDICA Zeylanica major.

NARCISSUS hexagonus Zeylanicus flore odorato albo.

NARDUS Americana procerior foliis cæſiis Plukenet. Tab. 101.

NEPETA radice tuberoſa Luſitanica, ſpicata flore purpuro-cærulæo.

ONOBRYCHIS ſiliqua articulata glabra, flore albo. *Onobrychis* ſiliqua clypeata lævi. B. prodr.

OROBUS Hyſiquanenſis ſiliqua depreſſa alba, flore obſoletè purpureo. *Falcata* Rivini.

OXYS Africana folio & flore parvo, radice Aſphodeli.

PEN-

PENTAPHYLLOIDES Ulmariæ folio.
PEPO Zeylanicus reticulatus & ſulcatus, ſemine nigro.
PHASEOLUS Barbadenſis erectior ſiliqua anguſtiſſima, tinctorius.
PHASEOLUS Africanus minor flore luteo, ſemine nigro.
PHASEOLUS Africanus minor ſempervirens, flore rubello.
POLYPODIUM Cambro-Britannicum.
PORTULACA ſpinoſa lanuginoſa arboreſcens Americana.
PORTULACA Africana procumbens polyanthos flore luteo.

RHUS Africanum trifolium.
RICINUS Cotini folio Americana.
RIZOPHORA caule alato rubente folio ſingulari.
ROSA Moſcheutos Cornuti.

SCABIOSA Eriocephala foliorum ſegmentis anguſtioribus Luſitanica.

SCROPHULARIA Luſitanica magno flore, foliis diſſectis. An Sambuci folio Park?

SCUTELLARIA Americana latifolia.

SENNA ſpuria mimoſæ folio, flore maximo, ſiliqua ſingulari.

SERRATULA Noveboracenſis maxima, fol. longis Serratis.

SIDERITIS Virginiana flore albo anguſtifolia.

SINAPISTRUM Indicum folio glabro, ſiliqua hirſuta.

SOLANUM Africanum incanum arboreſcens pomiferum ſpinoſum, folio integro.

SOLANUM tinctorium Zeylanicum minus. *Baſella* Malabarorum.

SOLANUM Barbadenſe racemoſum minus tinctorium, Circeæ foliis mollibus incanis. Pluk.

SONCHUS maritimus anguſtifoliis. C. B. prodr.

STA-

STACHYS fibroſa radice, folio Betonicæ incano.

TITHYMALUS Africanus minor folio Hyperici.

TITHYMALUS arboreſcens ſpinoſus Amboinenſis. *Ligularia* Rumphii.

TITHYMALUS arboreſcens ſpinoſus Zeylanicus foliis laurinis. *Elacalli.*

TITHYMALUS Curaſſavicus foliis Atriplicis variis.

VALERIANELLÆ cognata, folio Cotyledonis. *Colytedon* aquaticus J. B.

VERBENA Scutellariæ foliis diſpermos Americana. Pluken. Tab. 70.

VERONICA Virginiana altiſſima ſpica multiplici alba.

VERONICA ſpicata flore purpureo. Moris.

VIBURNUM Americanum odoratum, folio Urticæ, floribus miniatis. H. L. B.

VIRGA aurea floribus albis Americana, folio Bellidis ramoſæ Americanæ.

XERANTHEMUM Africanum latifolium lanuginoſum. Rectiùs forſan *Gnaphalium* &c.

Sciat Lector Benevolus, Nomina hæc tabulis delineatis memoriæ tantùm gratiâ fuiſſe adſcripta, quæ Auctor celeberrimus pro arbitrio ſuo mutâſſet & emendâſſet, nec non deſcriptarum ſynonyma adjeciſſet. Cæterùm illorum Catalogum hac de cauſa ſubnectendum duxi, ut hujus operis inſtitutum, & quales fecerit progreſſus, Botanophilis innoteſceret; magna ſcilicet ſpe allectus, Celeber-

berrimam Academiam Lugduno-Batavam alioſve Mæcenates, ad tam egregium opus proſequendum & ad finem perducendum ſumptus neceſſarios ſuppeditaturos.

FINIS.

ACER
Virginianum.

ALCEA *minor*
maritima tenui folia
procumbens.

ALCEA Coraffavica
Melonis folio.

ALCEA Cretica
hirsuta parvo flore
foliis lobatis.

ALSINE *Americana Nummulariæ foliis.* p. 11.

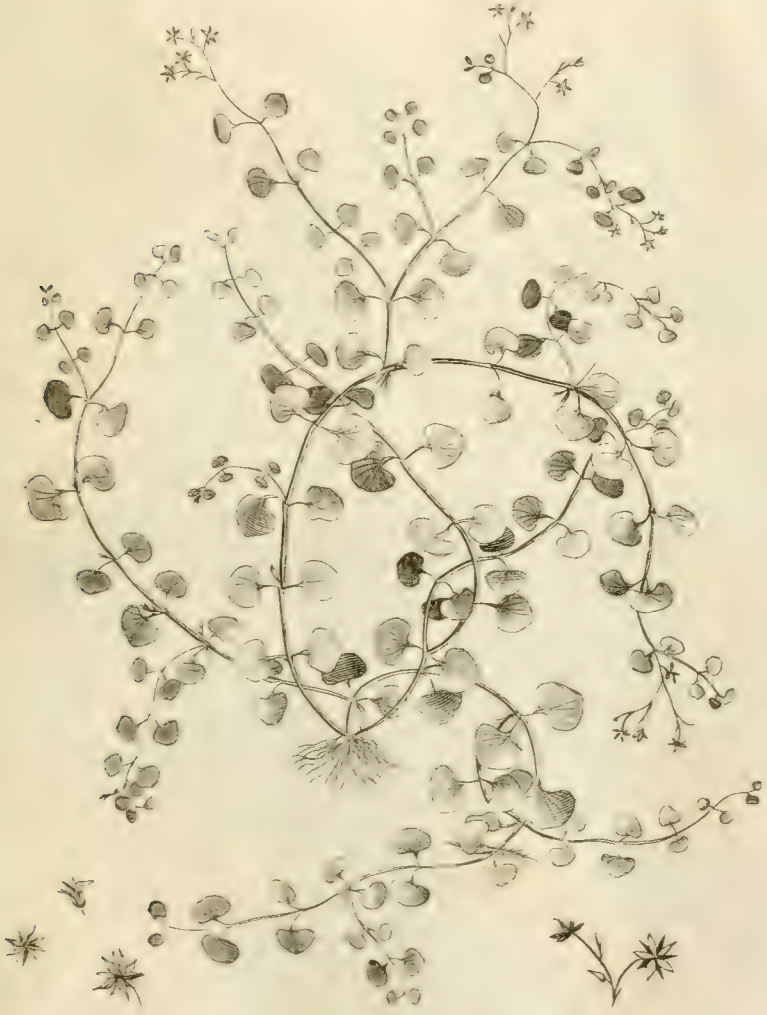

ALSINE *Alpina glabra.* *p.* 12.

6

Amaranthoides
Serrugineum.
p.18.
Amaranthoides
foliis polygoni...
p.17.
Amaranthoides
gramineo folio.
p.17.
AMARANTHOIDES
Corassavicum
humile
Cepeæ folio.
p.15.

ANEMONE
Virginiana.

ANTHIRRHINUM *Lusitanicum.* p.18.

APOCYNUM
Salicis folio
lato.

APOCYNUM Salicis folio angusto.
11
p. 24.

APOCYNUM
Americanum
Chamæneriifoliis.

ARUM
Zeylanicum
maximum.

ARUM Zeylanicum trilobato folio humilius et minus.

p.-8.

ARUM
polyphyllum
caule scabro
punicante etc.

p. 5.
ASTER novæ Angliæ
Linariæ foliis chamæmeli
floribus.

ASTER.
Virgæ aureæ facie
foliis undulatis.

ASTER
Novæ Angliæ
altissimus
hirsutus etc.

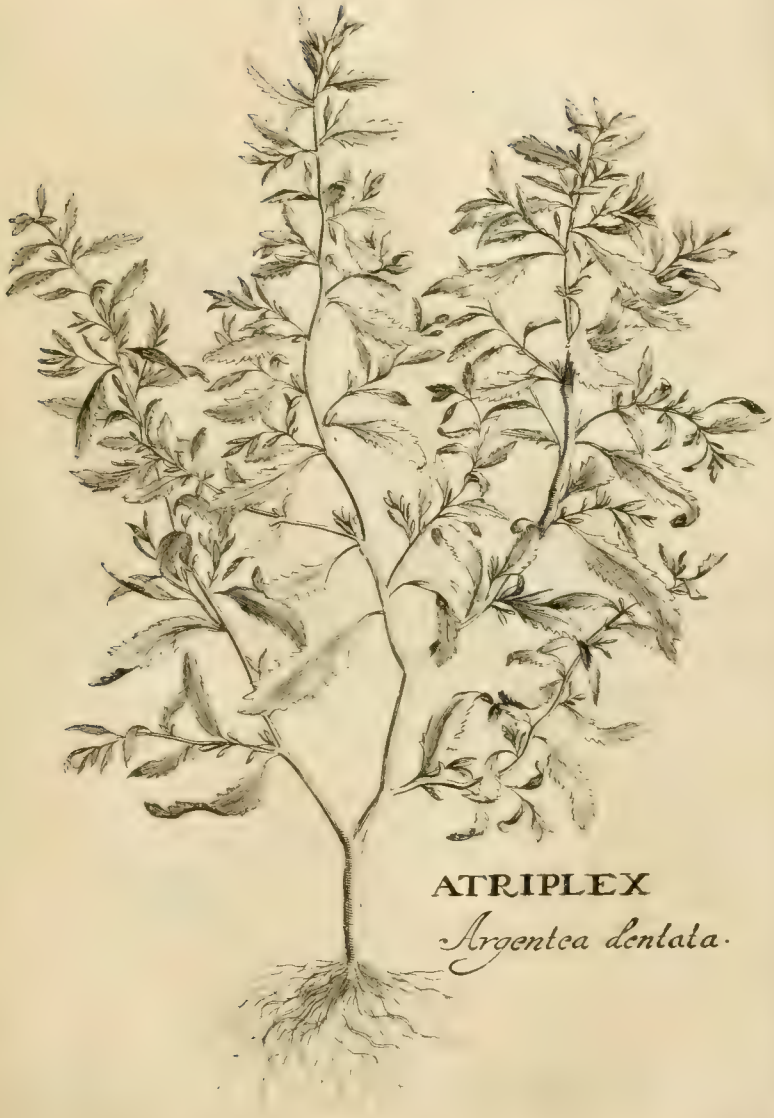

ATRIPLEX

Argentea dentata.

p. 105.

BALSAMINA
Fœmina Zeylanica
angusto folio.

p. 106.

BETONICA maxima
Scrophulariæ folio.

21

BRYONIA Zeylanica
flore luteo fructa rabro.
22

BRYONIA,
Africana scabra
foliis profunde sectis
teretioribus.

CAPRARIA
Coraffavica.

CARYOPHYLLATA
Virginiana alba

CAUCALIS.
Daucoides.

p. 115.

CEREUS
erectus fructu rubro
non spinoso.

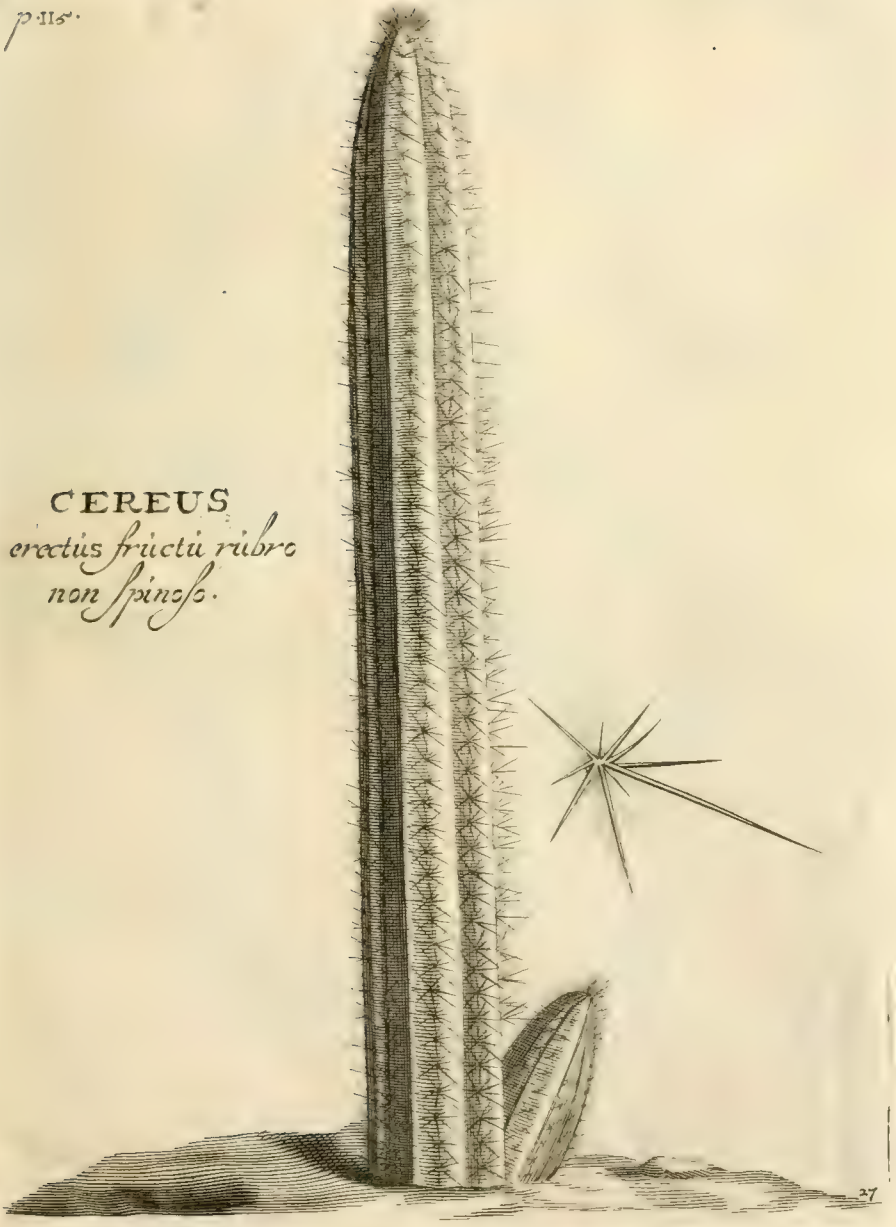

27

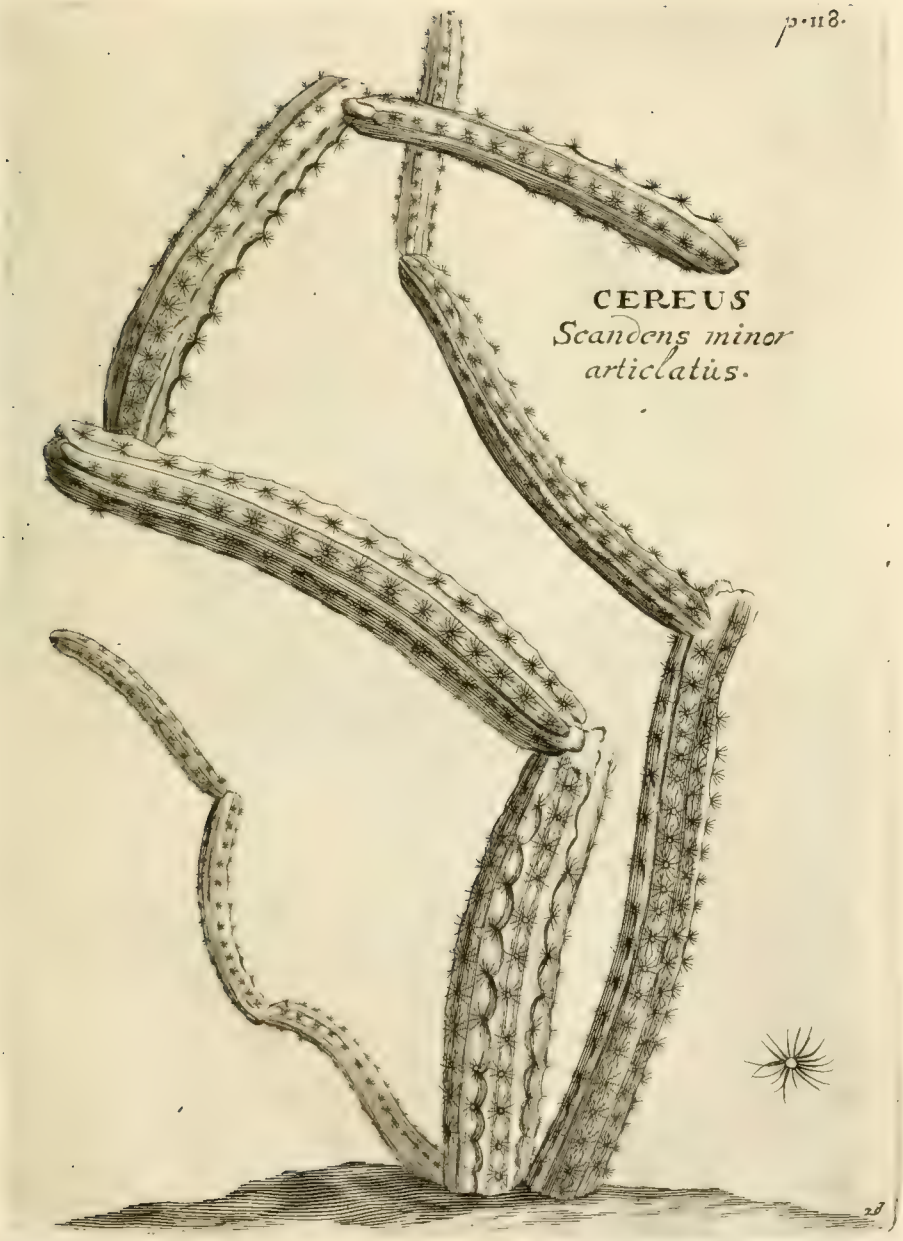
CEREUS
Scandens minor
articulatus.

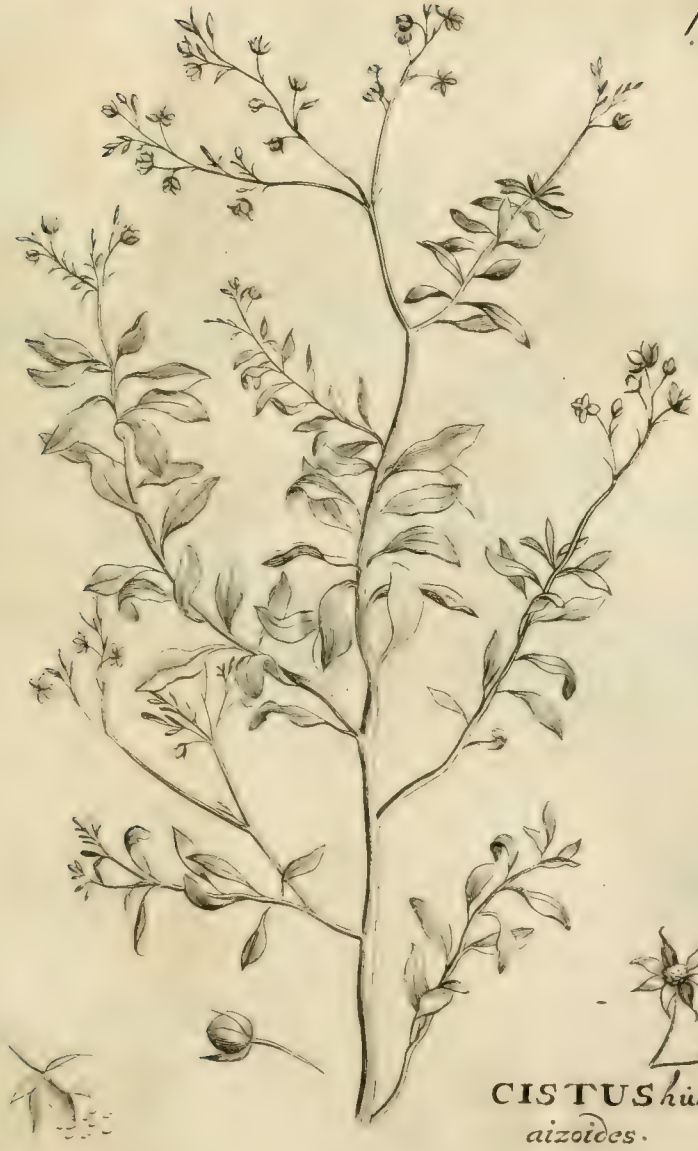

CISTUS humilis
aizoides.

p123.
CHRYSANTHEMUM
Virginianum foliis
Cicutæ nonnihil
Similibus.

CHRYSANTHEMUM
Americanum Ciceris folio.

p.125.

CONYZA
pyrænaica foliis
primulæ veris.

CORTUSA
Americana
floribus herbidis·

CUCUMIS Canadensis
monospermos
fructu
echinato.

CUCUMIS echinatus
Colocynthidis folio.
p. 134.
136

ECHINOMELOCACTOS
minor Lacteſcens
abſque tomento
Cylindris Strictioribus·
37.

p. 146.

EPHEMERUM

Corassavicum procumbens amphicapon

32

ERYSIMUM
Breviſſimis Siliquis
Sibincanum.

p.159.

EUPATORIUM
Urticæ foliis.

EUPATORIUM
Betonicæ foliis.

EUPATORIUM
Senecionis facie
folio Lamii.

p. 103.

FERULA
Galbani fera.

13

FERULA
Tingitana
Lucida.

FICOIDES
Erecta teretifolia.

p. 166.

FLOS PASSIONIS
albus.

p. 176.

FLOS PASSIONIS
hirsuto folio flore
purpureo variegato.

41

GERANIUM
Anemones folio.

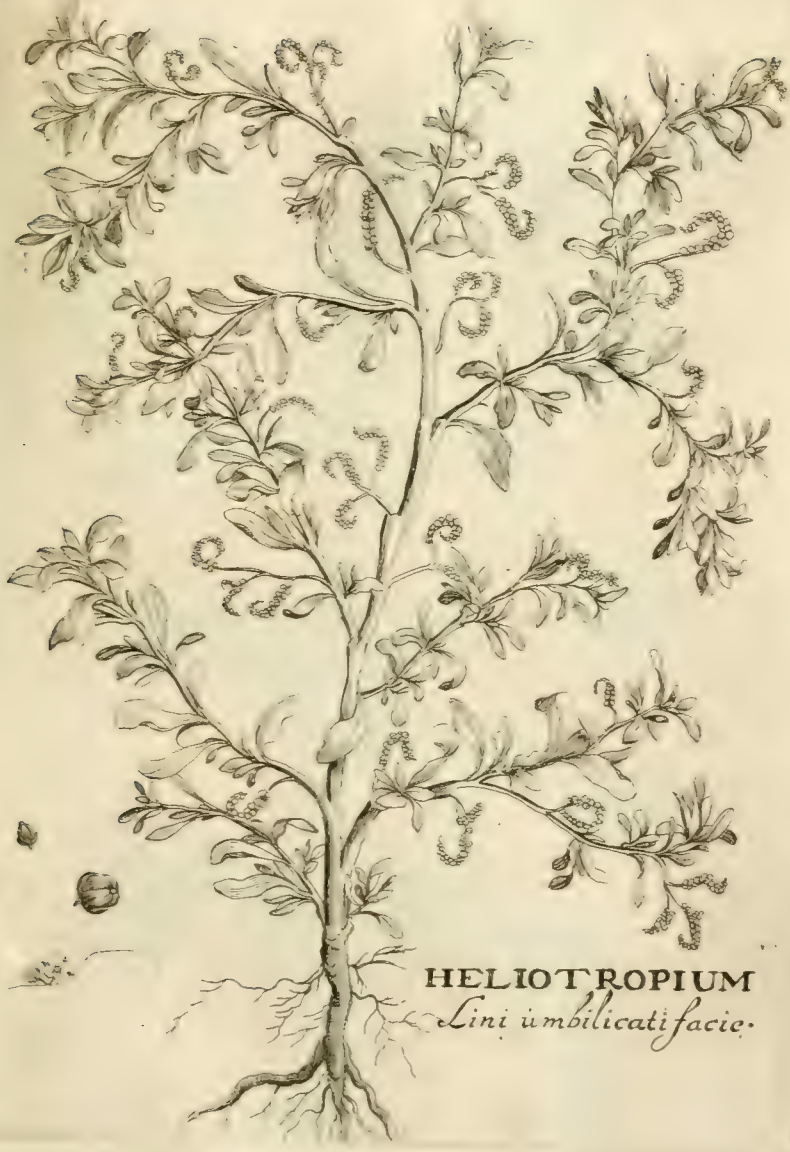

HELIOTROPIUM
Lini umbilicati facie.

p.184.
HIERACIUM
Blattariæ folio.

HIERACIUM
Boeticum
medio nigro.

HIERACIUM
Capitulis
Cardui benedicti.

HORMINUM
Rugoso verrucosoque
folio.

p. 187.

HORMINUM
Angiuriæ folio.

p.188.

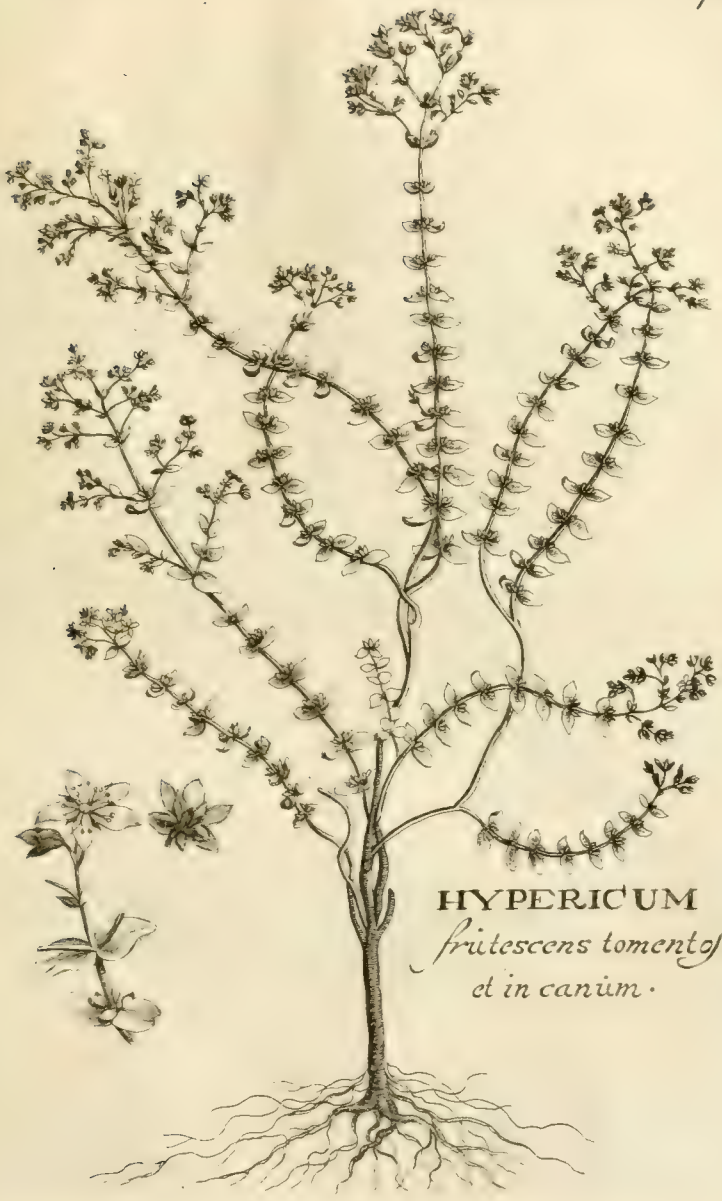

HYPERICUM
frutescens tomentosum
et in canum.

55.

p. 120.

IACEA
cum spinosis
Capitulis.

p. 130.
IACEA
Cyanoides
alato Caule.
57

IACEA
folio
Cerinthes·

LACTUCA Sylvestris
Sanguineis maculis
aspersa.

pag 3.

LEUCOIUM

Lusitanicum

purpureum.

60

p. 103.

LEUCOIUM

Thlaspios facie.

LILIUM
Bella Donna.

LILIUM *Africanum*
Polyanthos.

LYCHNIS
Ocymastri folio.

9.280.

MARRUBIUM
Dictamni spurii
foliis et facie.

MARRUBIUM
Album rotundi folium
Hispanicum.

NASTURTIUM *foliis ternis facie Christophorianæ.*

NASTURTIUM
Montanum
Asari folio.

NASTURTIUM
Pyrenaicum aquaticum.
69
p. 205.

NIGELLA
Flore simplici
pallescente.

p. 205.

NYMPHÆA *Indica*
Faba Ægyptia.

71

p. 187.

Orchidi affinis.

EPIDENDRON *Coraſſavicum*
folio craſſo Sulcato.

72

p. 209.

ORCHIS
Amboinensis.

p. 209.

ORNITHOGALUM *Africanum.*

PALMA *Americana*
Crassis rigidisque foliis.

p. 211.

PENTAPHYLLUM
Cassubicum Maius.

PENTAPHYLLUM
Cassubicùm minùs.

p. 112.

PORTULACA *Corassavica*

Angusto longo lucidoque folio.

p. 213.

PORTULACA

Corassavica
Capparidis folio.

PORTULACA *Corassavica lanuginosa erecta.*

PORTULACA

Coraſſavica
Lanuginoſa
procumbens.

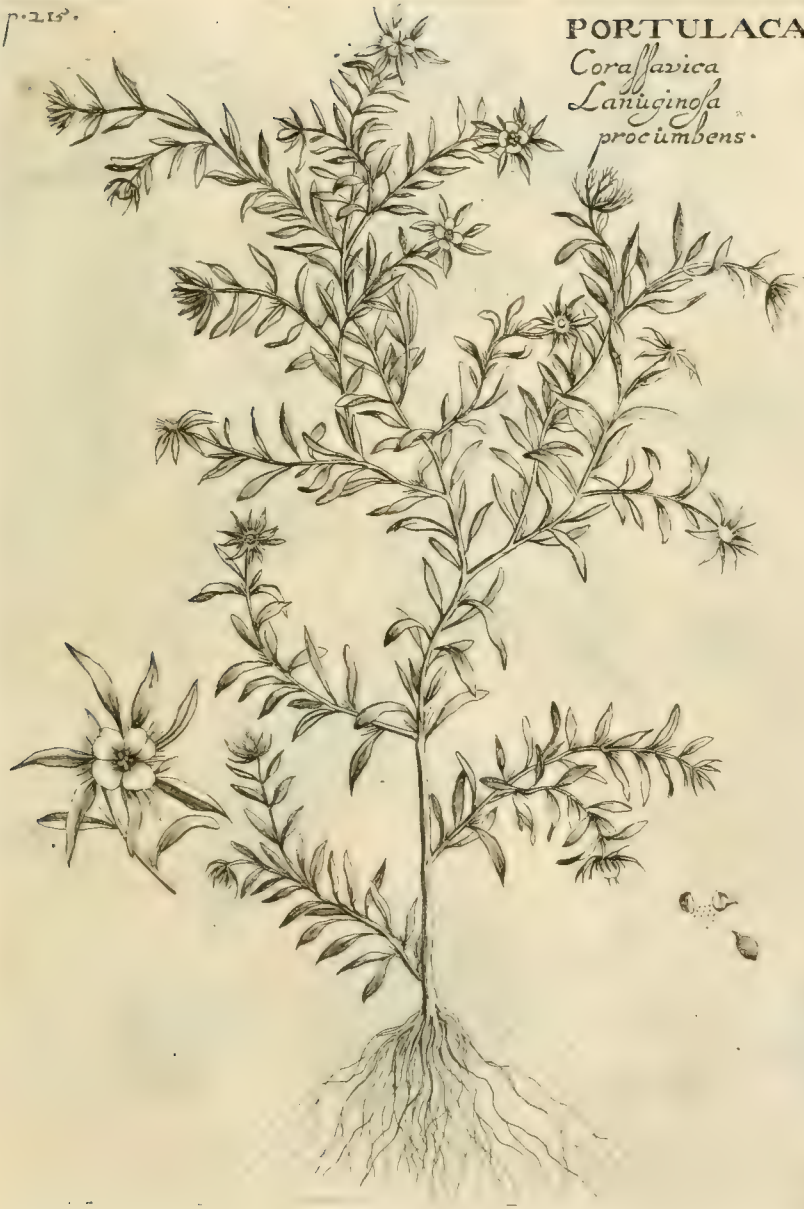

RIZOPHORA
Zeylanica.

SATUREIA
Virginiana·

pag. 19.

SCABIOSA *Africana*
Frutescens.

p. 221.

SCABIOSA
Glabra carnosis
foliis virentibus.

35

SCABIOSA
Stellata folio
Laciniato minor.

p. 223.

SCABIOSA *Prolifera*.

31

SCABIOSA *Cardui folia annua.*

p. 224.

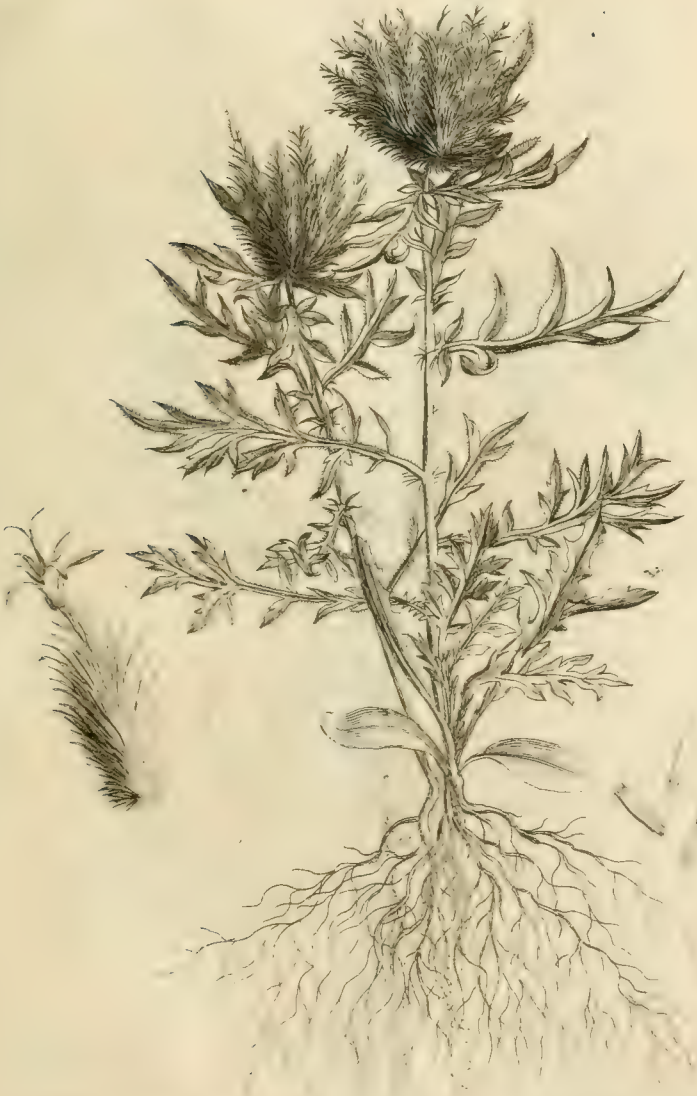

p. 225.

SENECIO
Virginianus arborescens.

SENECIO Africanus
Blattariæ folio.

p. 227.

SERRATULA
Virginiana
foliis rigidis.

91

p. 227.

SESELI
Maritimum
Scoticum.

92

SESELI Pyrenaicum
Pastinacefacie.

SINAPI *Indicum*
Lactucæfolio.

p. 231.

SIUM

Minimum umbellatum.

95

STAPHYLODENDRON
Africanum.

p. 233.

STRAMONIA
Corassavica humilior.

97

TITHYMALUS
Corassavicus
Myrtifolius.

p. 235.

TRACHELIUM

Alpinum Floribus Conglomeratis.

99

p. 236.

TRIBULUS
Terrestris Maior
Corassavicus.

p. 237.

VALERIANELLA

Corassavica Semine Aspero Viscoso.

VALERIANELLA
Zeylanica Paluſtris
repens Hederæ
terreſtris
folio·

p·239·

ALTERA
Nymphææ
minoris folio·

VALERIANELLA
nitco umbilicato
Semine.

p. 240.
VERONICÆ
Similis fruticosa
Corassavica.
104

p. 241.

VERONICA
Americana erecta
Fruticcens.

p. 242.

VERBENA
altissima Americana.

106

VICIA
Lathyroides.
107

p. 243.

VIRGA Aurea
Canadensis
Asteriscifolio.

VIRGA Aurea
Omnium minima
Floribus maximis.

XANTHIUM
Lusitanicum
Spinosum.
p. 246.
111